

424.00712

73450

9.3

การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพประชาธิปไตย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

รัตนา ถวิลวงษ์

26 พ.ย. 2534

35177

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

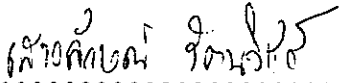
พฤษภาคม 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

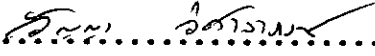
174608

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

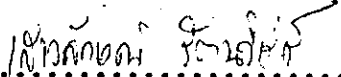
..... ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

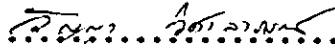
..... กรรมการ

(รศ. วัฒนา วิศาลาภรณ์)

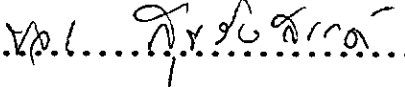
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ

(รศ. วัฒนา วิศาลาภรณ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.ชจร สุขรังสรรค์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ๕ เดือน พฤษภาคม... พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก คณะกรรมการศึกษา ค้นคว้า ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขจาก รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รศ.วิทยา วิชาลาภรณ์ อาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ และ ดร.ชุติมา เจียมศิริ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยความสะดวก ผู้ช่วยผู้อำนวยความสะดวก ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ทุกท่านในหมวดภาษาต่างประเทศ และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยในครั้งนี้

ขอกราบพระคุณ Dr.S.J. Torok ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาและวิทยาศาสตร์แห่งองค์การสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย ที่ได้ให้คำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในแผนการสอนของการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ เอกการมัธยมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณสงวนศรี เณรฐานันท์ คุณเกษมา จงสูงเนิน คุณกรรณิกา อินทรโยธิน คุณวรพรรณ พรนิมิตร และคุณจุฑารัตน์ ธานี ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดา มารดา ครู-อาจารย์ ทุก ๆ ท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้ ความสามารถ มาตราบนานเท่านาน

รัตนา ถวิลวงษ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	ข้อตกลงเบื้องต้น	8
	นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่าน	12
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน	28
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและเขียน	35
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	38
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการวัดบุคลิกภาพ	63
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพประชาธิปไตย	64
	สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	68
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	69
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	69
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	70
	การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	70
	แบบแผนดำเนินการทดลองและการดำเนินการทดลอง	77

การวิเคราะห์ข้อมูล	79
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	80
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	86
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	87
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	92
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	92
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	93
การวิเคราะห์ข้อมูล	95
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	95
อภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตในการศึกษาค้นคว้า	102
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	114
ภาคผนวก ก.	115
ภาคผนวก ข.	177
ประวัติย่อของผู้วิจัย	210

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ	76
2	แบบแผนการทดลอง	77
3	การกำหนดตารางทดลองการสอน	79
4	เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	88
5	เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	89
6	เปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	90
7	เปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตยก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มของกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม	91
8	แสดงค่าความยากง่าย คำอ่านาจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทาง การอ่านรายวิชาอังกฤษเสริมทักษะ อ 051 จำนวน 40 ข้อ	196
9	แสดงคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการ สอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	197
10	แสดงคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการ การสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	199
11	แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการ การสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	201
12	แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการ การสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	203

13	แสดงคะแนนบุคลิกภาพประชาธิปไตย เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนการ ทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	205
14	แสดงคะแนนบุคลิกภาพประชาธิปไตย เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนการ ทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	207
15	แสดงความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่าน 40 ข้อ	209

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา	44
2	ไดอะแกรมแสดงความสัมพันธ์ของเรื่อง	53

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันนี้โลกมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีในด้านการสื่อสารและคมนาคมทำให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจำเป็นต้องมีการติดต่อระหว่างกัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในการแสวงหาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เพื่อให้ได้ประโยชน์ทั้งด้านวิชาการ การค้า การศึกษา วัฒนธรรม ตลอดจนการเมืองและด้านชีวิตประจำวัน

ด้วยเหตุดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาในหลักสูตร โดยมีจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งทางการพูด การอ่าน และการเขียน (ศึกษาธิการ. 2521 : 31 - 33) แม้ว่าภาษาอังกฤษได้เริ่มการเรียนการสอนมานานแล้ว แต่ผลที่ปรากฏตามท้นักการศึกษาและนักวิจัยทางภาษาหลายท่านได้เสนอความคิดเห็นและผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ตรงกันว่า ผลการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นต่าง ๆ ยังไม่บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี นักเรียนส่วนมากฟังภาษาอังกฤษเกือบไม่รู้เรื่อง หรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้ศัพท์น้อย และไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามควรแก่ระดับชั้น (สุโร หงษ์ทองเจริญ. 2525 : 1)

สำหรับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยนั้น หากจะเปรียบเทียบความสำคัญของทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนแล้ว นับได้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะ

ที่สำคัญว่าทักษะอื่นใด คูบิน (Dubin. 1982 : 14) ให้ความเห็นว่าทักษะที่ควรได้รับการเน้นมากกว่าทักษะอื่นและเป็นทักษะที่จำเป็นมีความสำคัญที่สุดสำหรับนักเรียน คือทักษะการอ่าน เพราะผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่ต้องการความสามารถทางภาษาทุกรูปแบบเหมือนเจ้าของภาษา ซึ่งเป็นที่ปรากฏอยู่ทั่วไปว่าทักษะการอ่านมีบทบาทสำคัญมากในสังคมปัจจุบัน การอ่านมีความสำคัญและความจำเป็นแก่ชีวิตของคนในโลกสมัยใหม่ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และหนังสือเกี่ยวกับการความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทุกแขนงเกิดขึ้นอย่างมากมาย ความสามารถในการอ่านอย่างเข้าใจจึงทวีขึ้นเป็นเงาตามตัว ชีวิตที่อยู่ท่ามกลางสังคมซับซ้อนในปัจจุบัน การอ่านจึงเป็นความสำคัญทั้งในด้านอาชีพและส่วนตัว การอ่านเป็นกุญแจสำคัญที่จะไขไปสู่การศึกษาค้นคว้าทุกด้าน การอ่านนอกจากจะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้แล้วยังทำให้จิตใจมีความสุขและเพลิดเพลินอีกด้วย (ธนะประณีต นาคกรทรรพ. 2526 : 20) รีฟส์ (Reeves. 1981 : 12) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนและมีความสำคัญต่อความนึกคิด ความรู้สึก และต่อชีวิตของคนเรา ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจำกัดจึงเปรียบเสมือนคนทุพพลภาพ ไม่อาจมีความสุขในชีวิตอย่างเต็มที่

สตีเวนสัน (Stevenson. 1973 : 10) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อตัวนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่าทักษะด้านอื่น ๆ และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาไปใช้กับเนื้อหาอื่นได้ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี จึงเป็นผู้ได้เปรียบในอันที่จะแสวงหาความรู้จากเอกสารต่าง ๆ และจะได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ (ณรงค์ โฉมเฉลา. 2526 : 81)

นอกจากนี้ พัทธี ชินธรรมมิตร (2526 : 32 - 33) ยังกล่าวว่าการอ่านนอกจากจะให้ความสนุกเพลิดเพลิน รับรู้ข่าวสารเป็นการประเทืองสติปัญญาแล้ว ผู้อ่านยังสามารถใช้ทักษะทางการอ่าน ค้นคว้างานทางด้านวิชาการและใช้ความรู้เหล่านั้นให้เกิดประโยชน์แก่งานในอาชีพของตนได้

อนึ่งผลจากการวิจัยของ นิภา สนสอาดจิต (2523 : 268) อุษา กาญจนสถิต (2523 : 280) และอัจฉรา วงศ์โสธร (2524 : 1) พบว่าการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตของคนไทยมาก เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้ในวงการต่าง ๆ ทั้งหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และวงการ

ธุรกิจ มากกว่าทักษะอื่น ทั้งนี้เพื่อการอ่านเอกสาร วารสาร ค้นคว้าและปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ทักษะการอ่านมีความสำคัญมากต่อการใช้องภาษาอังกฤษในสังคม

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อนมาก เพราะการอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความสามารถหลายด้าน เช่น การรู้ความหมายของคำ ความสามารถในการคิดขณะอ่านพร้อมกับการใช้เหตุผลควบคู่กันไปด้วย

หากพิจารณาถึงสาเหตุของความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนแล้ว จะพบว่ามีสาเหตุจากหลายประการด้วยกัน ประการหนึ่ง อาจมาจากความบกพร่องที่เกิดจากตัวผู้เรียนเองและสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนต่ำคือ ครูผู้สอน จากงานวิจัยเรื่องความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (2528 : 349) ซึ่งสรุปการสอนในปัจจุบันไว้ว่า ครูในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล โดยส่วนรวมใช้วิธีการสอนอ่านออกเสียงทีละประโยค ทีละตอนแล้วตอบคำถามหรือเป็นวิธีที่ให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน ทั้งชั้นทีละประโยค ทีละตอน แล้วแปลตามลำดับ จากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน หรือสอนแบบเน้นคำศัพท์มากและยังไม่ได้ให้ความสำคัญแก่การสอนให้นักเรียนได้เกิดความคิดความเข้าใจในข้อความที่อ่านมากเท่าที่ควร

ส่วนทักษะการเขียนนั้น เป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก เพราะผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนเพื่อติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นทางตัวอักษร ผู้เขียนและผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้ตรงกัน ถ้าการเขียนนั้นถูกต้อง ในทางตรงกันข้ามถ้าเขียนผิดก็จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจ ตามที่ผู้เขียนต้องการ (วิไลวรรณ ชนิษฐานันท์. 2530 : 33) การเขียนและการอ่านจึงเป็นของคู่กัน การเขียนเปรียบเสมือนฝ่ายผลิต และการอ่านเปรียบเสมือนฝ่ายบริโภค จากงานวิจัยของวูดวาร์และฟิลลิปส์ (Krashen. 1984 : 6; citing Woodward and Phillip. 1967 แครชเชิน (Applebee. 1987 : 6) พบว่าผู้มีความสามารถในการอ่านก็จะมีผู้มีความสามารถในการเขียนอีกด้วย ทักษะการอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน

ปัญหาในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนไทยมีปัญหาในการเรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (กุลยา เบญจกานูจน์. 2526 : 3) นักเรียนรู้ศัพท์น้อยและไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามควรแก่ระดับชั้น (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2525 : 1) ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน จึงเป็นทักษะที่สำคัญ เป็นทักษะที่ยากและเราต้องใช้อย่างสม่ำเสมอ

ในสภาพปัจจุบันประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการเร่งรัดพัฒนาทุกด้านแต่มีปัญหาคืออุปสรรคเกิดขึ้นจากคนขาดคุณภาพ คุณภาพของคนที่สำคัญก็คือ ความสามารถในการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และควมมีบุคลิกภาพแบบประชาธิปไตย การพัฒนาประเทศในปัจจุบัน เป็นยุคที่เราต้องการความร่วมมือจากประชาชนทุกคน สังคมกำลังต้องการบุคคลที่มีคุณภาพที่เหมาะสมในการพัฒนาประเทศ เช่น การมีวินัย การเคารพกฎหมาย การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย การเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน การริเริ่มสร้างสรรค์ การไม่ละเลยหรือเพิกเฉยต่อประโยชน์ส่วนรวม

เนื่องจากสังคมไทยเรายอมรับและเชื่อมั่นว่าระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นระบอบที่มีคุณค่า มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง ดังที่ วีรยุทธ วิเชียรโชติ (2516 : 266 - 268) ได้กล่าวไว้ว่าการที่จะพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ได้นั้น จำเป็นต้องมีการพัฒนาปลูกฝังองค์ประกอบในสังคมไทยอีกหลายระบบไปพร้อมกัน อันได้แก่ การสร้างอุดมการณ์แบบประชาธิปไตย การกำหนดโครงสร้างอำนาจแบบประชาธิปไตย ปลูกฝังค่านิยมแบบประชาธิปไตย จัดระบบสื่อสาร ในสังคมเป็นประชาธิปไตย ระบบการทำงานเป็นแบบประชาธิปไตย ระบบการอบรมเลี้ยงดูเป็นประชาธิปไตยทั้งระดับครอบครัว (primary Agent) ระดับโรงเรียน และสังคม (Secondary Agent) และบุคลิกภาพของคนต้องเป็นประชาธิปไตย การพัฒนาบุคลิกภาพของประชาชนให้เป็นประชาธิปไตยนั้น นิพนธ์ ศศิธร (2517 : 113) ยังได้กล่าวว่า การปกครองแบบประชาธิปไตยจะสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพและจิตใจของประชาชนเป็นพื้นฐาน แต่ประเทศอังกฤษเป็นประชาธิปไตยได้ เพราะบุคคลในสังคมของเขามีน้ำใจมีบุคลิกภาพที่เป็นประชาธิปไตยโดยพร้อมมูล (กระมล ทองธรรมชาติ. 2516 : 7) และเนื่องจากรากฐานของประชาธิปไตยที่ถูกต้องอย่างแท้จริงต้องเริ่มจากบุคลิกภาพของคน สอดคล้องกับความเห็นของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช

(2516 : 3) ที่กล่าวว่าพัฒนาสังคมไทยไปสู่ระบอบประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีการพัฒนา
 บุคลิกภาพของคนไทยไปด้วย ธงชัย ลักคนสุวรรณ (2517 : 15) ยังกล่าวให้เห็นชัดอีกว่า
 บุคลิกภาพประชาธิปไตยเป็นรูปแบบบุคลิกภาพที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสังคมประชาธิปไตย เป็น
 รากฐานทางจิตวิทยาของลัทธิประชาธิปไตย ฉะนั้นบุคลิกภาพประชาธิปไตยจึงมีความสำคัญยิ่ง
 สำหรับสังคมประชาธิปไตย อันอาจกล่าวได้ว่าสังคมใดก็ตามจะเป็นสังคมประชาธิปไตยไม่ได้
 ถ้าคนในทุกระดับยังขาดบุคลิกภาพประชาธิปไตย แต่การพัฒนาประเทศไปสู่สังคมประชาธิปไตย
 เป้าหมายประการแรกของการพัฒนา คือ การเสริมสร้างปรับปรุงบุคลิกภาพของประชาชนให้เป็น
 ประชาธิปไตยโดยใช้ระบบการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา (กมล สมวิเชียร. 2516 : 4;
 อ้างอิงมาจากคาร์ลสัน. ม.ป.ป.)

เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษยังไม่เป็นที่น่าพอใจ
 ประกอบกับนักเรียนยังมีปัญหาเรื่องคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และควมมีบุคลิกภาพประชาธิปไตย
 ผู้วิจัยศึกษาว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter
 Teaching) ซึ่งเป็นการสอนของ คร.ริชาร์ด วอล์คเกอร์ คร.เบรนตัน บาร์เลต และ คร.
 เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Dr. Richard Walker, Dr. Brendan Barlett and Dr. Soawalak
 Rattanavich) น่าจะเป็นแนวการสอนที่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ทั้งนี้เพราะการสอนแบบมุ่ง
 ประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารได้ทั้งการอ่าน การเขียน
 ซึ่งเป็นการตอบสนองเป้าหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษได้ และยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดง
 ออกหลาย ๆ ด้านร่วมกัน เช่น การร่วมกิจกรรม การร่วมมือประสานงานกัน การอภิปราย การแสดง
 ความคิดเห็น ตลอดจนการผลิงานร่วมกัน อันจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีบุคลิกภาพประชาธิปไตย
 มากขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน
 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีการสอนตามคู่มือครู โดยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบว่า
 วิธีสอนวิธีใดจะส่งผลต่อความสามารถทางการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และ

บุคลิกภาพประชาธิปไตยเพื่อเป็นแนวทางในการสอนอ่าน และเขียน และเพื่อใช้ในการวัดบุคลิกภาพ
ประชาธิปไตยของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือ
2. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพประชาธิปไตยภายในกลุ่มของนักเรียน
ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ในการที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้
ประสบการณ์ทางภาษาและมีบุคลิกภาพประชาธิปไตยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
กัลยาณวัตร อำเภอมะนัง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 รายวิชา อังกฤษ
เสริมทักษะ (อ 051) จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียน 150 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่เรียนภาษาอังกฤษรายวิชาเสริมทักษะ (อ 051) จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 50 คน ได้มาจากการจับฉลากจากกลุ่มประชากร 3 ห้องเรียน แล้วจับฉลากเข้ากลุ่มที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน กลุ่มที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จากนั้นจึงจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

3. เนื้อหา

เนื้อหาในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยเลือกมาโดยพิจารณาจากความยากง่ายในระดับเกี่ยวกับหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการวิธีการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 เรื่อง ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกตามจุดมุ่งหมายของการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่อความบันเทิง คือ เรื่องเล่า นิทาน นิยาย หรือโคลงกลอนต่าง ๆ ที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้แก่ King Midas และ When John went to the party

2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ คือ เรื่องที่อธิบายรายละเอียดหรือรายงานเรื่องจริงต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือประเภท "How to do something" ได้แก่ How to remove used stamp safely

3. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า คือ พกสารคดี สัญลักษณ์ต่าง ๆ โฆษณาตารางต่าง ๆ หรือป้ายฉลาก ได้แก่ The "angel" of the Klong Toey Slum

4. ระยะเวลา

กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองใช้เวลากลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533

5. ตัวแปรที่จะศึกษา คือ วิธีการสอน 2 วิธี ได้แก่

5.1 ตัวแปรต้น

ตัวแปรต้นคือ การสอน 2 วิธี ได้แก่

5.1.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

5.1.1 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม

ตัวแปรตามจากการสอน 2 วิธี ได้แก่

5.2.1 ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

5.2.2 บุคลิกภาพประชาธิปไตย

ข้อตกลงเบื้องต้น

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอมะนัง จังหวัดขอนแก่น แต่การศึกษาค้นคว้านี้จะศึกษาเฉพาะกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะจำนวน 3 ห้องเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง การสอนที่เน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยจัดขั้นตอนการสอนให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ผู้เรียนจะใช้บริบททางภาษาจากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย และพัฒนาปัจจัยป้อนเข้า โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะสื่อสาร ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในทักษะสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติและเกิดความคล่องตัวจนเกิด ความชำนาญในการใช้ภาษาจนถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสอนในกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยยึดหลักผลการวิจัยของ ริชาร์ด วอล์คเกอร์ เบรคคัน บาร์ทเล็ท และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย สำหรับนักเรียนระดับกลาง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 5 (Intermediate Level) มีขั้นตอนการสอนตามประเภทของหนังสือ คือ

1.1 หนังสือประเภทนิทาน นิยาย และสารคดี ใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู โดยใช้ไคอะแกรม (Mapping)

ขั้นที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องในชีวิตประจำวันของตัวนักเรียนเอง และอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่มหรือเขียนเรื่องเกี่ยวกับตัวนักเรียนเองในกลุ่มย่อยหรือตามลำพัง

ขั้นที่ 4 อภิปรายและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนในขั้นที่ 3

ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ

1.2 หนังสือประเภทวิธีการ ใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่จะใช้ทำกิจกรรมแล้วครูสาธิตการทำให้เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำที่ครูได้อธิบายแล้วในขั้นที่ 1 ถึงลำดับขั้นตอนการทำกิจกรรมและให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ

ขั้นที่ 3-4-5 คำใบ้การสอนต่อไปเช่นเดียวกับเนื้อหาประเภทนิทาน นิยาย หรือสารคดี

การประเมินผลในทุกขั้นตอนของการสอนจะมีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น สังเกตการอภิปราย การสนทนา การอ่านออกเสียง ตลอดจนการตอบคำถาม และการตรวจผลงาน ทั้งที่เป็นงานกลุ่มและงานส่วนบุคคล

2. วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ

โดยการสนทนา ถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์

เป็นการแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบขั้นตอนนี้เนื้อหาแล้ว นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องใช้

ครูจะทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนควรจะมีรู้โดยการใช้คำถามหรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนในเรื่องคำศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่

ครูเสนอบทเรียนใหม่โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมายศัพท์ ส่วนวน โครงสร้าง ไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยการใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพ บัตรคำ ฯลฯ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้

โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตัวเอง ครูคอยแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ คำถามที่ใช้เป็นประเภท Yes/No Questions or Wh. questions

ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตัวเองและทำแบบฝึกหัดลงสมุด

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ คือ ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด อธิบายเพิ่มเติมเมื่อไม่เข้าใจหรือมีปัญหา

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยสังเกตจากการอ่านและแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน โดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการตีความ แปลความ ขยายความ และเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งพิจารณาจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

4. ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้องตามความนิยมเจ้าของภาษาตามระดับชั้นและวัยของผู้เรียน ทั้งในทางด้านการใช้ศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ รวมทั้งเครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งพิจารณาจากคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและให้ทำการทดลองหาคุณภาพแล้ว

5. บุคลิกภาพประชาธิปไตย หมายถึง ลักษณะนิสัยของบุคคลที่สอดคล้องและสนับสนุนสังคมประชาธิปไตย ดังนี้ คือ

5.1 การเคารพซึ่งกันและกัน (Respect for Individual) หมายถึง ลักษณะนิสัยอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกถึงการเคารพในความเสมอภาคกันของมนุษย์ในสิทธิเสรีภาพซึ่งกันและกัน ในความคิดและการกระทำของตนและผู้อื่น

5.2 การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การร่วมมือและประสานงานกัน (Sharing Participating and Co - operating) หมายถึง ลักษณะนิสัยอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกถึงการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ประสานงานซึ่งกันและกัน อาสาทำงานตามความสามารถและทำตามมติของส่วนรวม

5.3 การมีความเชื่อมั่นในวิธีการแห่งปัญญา (Faith in the Method of Intelligence) หมายถึง ลักษณะนิสัยอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกถึงการมีความละเอียดรอบคอบมีเหตุผล และใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการทำงานหรือกิจกรรมใด ๆ

6. กลุ่มทดลอง หมายถึง กลุ่มที่ได้รับการวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตยโดยได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

7. กลุ่มควบคุม หมายถึง กลุ่มที่ได้รับการวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตยโดยได้รับการสอนตามคู่มือครู

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
5. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการวัดบุคลิกภาพ
6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพประชาธิปไตย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายคุณลักษณะ มีองค์ประกอบทางจิตวิทยา สภาพร่างกายและสภาพทางสังคมรวมอยู่ด้วย (Dublin. 1982 : 14) จึงได้มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

เดอชองก์ (Dechant. 1970 : 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นการกระทำปฏิกิริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความโดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้ายไปขวาแล้วหยุดทำความเข้าใจคำ แล้วรวบรวมเข้าไปเป็นหน่วยความคิด (Thought Unit) ผู้อ่านจะตีความตามสิ่งที่เขาอ่านโดยความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อประมวลเข้าเป็นความคิดการ

พิจารณาและการสรุปความเห็น ซึ่งสอดคล้องกับมอร์ริส และสตีวาร์ท (Morris and Stewart. 1984 : 14) ได้ให้ความหมายของทักษะการอ่านไว้ว่า การอ่านคือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับข้อมูล ข่าวสาร ถูกเสนอไว้ในรูปรหัสอันพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปรรหัสเหล่านั้น ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตนอันจะทำให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นด้วย

ลาโด (Lado. 1964 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะในการถอดความ การ วิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องตามที่ปรากฏ การตีความและการใช้ข้อคิด และ กูดแมน (Goodman. 1970 : 5) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตจากสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความ เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการให้ ความที่เหมาะสมที่สุดจากข้อความเหล่านั้น นอกจากนั้น มุสกี ลินส์บิล (2527 : 11) ได้สรุปว่า การอ่านมิใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดอักษรมาเป็นเสียงหรือมิใช่เพียงการที่สามารถมองเห็นคำ และแปล สัญลักษณ์ได้เท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการในการสื่อความหมาย ซึ่งรวมถึงการเข้าใจในความหมาย ของสิ่งที่อ่าน ได้รับความคิดตลอดจนเกิดความรู้สึก อารมณ์ และจินตนาการร่วมไปกับผู้เขียนด้วย และมานิต บุญประเสริฐ (2526 : 9) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า การอ่านคือ การสื่อความหมาย ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่าน คือการค้นหาความหมายจาก ข้อเขียนนั้น ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ความสามารถทางด้านภาษา เป็นต้น

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านต้องถ่ายทอดสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรออกมาเป็นเสียง ในขณะที่เดียวกันต้องเข้าใจความหมาย ของเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความคิดของผู้อ่าน และประสบการณ์เป็นเครื่องช่วยให้ความหมายที่ เหมาะที่สุด

2. ความเข้าใจในการอ่าน

สมบูรณ์ ชิตพงษ์ (2525 : 27) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในด้านการแปลความ คือความ และขยายความในเรื่องราว และเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตและ การร์ (Carr. 1983 : 27) ได้กล่าวถึงความเข้าใจว่า เป็นการตีความหมายจากเรื่องที่อ่าน และจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตีความและตัดสินใจนั้นอย่างมีเหตุผล สอดคล้อง กับ ชวาล แพรัตกุล (2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุผล ซึ่งจะต้องคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใด ที่สภาพทำนองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ก็สามารถตอบและ

อธิบายได้

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะ และนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายถูกต้อง และใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้น ให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

เบอร์ตัน (Burton. 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านว่า ต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกันคือ

1. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. จับความคิดสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทได้และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

บอนด์ และทิงเคอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเฉท (Paragraph) และทำให้ไม่สามารถที่จะพูดหรืออ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยค จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. การเข้าใจอนุเฉท (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุเฉทได้ก็ต่อเมื่อ นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเฉท การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคก่อนข้างจะยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางด้านนี้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉท (Comprehension of larger Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉทด้วย

เซฟเทอร์ค (Shepherd. 1873 : 79) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด ติดตามข้อเขียนที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจภาษาผู้เขียน และตีความหมายให้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน ซึ่งสอดคล้อง กับ การ์เรลล์ (Carrell. 1984 : 84) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้น คือความเข้าใจในประโยค หรืออนุเจต (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการจัดหรือเรียบเรียง (Rhetorical Organization)

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถในการเข้าใจคำ วลีประโยค อนุเจต ตลอดจนเข้าใจของเรื่องราวทั้งหมดที่อ่านและสามารถจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องเรียงลำดับ และสรุปความได้

3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่ายซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดเห็น เพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษรเท่านั้น ไปจนถึงระดับที่ยาก ผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์ตีคณสินประเมิณค่าจากสิ่งที่อ่าน มีผู้สนใจเกี่ยวกับการอ่านได้แบ่งระดับความเข้าใจไว้ต่าง ๆ กัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เพ็ญศรี รังสิยากุล (2528 : 123) ได้แบ่งความไม่เข้าใจออกเป็น 3 ระดับคือ

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร หมายถึงการที่ผู้อ่านมีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในแต่ละบรรทัด เป็นความเข้าใจถึงคำพูดที่ผู้เขียนใช้นั้นเอง
2. ความเข้าใจที่เกิดจากการตีความหมาย หมายถึง การที่ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจว่าผู้เขียนหมายถึงสิ่งใด
3. ความเข้าใจที่จะนำไปสู่การสรุป เป็นความเข้าใจที่เกิดขึ้นภายหลังการอ่านเรื่องราวทั้งหมด แล้วนำเอาสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านมารวบรวมเป็นบทสรุป

กินด์ช และยาร์โบร (Kintech and Yarbrough. 1982 : 828) ได้กล่าวถึงระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจว่ามีสองระดับ คือความเข้าใจระดับจุลภาค (Microprocesses in

Comprehension) เป็นความเข้าใจตั้งแต่ระดับคำวลี และประโยค กับความเข้าใจระดับมหภาค (Macroprocesses in Comprehension) เป็นความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

ควอนท์ (Quandt. 1977) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับคือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา
2. ระดับตีความ (Interpretation Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนได้
3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านประเมินค่าข้อความที่อ่าน มีการนำความคิดที่ได้จากการอ่านไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ตั้งคำถาม ค้นหาข้อเท็จจริง พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของข้อความที่อ่าน รวมทั้งการตัดสินใจข้อความที่อ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความเข้าใจในระดับนี้ต้องอาศัยความเข้าใจในระดับที่ 1 และ 2 เป็นพื้นฐาน
4. ระดับสร้างสรรค์ (Creative Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิด เช่นเดียวกับในระดับวิจารณ์ รวมทั้งมีการใช้จินตนาการ และการเสริมความคิดใหม่

ถึงแม้ว่าจะมีการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันออกไป ทักษะต่าง ๆ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจแต่ละระดับต่างก็มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน รวมทั้งมีความสำคัญต่อความเข้าใจของผู้อ่าน เช่น ผู้อ่านอาจต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร เพื่อเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในระดับอื่น ๆ ดังนั้น ระดับความเข้าใจในการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นมากในการสอนเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียนให้เหมาะสมกับระดับชั้น

4. องค์ประกอบความเข้าใจ

ฟรอสต์ (Frost. 1967 : 43) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านคำ และความหมายของคำ
2. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงถ้อยคำ

3. องค์ประกอบด้านจิตควรมีเหตุผลทางนามธรรมเพื่อสังเคราะห์ใจความสำคัญของ
เรื่องที่อ่าน

แฮริส และสมิธ (Harris and smith . 1967 : 235) กล่าถึง องค์ประกอบที่มีผล
ต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

สมุทร เข็มเชาวนิช (2528 : 94) ได้กล่าวสรุปว่า ความเข้าใจมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่ผ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการใช้
ประโยชน์ หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจาก
ประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจ
เป็นพิเศษ หรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้เลย

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่ผ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้ง
มากน้อยขนาดไหนเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องมีเหตุผล น่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณ์ของคนที่พิจารณาใคร่ครวญข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของ
ผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอน หรือประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่าง
เหมาะสมตามกาลเทศะ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอ่านกับความเข้าใจมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน องค์ประกอบที่
ช่วยให้เกิดความเข้าใจนั้น ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน สิ่งที่คุณเขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็น

ตัวเชื่อมและผ่านกระบวนการทางความคิดเพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่ผ่านมาในลักษณะของการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ สรุปความ และขยายความของเรื่องที่ได้

5. จุดมุ่งหมายของการสอนอ่าน

การอ่านแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภทและมีจุดมุ่งหมายต่างกันดังนี้

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) เพื่อความต้องการรู้ความถูกต้องของการอ่าน คำต่าง ๆ ระดับเสียง วรรณตอน และความคล่องแคล่วในการอ่าน เป้าหมายอันสูงสุดของการอ่านออกเสียงก็เพื่อฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำที่อ่านได้ถูกต้อง ชัดเจน และฟังได้ไพเราะ

2. การสอนอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการอ่านที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การอ่านในใจแบ่งเป็นลำดับขั้นตอนต่าง ๆ คือ

2.1 ขั้นเริ่มหรือขั้นอ่านสัญลักษณ์ เป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านตัวอักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นได้อย่างถูกต้อง การอ่านขั้นนี้ต้องอาศัยการอ่านออกเสียงนำมาก่อน

2.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการสอนอ่าน ระดับความแตกต่างของความเข้าใจคือ สามารถเข้าใจความหมายที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องอย่างชัดเจน มีจินตนาการต่อไปนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในเนื้อเรื่อง และสามารถแปลความได้

2.3 การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านขั้นนี้ผู้อ่านจะต้องไม่ประสบกับความยากในการอ่านและที่สำคัญที่สุดคือ ครูจะต้องจัดหาวัสดุการอ่านที่นักเรียนพึงพอใจ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2.4 การอ่านเพื่อความซาบซึ้ง ผู้อ่านจะมีความซาบซึ้งถ้าเขาอ่านอย่างเข้าใจ และรู้สึกเพลิดเพลิน เขาจะเห็นคุณค่าของการอ่านและมีความซาบซึ้ง นักเรียนในระดับมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยจะมีการอ่านในระดับนี้ ความยากของภาษา ภูมิหลังของผู้อ่าน และวัสดุการอ่านที่ไม่เหมาะสมกับวัยหรือความสามารถของผู้อ่านจะเป็นอุปสรรคแก่การอ่านระดับนี้

2.5 การอ่านเพื่อวิเคราะห์ การอ่านระดับนี้ วิลเลียม สตีเวนสัน กล่าวว่า เป็นสิ่งที่ยากสำหรับเด็กไทยและครูไทย เพราะเด็กไทยส่วนใหญ่ได้รับการฝึกให้ยอมรับและทำตามคำบอกแนะมากกว่าจะคิดและตัดสินใจเอง ถ้าครูพยายามส่งเสริมเด็กให้มีความกล้าที่จะคิดหรือแก้ปัญหาเองหรือคอยถามตนเองอยู่เสมอว่า "เมื่อไร" "ที่ไหน" และ "อะไร" เขาก็จะพัฒนาความคิดและความสามารถในการวิเคราะห์ รู้จักวิพากษ์วิจารณ์สิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล ไม่เชื่อคำโฆษณาหรือคำชักชวนโดยปราศจากการไตร่ตรอง

6. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

องค์ประกอบหลายอย่างมีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการอ่านของนักเรียน องค์ประกอบเหล่านี้บางอย่างเกี่ยวข้องกับวัสดุการอ่าน บางอย่างเกี่ยวกับตัวผู้อ่านเอง แต่บางอย่างเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ครูควรสนใจองค์ประกอบเหล่านี้ เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่ง

1. ลักษณะของวัสดุการอ่าน จะต้องไม่ปิดกั้นหรือเป็นกีดขวางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน นั่นคือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน ไม่ใช้คำศัพท์ที่แปลกประหลาด คำศัพท์เด็กไม่เคยรู้จักหรือเป็นคำศัพท์ยาก จนเด็กไม่สามารถจะเข้าใจได้ สำหรับหลักภาษาก็ควรใช้แค่สิ่งที่เด็กคุ้นเคยแล้ว ประโยคไม่ควรยาวเกินไปและไม่สลับซับซ้อน

2. ลักษณะของผู้อ่าน นักเรียนจะสามารถเข้าใจเรื่อง หรือข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- 2.1 จะต้องมีการเตรียมพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 2.2 รู้คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้นประมาณ 95 %
- 2.3 วางจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้อย่างกว้าง ๆ ไม่อ่านเพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น
- 2.4 ผู้อ่านจะต้องไม่ถูกข่มขู่ให้อ่าน การอ่านควรจะเป็นประสบการณ์ที่พึงพอใจของตน

นอกจากนี้ ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผู้อ่านซึ่งควรคำนึงถึง ได้แก่
 สติปัญญา เด็ก ๆ มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน เด็กที่มีสติปัญญาจำกัดจะมีความยากลำบากในการเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม มีความยากลำบากในการแยกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) เด็กบางคนมีความยากลำบากในการจำรายละเอียดของเนื้อเรื่องและบางคนอ่านเนื้อเรื่องแล้วไม่สามารถสรุปได้ในสภาพต่าง ๆ เหล่านี้ครูควรจะได้ตรวจสอบเพื่อช่วยเด็กในการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและจัดประสบการณ์ให้เด็กได้เหมาะสมกับระดับสติปัญญา

ร่างกาย เด็กที่มีสุขภาพดีจะมีความสามารถในการเรียนอ่านได้ดีกว่าเด็กที่มีสุขภาพไม่ดี เด็กที่เจ็บป่วยบ่อย ๆ เช่น ปวดฟัน ปวดหัว คางเจ็บ และอาการเจ็บป่วยอื่น ๆ ทำให้เด็กต้องขาดเรียนเสมอ ๆ นอกจากนี้ โรคทางหู หัก อีสุกอีใส และโรคติดต่ออื่น ๆ ถ้าเกิดขึ้นกับเด็กคนใดแล้วก็จะเป็นตัวฉุดฉุดให้การเรียนอ่อนล้าช้าออกไป สิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึง นอกเหนือไปจากนี้คือ สายตา และหู เด็กที่มีสายตาไม่ดี จะไม่รู้สึกละเอียดถี่กับสิ่งที่อ่านและพยายามหลีกเลี่ยง สำหรับเด็กที่มีความผิดปกติทางหูจะมีความยากลำบากที่จะได้รับประโยชน์จากการฟังคำอธิบายจากครู เขาจะจับความได้ไม่ดีพอ อาจจะไม่เข้าใจความหมายของคำ เมื่อครูให้เขาอ่านก็จะประสบปัญหาความไม่เข้าใจต่อไปอีก

อารมณ์ เนื่องจากการอ่านเป็นวิชาที่สำคัญเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ครู พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง มักจะเร่งเด็กและผลักดันให้ได้รับความสำเร็จจากการอ่านตามความต้องการให้แก่บุคคลดังกล่าวได้ แต่ความเร่งเร้ากลับเป็นอันตรายต่อเด็กบางคน เพราะทำให้เขาได้รับความกังวลใจ เป็นการขัดขวางกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก เด็กเหล่านี้จะต้องใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อที่จะทำให้ ครู พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ได้รับความพึงพอใจ นอกจากนี้เด็กบางคนมาโรงเรียนด้วยความกังวลใจ ทุกข์ร้อนใจเกี่ยวกับบุคคลหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต บางครอบครัวมีการทะเลาะวิวาทกัน การหย่าร้าง การเจ็บป่วย การเกิดหรือการตาย สิ่งเหล่านี้ทำให้เด็กเกิดความกังวล กลัว ค่อนข้าง เป็นปรปักษ์หรือความรู้สึกที่รุนแรง ซึ่งขัดขวางสมาธิการอ่าน เด็กที่มีอารมณ์กังวลจะมีความยากลำบากในการอ่านมากกว่าเด็กที่มีอารมณ์ดี หรือสุขภาพดี

3. สภาพสิ่งแวดล้อม สภาพสิ่งแวดล้อมของเด็กทั้งในและนอกโรงเรียน อาจส่งเสริมหรือไม่ส่งเสริมพัฒนาการของความสามารถในการอ่าน บางครอบครัวให้ความสำคัญแก่การอ่านมาก เด็กในครอบครัวเหล่านี้จะรู้คุณค่าของการอ่านและอ่านได้ดี เพราะมีกิจกรรมการอ่านอยู่เป็นประจำ เมื่อเข้าโรงเรียนเด็กเหล่านี้รู้จักการอ่านแล้ว จะสามารถใช้การอ่านให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่วนเด็กซึ่งอยู่ในครอบครัวที่ไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน ไม่เคยเห็นสมาชิกในครอบครัวอ่านหนังสือ ไม่เคยได้ยินการพูดคุยเกี่ยวกับการอ่าน แต่อาจจะได้ยินสมาชิกในครอบครัวพูดคุยกันแต่เรื่องภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ เด็กเหล่านี้จะสูญเสียผลประโยชน์จากการเรียนอ่านมากทีเดียว

สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนก็มีอิทธิพลต่อการอ่านของนักเรียนมากเช่นกัน โรงเรียนบางแห่งจัดชั้นตอนโครงการต่าง ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนโปรแกรมการอ่านของเด็ก จากโปรแกรมหนึ่งไปยังอีกโปรแกรมหนึ่งเป็นไปตามลำดับชั้นตอนและต่อเนื่องกัน ครูบางคนให้ความอบอุ่นและช่วยเหลือนักเรียน ครูบางคนเย็นชาไม่เอาใจใส่ต่อนักเรียนเท่าที่ควร ห้องเรียนบางห้องจัดให้น้ำเรียน มีระเบียบ มีวินัย ไม่อึกทึก ทำให้นักเรียนมีสมาธิในการเรียน บางห้องเรียนมีลักษณะตรงกันข้าม ครูไม่สามารถควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย มีความวุ่นวายก่อกวนในห้องเรียน โรงเรียนบางแห่งจัดบริการทางด้านห้องสมุดไว้เป็นอย่างดี ให้ความสะดวกในการยืมหนังสือและวัสดุการอ่านต่าง ๆ แต่โรงเรียนบางแห่งไม่ได้ให้ความสะดวกในเรื่องนี้

สำหรับโปรแกรมการสอนนั้น ผู้เชี่ยวชาญในการสอนยอมรับแล้วว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาการอ่านของเด็ก โปรแกรมการสอนมิได้หมายถึงแต่เพียงวิธีสอนและวัสดุที่ใช้ในการอ่านเท่านั้น แต่ยังหมายถึงระดับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถในการอ่าน กลุ่มสนใจในการอ่านและแนวคิดอื่น ๆ เกี่ยวกับการอ่าน ซึ่งครอบคลุมไปถึงทักษะการอ่าน ทักษะคิดและนิสัยที่เด็ก ๆ จะได้พัฒนาขึ้นมา

สมิธ (Smith. 1971 : 16) และจอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้กล่าวถึงโปรแกรมการสอนว่าควรมีขอบเขตกว้างขวาง เช่นเดียวกับตัวครู ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เพราะครูเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน ครูจะต้องสนองความต้องการของนักเรียน วางแผนกิจกรรมที่เหมาะสม เลือก

วัสดุการอ่านได้ตรงกับความต้องการของเด็ก ปฏิบัติการสอนได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว กระตุ้นนักเรียนให้เกิดความอยากรู้อยากอ่าน ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนเด็ก แม้การสอนอ่านจะเป็นงานยาก เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ครูก็ควรทำให้ดีที่สุด แม้จะไม่สมบูรณ์ก็ตาม

7. กระบวนการในการสอนอ่าน

แฮริส และสมิธ (Harris and Smith. 1980 : 16) ได้แบ่งกระบวนการอ่านออกเป็น 5 ขั้น ดังต่อไปนี้ คือ

1. ขั้นการมองเห็นภาพ (Perceive Image) เป็นก้าวแรกของการเกิดความคิดรวบยอด (Concept) เกี่ยวกับความหมายของคำ เช่น เมื่อเห็นคำว่า Dog ภาพที่ผู้เรียนมองเห็นคือ สัตว์ที่มี 4 ขา และอาจจะนึกถึงสุนัขที่เป็นสัตว์เลี้ยงของคน

2. ขั้นสรุปภาคพิง (Generalize) เป็นขั้นที่ผู้อ่านนำภาพ Dog ที่มองเห็นมารวมไว้เป็นสมาชิกประเภทหนึ่งของสัตว์ สัตว์เลี้ยง หรือเป็นสุนัขชนิดหนึ่งในสุนัขหลายชนิด นั่นคือ นำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือมีส่วนที่สัมพันธ์กันมารวมพวกเข้าด้วยกัน ในลักษณะที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น

3. ขั้นชี้บ่งและระลึกได้ (Identify and Recall) เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถชี้บ่งและระลึกได้ถึงใจความสำคัญและรายละเอียดที่มีอยู่ในบทอ่าน ซึ่งเปรียบเทียบได้กับความเข้าใจตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension)

4. ขั้นวิเคราะห์ (Analyze) เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถผสมผสานเรื่องราวความคิดจากบทอ่านในลักษณะที่เจาะลึกมากขึ้นได้เช่นวิเคราะห์ส่วนประกอบต่าง ๆ ของเรื่องราว (Categorizing Elements) ชี้บ่งถึงหลักการเรียบเรียง (Identifying Organization Principles) การแยกความคิดเห็นจากข้อเท็จจริง (Differentiating Opinion from Facts) เป็นต้น

5. ขั้นการลงความเห็น (Judge) เป็นขั้นที่ผู้อ่านใช้วิจารณญาณในการประเมินเพื่อหาคุณค่าจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ในการศึกษาอย่างมีหลักเกณฑ์ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือความรู้สึกของผู้อ่านที่มีต่อข้อความที่อ่าน ฯลฯ เป็นเกณฑ์ในการประเมินในขณะที่ย่าน ผู้อ่านจะตัดสินคุณค่าของสิ่งที่อ่านตามไปด้วย การอ่านในขั้นนี้อาจเรียกว่าเป็นการอ่านวิพากษ์ (Critical Reading)

กู๊ดแมน (Goodman. 1983 : 13) กล่าวว่า กระบวนการสอนอ่านมี 5 ขั้นตอนดังนี้คือ

1. การจดจำตัวอักษร (Recognition - initiaton) หมายถึง ขั้นตอนที่มีสมองระลึก หรือจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่าคำคำนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านก็จะเริ่มต้น เป็นการเริ่มอ่านอีกแบบหนึ่งตามความคิดของเขาหรือการอ่านจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นจะเป็นตัวเริ่ม ในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง เป็นต้น

2. การคาดคะเน (Prediction) เป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไรจะดำเนินไปในลักษณะใด

3. การยืนยัน (Confirmation) เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้นถูกต้องหรือไม่ เป็นการหาคำยืนยันในความคิดของผู้อ่าน

4. การแก้ไข (Correction) เป็นการแก้ไขหรือปรับ หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่งเมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้นไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง

5. การสิ้นสุดการอ่าน (Termination) คนเราจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อย อาจจะไม่ใช้การอ่านจบแล้ว แต่เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อยหรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่านแล้ว มิฉะนั้นก็เป็นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจก็ได้ เป็นต้น

จากกระบวนการอ่านดังกล่าวจะพบว่า ในการสอนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ไม่เพียงแต่สอนให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวสิ่งที่อ่านตามตัวอักษรเท่านั้น ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านอย่างมีเหตุผลในการวิเคราะห์ และสามารถประเมินลงความเห็นและตัดสินใจคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้ด้วย

นอกจากนั้น กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 68) ได้กล่าวถึงหลักการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. การอ่านภาษาที่สองนั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้น หากได้มีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกัน กับสิ่งที่แตกต่างกันหรือกับภาษาของตนเอง

2. การอ่านจะทำให้เด็กรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีการควบคุมโครงสร้างไวยากรณ์ที่ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจ เบื่อหน่ายที่จะอ่าน

3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วย โครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดียิ่งขึ้นคือ สิ่งที่น่าให้อ่าน ต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลังประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย

4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกก่อน ควรหลีกเลี่ยง Materials ที่ใช้ภาษาเป็น พิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดี (Literature Materials) ที่จะให้ เด็กอ่านควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น บ้าย่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การจะ เลือก Materials ในลักษณะใดก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียน

5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเราได้พูด (Speak) ถึงสิ่งที่อ่านเสียก่อนสำหรับ Young Learners นั้นควรจะต้องจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอนสำหรับทุกคน หลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับกลาง (Medium) ก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูด เรื่องนั้น ๆ ก่อน จึงค่อยให้อ่านภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหมายในสิ่งที่อ่าน หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อน มุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เท่านั้น

8. ความสามารถในการอ่าน

แฮร์ริส (Harris. 1960 : 59) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้น จะต้องอาศัย องค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจในภาษา สามารถจับใจความสำคัญและ รายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่านได้ถูกต้อง เข้าใจทัศนคติของผู้เขียนจาก ข้อความที่อ่าน และจัดลีลาในการเสนอความคิดของผู้เขียนได้

แฮร์ริส (Harris. 1960 : 59) ได้กล่าวถึงความสามารถที่จำเป็นในการอ่าน โดยทั่วไปว่าประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยคและความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอนและตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น

2. ความสามารถทางการคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความตีสาระสำคัญและความถ้อยคำที่สนับสนุนความตีสาระสำคัญ และความสามารถที่จะสรุปแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความสามารถในการตีความหมายจากน้ำคำที่ผู้เขียนแสดงออกและสามารถที่จะระบุท่วงทำนองการเขียนของผู้เขียน

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker . 1957 : 235) กล่าวว่าความสามารถทางการอ่านขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) และทำให้ไม่สามารถที่จะพูดหรืออ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อ นักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำ และเป็นกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยค จะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. การเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุเจตได้ก็ต่อเมื่อ นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเจต การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางด้านนี้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of Larger Unit)

นักเรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ นักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่อง ที่อ่านได้และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตด้วย

9. ความสำคัญของการอ่าน

สำหรับความสำคัญของการอ่านนั้น ระวีวรรณ ศรีศรีรามกรับ (2527 : 1) ได้กล่าว ถึงความสำคัญของการอ่านอยู่ในลักษณะที่ว่า ผู้อ่านมีความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้หรือไม่

1. ความสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านไปแล้วได้มากน้อยแค่ไหน
2. สามารถจับได้ความสำคัญได้หรือไม่
3. ความสามารถที่จะเปรียบเทียบหรือแยกความแตกต่างได้ว่า ในบทความหรือสิ่งที่อ่าน

ไปแล้วนั้น ส่วนไหนเป็นความจริง เป็นเนื้อเรื่องที่สำคัญ เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนหรือ ความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป

4. เมื่ออ่านแล้วสามารถที่จะเข้าใจและปฏิบัติตามที่อ่านมาได้อย่างถูกต้องหรือไม่
5. สามารถที่จะตีความหมายจากรูปภาพ แผนภูมิ หรือตารางแสดงได้อย่างถูกต้องมากน้อย

แค่ไหน

6. สามารถที่จะรวบรวมความคิดเห็นจากการอ่านหลาย ๆ เรื่องให้เข้าสู่ประเด็นสำคัญ ตามที่ต้องการหรือไม่

7. เมื่ออ่านแล้วสามารถนึกภาพตามแนวคิดที่ได้อ่านมาได้ตรงและถูกต้องมากน้อย

แค่ไหน

8. สามารถจับใจความที่สำคัญ หรือได้สาระจากเนื้อเรื่องที่ได้อ่านมากน้อยเพียงใด

ดังนั้น นักเรียนจะอ่านได้ดี ก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างดั่งแท้ ครูเปิดโอกาส ให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยครูจับทบทเรียนที่นำอ่านและสนุกสนานไว้ให้ จัดบรรยากาศที่ดีในการเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านบทเรียนได้เร็วและสนุกสนาน ก็จะเกิดความรู้สึกที่ว่า ตนประสบความสำเร็จในการอ่าน มีความสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้ การสอนอ่าน อย่างมีพิธีรีตองจะทำให้นักเรียนเหลือเวลาในการอ่านน้อยลง เพราะต้องใส่ใจอยู่ที่รายละเอียดของ วิธีสอน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

1. ความหมายของการเขียน

การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนหรือทราบมา และยังสามารถถ่ายทอดความรู้ของตนให้ผู้อื่นทราบด้วย (ศรีวิทย์ สุวรรณนิตติ. 2522 : 157) ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนจึงต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าเขียนผิด ความหมายก็จะผิดไปหรืออาจจะไม่มี ความหมายเลยก็ได้ สำหรับความหมายของการเขียนนั้น ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้ดังนี้

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1950 : 130) กล่าวว่า การเขียนคือ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเรียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิดและอารมณ์ ออกมาด้วยตัวอักษรเหล่านั้น

อาราพอฟ (Arapoff. 1967 : 119 - 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด และยังได้ย้ำว่า ในขณะที่ทำการเขียนนักเรียนจะต้องตั้งจุดหมายเอาไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้ไปตามขั้นตอน

โอลิวา (Oleva. 1967 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้คิดในการที่จะสื่อความคิดของเขาไปสู่คนอื่น ซึ่งทุกภาษาเดียวกัน ในการสื่อความหมายนี้ จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเขียน

แมคคริมอน (McCrimon. 1967 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดีจะต้องเป็นสื่อความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกับเจตนารมณ์ผู้เขียน

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ พอสรุปได้ว่า การเขียนคือ การเปลี่ยนภาษาพูดเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร ซึ่งจะต้องเลือก ความคิด คำ ประโยค ที่มีจุดหมายมาจัดประสบการณ์อย่างมีระเบียบ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม และสามารถสื่อสารได้

2. ความสามารถในการเขียน

การเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเขียนได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ต่าง ๆ ไป รวมทั้งความสามารถในการแก้ไขโครงสร้างของภาษา คำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ผู้เขียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างของภาษา ก่อนที่จะลงมือเขียนจริง ๆ

ลาโด (Lado . 1961 : 248) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย สามารถเรียบเรียงข้อความจากลักษณะโครงสร้างภาษาที่ใช้ ใช้แบบฟอร์มของการเขียนให้ตรงกับจุดหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ด้วยคำสำนวนอย่างถูกต้อง

แวลเล็ค (Valette . 1977 : 217) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนเป็นความสามารถในการใช้ คำศัพท์ การสะกดคำ และไวยากรณ์ โดยการเขียนอย่างเชี่ยวชาญในค่านิยมของภาษา

อาราพอฟ (Arapoff . 1975 : 233 - 237) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถในการจัดรวบรวมความคิดต่าง ๆ ให้เป็นด้วยคำที่สละสลวย เช่นเดียวกับเบอร์ทู (Brut . 1975 : 292) ซึ่งกล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนแสดงให้เห็นถึงการจัดระเบียบความคิดออกมาในรูปประโยคได้อย่างเหมาะสม

แพตตี (Patty . 1985 : 182 - 226) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือความสามารถในการแสดงออก ซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวางและพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

กล่าวโดยสรุปจะเห็นว่า ความสามารถทางการเขียน คือความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ และสำนวนต่าง ๆ ตลอดจนเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นข้อความได้อย่างเหมาะสม

3. องค์ประกอบของการเขียน

แฮร์ริส (Harris . 1969 : 68 - 69) กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง และสื่อความหมายได้
4. สลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำ และสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะ หรือเพื่อทำให้เกิดอรรถรส
5. กลไกในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ

ในทำนองเดียวกัน ฮีตัน (Heaton. 1975 : 138) ได้ทำการวิเคราะห์และจัดองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการเขียนไว้ ดังนี้คือ

Grammatical skills : ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ของภาษาได้ถูกต้อง

Stylistical skills : ความสามารถในการเลือกใช้ประโยค และใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม

Mechanical skills : ความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้อักษรตัวพิมพ์หรือตัวเขียนใหญ่

Judgement skills : ความสามารถในการที่จะเขียนได้ตามความคิดและลำดับความคิดนั้น ๆ อย่างสมเหตุสมผล

นอกจากนี้ ม.ล.บุญเหลือ กุญชร (2500 : 79 - 80) ยังได้ให้ข้อคิดเห็นไว้อย่างน่าสนใจว่า การเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนมากกว่าการอ่าน ดังนั้นการเขียนเพื่อที่จะให้สื่อความหมายได้ดีและถูกต้อง ประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ๆ ประการคือ

1. ความสามารถเขียนตัวอักษรได้ถูกต้อง เขียนให้ผู้อ่านเห็นได้ชัดว่าเป็นตัวอักษรใด
2. สามารถประสมตัวอักษรเป็นคำ และใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
3. รู้ภาษา เขียนภาษาเป็นวลี เป็นกระสวนต่าง ๆ ตามความนิยมของภาษานั้น

4. ต้องมีความคิดที่เขียนออกมาได้
5. ต้องรู้จักเรียบเรียง ลำดับความคิดนั้น ๆ ให้ผู้อ่านจับใจความได้สะดวก
6. ต้องรู้จักใช้ถ้อยคำสำนวนที่แจ่มชัด

จากข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของนักการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเขียนดังกล่าวสรุปได้ว่าการเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญในอันที่จะทำให้การเขียนนั้นสามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการเขียน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ความรู้เรื่องคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งการจัดลำดับความคิด การเรียบเรียงเนื้อความให้สอดคล้องและต่อเนื่องกัน ทำให้อ่านสามารถเข้าใจตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนได้

4. ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะในการเขียน เป็นทักษะที่มีความสำคัญทักษะหนึ่ง (ศรีวิชัย สุวรรณภักติ. 2522 :

157) เพราะผู้เขียนต้องใช้ทักษะนี้เพื่อ

1. ติดต่อสื่อสารกับผู้อ่านโดยทางอักษร
2. จดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนหรือทราบมา
3. ถ่ายทอดความรู้สึกของคนให้ผู้อื่นทราบโดยการเขียน เช่น เขียนคำตอบ เป็นประโยค

เป็นคำ เป็นเครื่องมือใช้ในการทดสอบความรู้ของผู้เรียน

ทักษะการเขียนนั้น เป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน เพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (Production) นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอน และลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เขียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบโดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้น

(Rivers. 1987 : 245 - 255) คือ

1. Copying เป็นการลอกแบบโดยครูเขียนข้อความบนกระดานให้นักเรียนคัด ลอก ลงสมุด หรือให้ลอกจากหนังสือก็ได้ เพื่อนักเรียนคุ้นเคยกับประโยค ตัวหนังสือ โครงสร้างของ ประโยคการใช้อักษรตัวใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอนหลังจากให้นักเรียนคัดลอกข้อความแล้ว จะให้นักเรียนหัดเขียนตามคำบอก (Dictation) ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการทบทวนความจำ จากสิ่งที่ นักเรียนได้เรียนมาแล้วและแสดงถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์ด้วย

2. Reproduction นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้นจากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้ จากเรื่องที่อ่าน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพ นักเรียนจะนำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ ด้วยก็ได้

3. Recombination นักเรียนจะนำประโยคที่เคยเรียนมาทั้งจากการฟังและการอ่าน หรือประโยคที่เคยคัดลอก เคยจำมาแล้วนั้น แต่มีความซับซ้อนมากขึ้นในด้านรูปแบบของโครงสร้าง ต่าง ๆ นำมาเปลี่ยนแปลงบางคำและนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่อง ซึ่งนักเรียนรู้จักการใช้ตาราง เทียบแทนและการเปลี่ยนแปลงรูปประโยค เป็นต้น

4. Guided Writing นักเรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำและโครงสร้างไวยากรณ์ และต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย ในขั้นนี้นักเรียนควรจะสามารรถ ย่อความได้ ทำ Dicta - Comp ได้ แต่ครูยังต้องควบคุม ให้คำแนะนำนักเรียนที่มีปัญหา ตลอดจน นักเรียนที่ชอบแปลจากภาษาของตนเองเป็นภาษาต่างประเทศ

5. Composition นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักทำเค้าโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

เพื่อเป็นการฝึกทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นตอนต่าง ๆ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 133 - 134) ได้เสนอกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้ คือ

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำ

1.1 ด้านไวยากรณ์ ให้เขียนตามแบบฝึกหัดที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจาก ตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปแบบประโยค การใช้สถานการณ์ แบบฝึกหัดในรูปสนทนาและการขยาย ประโยค

1.2 ด้านคำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้วด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกัน ความหมายตรงข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความและวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 แบบฝึกหัดความอ่านที่ทำไปแล้วในเรื่อง ให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนใหม่แต่เปลี่ยนแบบบทอ่าน หรืออาจใช้วิธีเติมคำในช่องว่างตามเรื่องที่อ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 คือบทสนทนา เขียนเติม ขยายบทสนทนา

2.2 แปลเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้การถอดความ

3. การเขียนตามคำบอก

4. บรรยายภาพหรือสิ่งของ

5. การเขียนเรียงความ

นอกจากนี้ อะโบเดอร์ลิน (Aboderin. 1986 : 38 - 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะ คือ

A. Centrolled Writing

B. Guided Writing

C. Free Writing

A) Controlled Writing การเขียนที่มีการควบคุม ได้แก่ การเขียนในลักษณะ

ต่อไปนี้

1. Copying การคัดลอก เป็นกิจกรรมที่ต้องการฝึกการเขียนให้เด็กอย่างง่าย ๆ ที่สุด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กได้คุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การขึ้นต้นประโยคหรือการเขียนตัวอักษรตัวใหญ่ เป็นต้น

2. Gap filling การเติมคำให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกการเขียนที่ผู้เขียนต้องใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก (Copy) วิธี Gap filling นี้อาจจะทำในลักษณะดังนี้คือ ครูผู้สอนนำเอาข้อความให้นักเรียนอ่าน 2 - 3 ครั้งก่อน หลังจากนั้นจะตัดคำใดคำหนึ่งในข้อความนั้นทิ้งไป แล้วให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการหาคำมาเติมให้ข้อความนั้นให้สมบูรณ์

3. Controlled - Composition Frame การเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ เป็นการฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่าง ๆ ของภาษามารวมกันให้เป็นประโยคเป็นข้อความนั่นเอง ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำต่าง ๆ ที่จำเป็น โดยให้คำเหล่านั้นอยู่ในรูปตาราง เช่น ให้ประธานหลาย ๆ ตัว กริยาหลาย ๆ ตัว เป็นต้น นักเรียนจะต้องเลือกเอาคำเหล่านั้นมาผูกกันเป็นประโยค เป็นข้อความเองตามความเหมาะสม

4. Writing down เป็นการฝึกเขียนที่ใช้ทักษะการฟังเป็นการเริ่มกิจกรรมวิธีการ คือ ครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟัง 2 - 3 ครั้ง หลังจากนั้นครูจะให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือข้อความนั้น ๆ ให้มีข้อความใกล้เคียงกับเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือครูอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องจากเทปแล้ว เขียนข้อความนั้นจากเทป

5. Picture Writing การเขียนโดยใช้รูปภาพ ครูอาจจะหารูปภาพหรือการ์ตูนต่าง ๆ ที่มีเรื่องมาสอนนักเรียน วิธีการคือครูจะนำเอาภาพเหล่านั้นเป็นตัวกำหนดโครงเรื่องให้นักเรียน นักเรียนต้องพยายามผูกให้เป็นเรื่องตามความคิด จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง ประโยคต่าง ๆ ต้องเริ่มจากความคิดของนักเรียนเอง ครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือเท่านั้น เมื่อนักเรียนได้ความคิดและคำศัพท์ ประโยคต่าง ๆ เป็นพื้นฐานแล้ว ครูให้นักเรียนเขียนเรื่องนั้น ๆ ตามรูปภาพที่กำหนดให้

6. Sentence Combining การรวมประโยคเข้าด้วยกัน เป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่จะปูพื้นฐานความสามารถทางการเขียนได้ดี โดยการให้ผู้เขียนพยายามรวมประโยคที่มีใจความใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน เช่น

6.1 The boy is in the shop .

6.2 He is buying some shirts .

รวมประโยคเป็น The boy in the shop is buying some shirts .

B) Guides Writing การเขียนแบบชี้แนะ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องแสดงความสามารถและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ครูเป็นเพียงผู้วางโครงร่างและจุดสำคัญ ๆ ให้เท่านั้น ก่อนลงมือเขียนผู้เรียนอาจจะอภิปรายร่วมกันในหัวข้อนั้น ๆ ก่อนแล้ว จึงเขียน โดยเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับสิ่งที่ตนต้องการแสดงออก

C) Free Writing การเขียนแบบอิสระ เป็นทักษะการเขียนขั้นสุดท้าย ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถ ในระดับมัธยมศึกษาขึ้น การจะทำให้นักเรียนเขียนได้ถึงขั้นนี้เป็นเรื่องทำได้ยาก การเขียนแบบอิสระนั้นผู้เรียนจะเลือกหัวข้อเรื่องที่เขียนเอง และมีอิสระเต็มที่ในการแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนต้องให้ความสามารถหลาย ๆ อย่างเข้ามาผสมผสานกัน

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ดังได้ปรากฏอยู่ในเอกสารและงานวิจัยหลายชิ้น ดังนั้น จากข้อเสนอแนะในงานวิจัยของ กุสุมา มานะสุนทร (2518 : บทคัดย่อ) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า ควรมีการจัด การเรียนการสอน การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษร่วมกันเพื่อที่จะได้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดียิ่งของการเขียน ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกัน เบิร์กเลย์ (Birkley. 1978 : 3 - 9) ที่สนับสนุนความคิดให้มีการสอนอ่านและเขียนให้สัมพันธ์กันเพราะ การอ่านการเขียนสนับสนุนซึ่งกันและกัน

งานวิจัยในประเทศ

ในปี 2519 กุสุมา มานะสุนทร (2519 : 1) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2518 จากมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 200 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ .01

ในปี 2522 อุไร แดงล้ม (2521 : 1) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัย 5 แห่ง พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการทดลองดังกล่าวมานี้ สรุปได้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดี จะมีความสามารถในการเขียนดีด้วย เพราะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการอ่านเป็นพื้นฐานที่ดียิ่งของการเขียน

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี 1862 เฮย์ (Heys. 1962 : 320 - 322) พบว่า ในการสอนทักษะการเขียนนั้น กลุ่มผู้เรียนที่ครูใช้วิธีสอนเขียนโดยให้ผู้เขียนได้มีโอกาสอ่านมาก ๆ แล้วจึงไปสู่การเขียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีกว่ากลุ่มที่มุ่งสอนโดยให้ฝึกเขียนบ่อย ๆ อย่างเดียวเขาสรุปผลการวิจัยว่าการอ่านมาก ๆ ส่งผลทำให้ความสามารถในการเขียนดีด้วย

ในปี 1967 ู๊ควาร์ค และฟิลลิปส์ (Krashen. 1984 : 6; citing Woodward and Phillip. 1967) ได้ทำการสำรวจนิสิตชั้นปีที่หนึ่งในมหาวิทยาลัยไมอามี จำนวน 919 คน ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดีได้รับเกรด "เอ" และ "บี" ในวิชาการเขียน ขณะที่ผู้เขียนไม่ดีได้เกรด "ดี" และ "อี" ผลจากการสำรวจพบว่า ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดีรายงานว่า อ่านหนังสือพิมพ์ประจำวันมากกว่าผู้ที่เขียนไม่ดี

ในปี 1967 โคนแลสัน (Krashen. 1984 : 5 ; citing Donalson . 1967) ได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 10 โดยให้เขียนเรียงความ 8 เรื่องและให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบสอบถาม ผลปรากฏว่า ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนดี คือผู้ที่อ่านหนังสือมาก และอ่านหนังสือบ่อย ๆ และยังอ่านหนังสือหลายประเภทอีกด้วย

ในปี 1971 คาลฮูน (Calhoun. 1971 : 1971 - 1972) ได้ทำการทดลองการสอนเขียนในระดับอุดมศึกษา โดยใช้การอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์เป็นพื้นฐาน โดยดำเนินการทดลองสอนทักษะการเขียนด้วย การให้อ่านและวิเคราะห์แบบฝึกหัดการเขียน และมีการอภิปรายกันถึงเทคนิคการเขียนแล้ว จึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการเขียนของตนเอง โดยทำการทดลองกับนักศึกษาปี 1 แห่ง Eastern Nazavene College พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีดังกล่าว สามารถเขียนเรียงความได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการสอนให้วิเคราะห์ด้วยวิธีการแบบนั้น

ในปี 1973 อีแวนนิคโก (Evanechko. 1973 : 325 - 326) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน Victoria, British Columbia จำนวน 118 คน พบว่าความสามารถในการอ่านและเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ในปี 1976 โทมัส (Thomas. 1976 : 6323) ได้ศึกษาถึงขอบเขตของความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของการอ่านและการเขียน ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาเพื่อเล็งถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน การศึกษานี้ได้กระทำกับนิสิตชั้นปีที่ 1 ใน มหาวิทยาลัย เซาท์คาโรไลนา จำนวน 505 คน พบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลของการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลสัมฤทธิ์ของการเขียนมีความสัมพันธ์กับการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ

ในปี 1977 ไรอัน (Krashen. 1984 : 7 ; citing Ryan. 1977) ได้ทำการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 55 คน ที่ต้องเปิดสอนพิเศษวิชาการเขียน เพราะมีปัญหาในการเขียน อีกกลุ่มเป็นผู้มีความสามารถทางเขียนอยู่ในระดับปกติ หลังจากสัมภาษณ์นิสิตทั้ง 2 กลุ่มที่บ้านพบว่า ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับปกติเป็นผู้ที่

มีการอ่านหนังสือมากเมื่ออยู่บ้านและมีหนังสือมากมายหลายชนิดมากกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ไรอันยังพบว่า ผู้ปกครองของนิสิตที่มีความสามารถอยู่ในระดับปกติ ชอบอ่านหนังสือให้พวกเขาฟังขณะยังเป็นเด็ก

ในปี 1978 คิมเบลลิง และคนอื่น ๆ (Krashen . 1984 : 4 ; citing Kimberling and others . 1937) ได้ทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 66 คน เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย โดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 66 คน ตอบแบบสอบถามและเขียนเรียงความ 1 เรื่องที่บ้าน สำหรับ แบบทดสอบนิสิตเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ ผลการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างระหว่างนิสิตที่ชอบอ่านหนังสือตั้งแต่ยังเด็กและนิสิตที่อ่านมากขึ้นเมื่อเรียนอยู่ในระดับสูงชัน

ในปี 1978 แอปเปิ้ลบี (Krashen . 1987 ; citing Applebee . 1987) ได้ทำการสำรวจกับนักเรียนระดับไฮสคูล 481 คน ที่มีความสามารถในการเขียนดีและได้รับรางวัล การเขียน แอปเปิ้ลบีรายงานว่า นักเขียนที่ประสบความสำเร็จในการเขียนมีนิสัยรักการอ่านอย่างสม่ำเสมอ

ในปี 1986 จอห์นสัน (Johnson . 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิมประสบการณ์เดิม (schema) ของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับการเขียนมาก่อนจำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับการเขียนมาก่อนจำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าความรู้เดิมในการเขียนนั้นจะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นและมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงว่า ความสามารถในการเขียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน และครูสอนภาษาหลายท่าน เช่น ไบรอัน เกรย์ ริชาร์ด วอล์คเกอร์ และเนีย คอร์ จากประเทศออสเตรเลีย (Brian Gray, Richard Walker and Nea Dore)

ในต้นปี ค.ศ. 1980 ได้เริ่มมีโครงการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโครงการ
เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Project) กับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียเป็นครั้งแรก
ที่โรงเรียนเทรเกอร์ พาร์ค ซึ่งเป็นโรงเรียนในย่าน แอลิส สปริง (Alice Spring) รัฐนอร์ทเทิร์น
เทอริทอรี (Northern Territory) ออสเตรเลีย กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเทรเกอร์
พาร์ค ได้เริ่มจัดโครงการเทรเกอร์ พาร์คขึ้น เนื่องจากพบว่าการจัดโปรแกรมการสอนภาษาใน
โรงเรียนของตนไม่ประสบความสำเร็จเพราะการสอนแบบเดิมไม่สนองความต้องการของเด็ก ให้
ประสบการณ์แก่เด็กไม่เพียงพอ เด็กเหล่านี้มีความรู้และประสบการณ์และยุทธวิธีของเขาเองในการ
แก้ปัญหา แต่มีประสบการณ์เกี่ยวกับตัวหนังสือน้อยมาก และบ่อยครั้งที่ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตัวอักษร
(Concept of Print) มีน้อยหรือไม่มีเลย ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจึงได้ร่วมกันจัดวางเป้าหมายและ
วิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงได้ร่วมกันจัดวางเป้าหมายและ
โครงการสอนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติขึ้น โดยจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผล
การทดลองแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง ชาวพื้นเมืองเกือบ 100% สามารถ
อ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี จากนั้นวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้
เผยแพร่ออกไปทั่วออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับประเทศไทย ได้มีการทดลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นครั้งแรกกับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2527 ทำการทดลองสอนโดย คร.วิชาร์ด วอล์คเกอร์ ผู้อำนวยการศูนย์
วิจัยและการเรียนรู้ทางการอ่าน คร.เบรนต์ บาร์เลห์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านของ Briebe
College of Avanced Education ประเทศออสเตรเลีย และคร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นภาษาอังกฤษเรื่อง A
little Red Hen ผลการทดลองพบว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพัฒนาทักษะทางการฟัง
และพูดได้ดีในระยะเวลาเพียง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) นักเรียนมีความสนใจในการเรียน
มากขึ้นทั้ง ๆ ที่เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างยากสำหรับเด็กที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ
นักเรียนมีความสามารถจำคำศัพท์ คำพูด และบทสนทนาจากหนังสือได้นาน การทดลองและวิจัยวิธี
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาได้ดำเนินต่อมาโดยใช้หนังสือประเภทต่าง ๆ และพบว่า
การเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ที่คล่องมา

ในเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2528 ได้มีการทดลองสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการทดลองพบว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว เป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนานในการเรียนทุกชั้นตอน

จากผลการทดลองทั้งในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทยดังกล่าว ดร.วิชาร์ด วอลด์เกอร์ จึงได้เสนอโครงการพัฒนาการอ่านในประเทศไทยกับโรตารีสากล และได้รับอนุมัติให้เป็นโครงการนำร่องกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาทางภาษาที่จังหวัดสุรินทร์ในปีการศึกษา 2530 ผลการทดลองของโครงการในโรงเรียนนำร่องพบว่า นักเรียนในกลุ่มโรงเรียนทดลองสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทยได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองยังมีความสนใจในการอ่าน และสามารถทำคะแนนวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มมวลประสบการณ์ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 7)

ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2531 หลังจากที่ได้ประเมินผลโครงการนำร่องการพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์แล้ว มูลนิธิโรตารี ของโรตารีสากลได้อนุมัติเงินทุนสนับสนุนโครงการวิจัยและการพัฒนาการอ่านตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 - 2535 เป็นเงินประมาณ 16 ล้านบาท

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จึงได้เริ่มดำเนินการพัฒนาอ่านตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา โดยเริ่มดำเนินการอบรมบุคลากรหลัก คือ ผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษและครูสอนภาษาไทยในโรงเรียนต้นแบบในจังหวัดสุรินทร์ ศีรสะเกษ บุรีรัมย์ และชัยภูมิ จำนวน 100 ห้องเรียน และดำเนินการนิเทศติดตามผลการสอนในลักษณะงานวิจัย และพัฒนาเริ่มตั้งแต่ต้นปีการศึกษา 2531

2. หลักการและทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

แนวการสอนโดยใช้ประสบการณ์ทางภาษามีรากฐานอยู่บนความเชื่อที่ว่า การอ่านและการเขียนเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการสื่อความหมาย แนวการสอนนี้นับได้ว่า เป็นธรรมชาติที่สุดในการเริ่มสอนการเขียนความเรียงแก่นักเรียน

แนวการสอนนี้ความรู้เดิมทางภาษาและประสบการณ์ ของนักเรียนจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาเป็นกระบวนการในการเขียนความเรียง และเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องรอจนให้นักเรียนมีความเชี่ยวชาญด้านลายมือและทักษะในการสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนที่เขาจะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเริ่มต้น นักเรียนจะเป็นผู้เล่าเรื่องให้ครูฟัง และครูถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษร

เทคนิคนี้จะพัฒนาความก้าวหน้าด้วยตัวมันเอง ในด้านขั้นตอนของการเรียน การร่างการรวบรวมหรือเรียบเรียงเรื่อง และการเขียนตัวอักษร การใช้หัวเรื่องควรจะสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียน การพูดคุยกันระหว่างนักเรียนและครูหรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียนจะมาก่อนการลงมือเขียนอย่างจริงจัง การปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักเรียนกับครู หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน จะช่วยให้ให้นักเรียนรวบรวมและเรียบเรียงความคิดของเขา ก่อนจะพัฒนาสู่ทักษะการเขียน เมื่อนักเรียนพร้อมแล้ว เขาก็จะเขียนเรื่องที่ได้ออกมาแล้วและมีประสบการณ์อยู่แล้วมาเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นลำดับ

ขณะที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่าน การฟังและแลกเปลี่ยนกันอ่านในสิ่งที่ได้เขียน กระบวนการนี้เริ่มต้นอย่างเป็นธรรมชาติและง่าย ๆ การเชื่อมโยงกันระหว่างคำพูดกับการเขียนจะแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัด

แนวทาง

1. นักเรียนเลือกประสบการณ์ ที่เขาต้องการแสดงให้ผู้อื่นรับรู้ ประสบการณ์ที่ได้นี้อาจได้มาจากภาพวาด ภาพยนตร์ที่เขาชอบ เหตุการณ์ในครอบครัวหรือกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การทัศนศึกษา

2. นักเรียนเล่าเรื่องด้วยปากเปล่าเป็นการแบ่งปันประสบการณ์ภายในกลุ่มของตนเอง ตนเองหรือกับครู ขณะที่นักเรียนเล่าครูอาจจดใจความหลัก (Main Idea) ไว้เพื่ออภิปรายต่อไป

3. นักเรียนเล่าเรื่องให้ครูฟัง ครูจะคอยจดบางครั้ง ครูอาจจะให้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาข้อมูลหรือคำพูดที่เหมาะสม แต่ครูไม่ควรแก้หรือเปลี่ยนแปลงคำพูดที่นักเรียนแสดงออกมา

4. นักเรียนอ่านเรื่องตามครู ดัง ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงภาษาพูดกับภาษาเขียน

5. นักเรียนพร้อมและสามารถอ่านข้อความได้ด้วยปากเปล่า ถ้านักเรียนยังไม่พร้อมจะอ่านข้อความทั้งหมด ครูอาจใช้เวลาตอนนี้ค่อย ๆ พัฒนาการจัดคำต่าง ๆ และช่วยนักเรียนในด้านการออกเสียงหรือฝึกการประโยคเป็นรายบุคคล

6. นักเรียนอ่านเรื่องดัง ๆ นักเรียนรู้ความหมายของคำและความหมายของเรื่องทั้งหมด นักเรียนควรจะอ่านเรื่องหลาย ๆ ครั้ง กิจกรรมนี้คือการเชื่อมโยงภาษาพูดสู่ภาษาเขียน

7. เป็นการเริ่มต้นตอนของการเขียน จุดนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นการแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ขณะเดียวกัน ก็เกิดการพัฒนาคำศัพท์ และทักษะด้านการสื่อสารความหมาย นักเรียนจะเริ่มมีการอภิปรายและวิพากษ์วิจารณ์งานของตนเอง

8. เรื่องที่นักเรียนพอใจ สามารถทำเป็นเล่ม ซึ่งจะกลายเป็นแหล่งข้อมูลที่เขาได้ใช้อ่าน นักเรียนอาจจะวาดภาพประกอบลงไปด้วยก็ได้

9. นักเรียนควรจะมีส่วนร่วมกัน ในแลกเปลี่ยนกันอ่านงานเขียนซึ่งกันและกันเป็นการสร้างความเพลิดเพลิน และจะทำให้นักเรียนเริ่มตระหนักว่า หนังสือคือสิ่งที่บรรจุข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการพูดหรือแสดงความคิดของตนเองแก่ผู้อื่น

10. ข้อมูลภายในชั้นเรียนก็เป็นส่วนสำคัญและใช้ได้สำหรับแนวการสอนนี้ ชนิดต่าง ๆ ของแผนภูมิจะช่วยให้ในการพัฒนาคำศัพท์ ปฏิทินใช้สอน วัน เดือน ปี หรือแผนที่โลก ก็สามารถใช้อสอนประเทศเมืองต่าง ๆ หรือฤดูกาลได้

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแนวการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาด้านคำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และเนื้อหา วิธีการสอนนี้จะทำให้เกิดแรงจูงใจสูงโดยการใช้ประสบการณ์ของตัวนักเรียนเอง นำมาพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านต่าง ๆ

หลักการและแนวทฤษฎีของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ได้ยึดหลักแนวทฤษฎีในการสอนภาษา ดังนี้

2.1 แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร

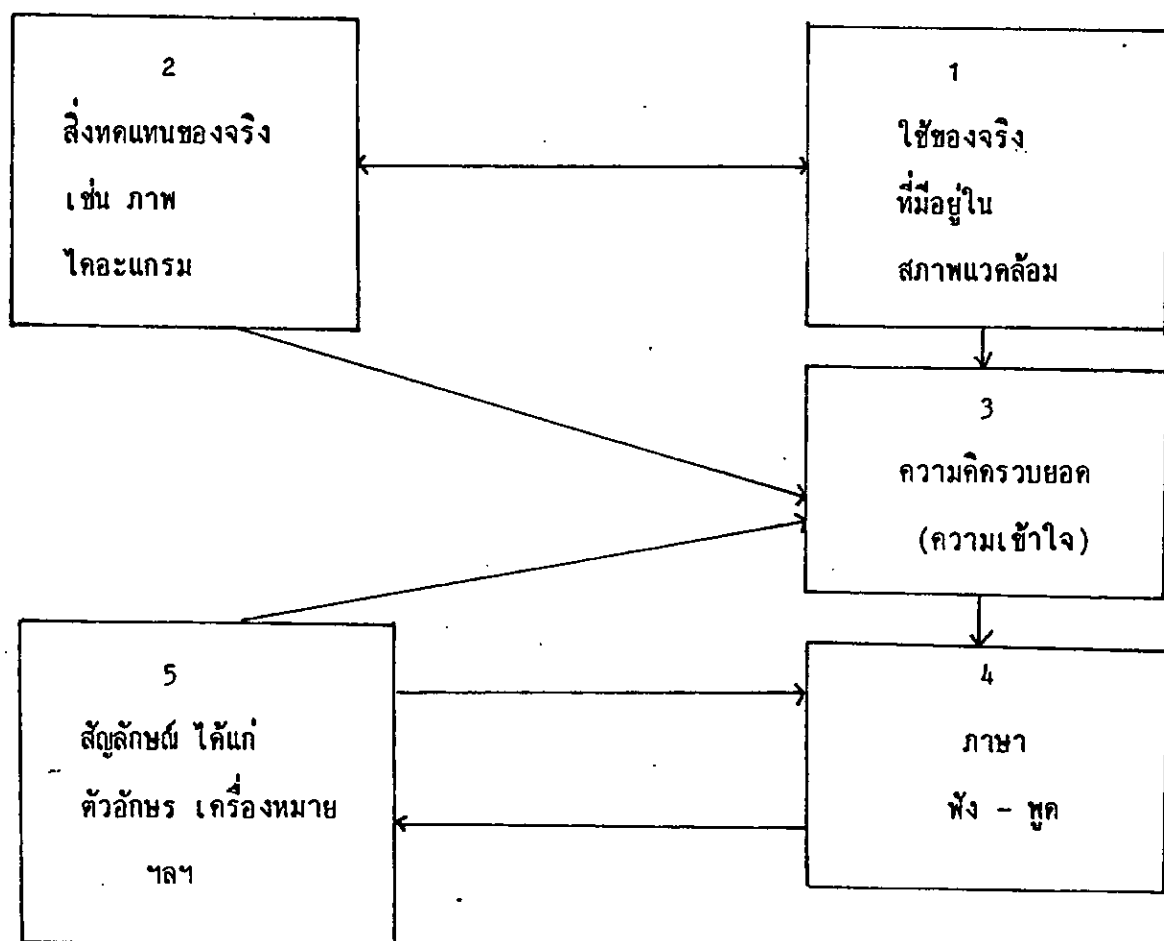
แนวการสอนทฤษฎีจะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Social linguistic) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหา ปรวิภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างในแต่ละชุมชน

กระบวนการสอนตามทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกลอยากแสดงออกทางภาษา ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนภาษา ดังนั้นในการจัดเนื้อหาในบทเรียนจึงควรเน้นเนื้อหาที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในสังคมและในชีวิตประจำวันได้ ผู้สอนจึงควรทำหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน เช่น ให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และให้เขียนเรื่องร่วมกัน เป็นต้น

2.2 แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach)

ทฤษฎีการสอนแบบนี้ จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่ความหมายเป็นที่เข้าใจแก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) ใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน ผลการเรียนรู้ (Out put) จะประสบผลสำเร็จถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งอาจจัดกระบวนการสอนความถี่รวมยอกทางภาษาที่ถูกต้อง ดังนี้

กระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา

การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อม เช่น วัตถุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยพบเห็นในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และในบางครั้งถ้าเราไม่สามารถนำของจริงมาแสดงให้ผู้เรียนดูได้ก็อาจใช้รูปภาพหรือแผนผัง (ข้อ 2) อธิบายให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดได้เช่นกัน เพราะผู้เรียนสามารถโยงความคิดของตนกับประสบการณ์เดิมได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด (ข้อ 3) จะง่ายขึ้น จากนั้นเมื่อผู้เรียนมีโอกาสดำเนินได้ฟังบ่อย ๆ ก็จะทำให้การพัฒนาการฟัง พูด อ่าน และเขียนของนักเรียนดีขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.3 ทฤษฎีการสอนอ่านตามแนวภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics)

ทฤษฎีนี้จะเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ โดยถือว่าการอ่านเป็นการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการและทฤษฎีการสอนให้มาก โดยเฉพาะการถ้อยทอดความคิรวบยอกและองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความสนใจประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้

จากหลักการและทฤษฎีทั้ง 3 ทฤษฎีดังกล่าวมานี้ พอสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการพัฒนาภาษาที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาโดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบของภาษา ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้ภาษาเป็นธรรมชาติที่สุด การจัดขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียนก็จะเป็นไปในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือในลักษณะบูรณาการตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนการสอนจะเน้นปฏิสัมพันธ์ ให้อย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดความคล่องตัวจนสามารถนำภาษาไปประยุกต์ใช้ในวิถีประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงเน้นการสอนความหมายของภาษาก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษาอันได้แก่ รูปสระ พยัญชนะ ตัวสะกด และไวยากรณ์

2.4 หลักการสอนอ่านและเขียนด้วยวิธีการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

หลักในการสอนอ่านและเขียนตามวิธีการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. เด็กจะอ่าน เขียน และความสำเ็จ ถ้าเขาได้อ่านและเขียนอย่างมีจุดหมาย และมีประโยชน์
2. เด็กที่เริ่มเรียนควรจะต้องเข้าใจเรื่องราวที่อ่านทั้งหมดเสียก่อนแล้วจึงค่อยเรียนรู้ส่วนย่อยของภาษา อันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของเรื่อง
3. เนื้อเรื่องที่สอนจะต้องเป็นเรื่องที่เร้าใจ เพื่อให้เด็กได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ท้าทายความสามารถของเด็กในการฝึกใช้ภาษา
4. ครูควรช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง โดยให้ฝึกแก้ปัญหาด้วยตนเอง
5. เมื่อนักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองแล้ว เขาจะสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้จากวัสดุอุปกรณ์ที่เขาผลิตขึ้น

6. ความแม่นยำในเนื้อหาและประสบการณ์จะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้เป็นทั้งผู้อ่านและผู้เขียนไปพร้อม ๆ กัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2530 : 1)

จากหลักการในการสอนอ่านและเขียนที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่า วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะสามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนภาษาของผู้เรียนได้อย่างแท้จริงเพราะผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่การฟัง อ่าน พูด และเขียน จนถึงขั้นตรวจสอบผลงานของตนเอง

2.5 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากหลักการและทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้รับการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ โดยเน้นความสำคัญที่กระบวนการอ่าน ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกเรื่องที่อ่านได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพคือสามารถจับใจความสำคัญ คือความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้ การจัดขั้นตอนการเรียนการสอนของวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดตามกระบวนการพัฒนาภาษาอย่างเป็นธรรมชาติของเด็ก โดยเน้นการใช้บทเรียนและกิจกรรมเป็นจุดเริ่มต้น ในการให้จับจ้องและให้ผู้เรียนมีโอกาสได้พัฒนาทักษะทางภาษาจากการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในระยะแรก (ในระดับปฐมวัยถึงประถมศึกษา ปีที่ 1 - 2) จุดมุ่งหมายสำคัญของการเรียนการสอน คือ การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังเรื่องราวง่าย ๆ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันได้อย่างเข้าใจ สามารถพูดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ฟังได้อ่าน เรื่องราวที่เคยฟังเคยพูดได้อย่างเข้าใจ สามารถจำสัญลักษณ์ของคำและเข้าใจความหมายของคำในประโยคต่าง ๆ ที่เคยฟังเคยพูด นอกจากนี้ยังสามารถเขียนคำ สะกดคำ และเรียงคำที่เคยอ่าน เคยพบ เป็นประโยค แต่งประโยคเป็นประโยคง่าย ๆ ตามความคิดของตนเองได้

ในระยะต่อมา หลังจากนักเรียนได้ประสบการณ์ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนในระยะต้นได้แล้ว ในระดับที่ 3 ในระดับที่ 4 นักเรียนจะเริ่มฝึกอ่าน และเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่มีลักษณะการเขียนหลากหลายมากขึ้น พร้อมทั้งใช้ความสามารถในการคิดแต่งความด้วยตนเองมากขึ้น โดยอาศัยการเลียนแบบ หรืออิงแบบจากบทเรียน หรือจากกิจกรรมที่ผู้สอนเสนอแนะให้ในชั้นเรียน

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั่วไป มีดังนี้

1. ครูอ่าน/เล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
2. นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนา อภิปราย อ่านเรื่องและแสดงบทบาทสมมติ
3. เขียนเรื่องร่วมกันกับครู
4. ทำหนังสือเล่มใหญ่
5. ทำกิจกรรมทางภาษา

ขั้นตอนการสอนทั่วไปแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ระดับ 3 - 4 มีดังนี้

1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกับครู

โดยใช้การทำไคอะแกรม (Mapping)

2. ครูโยงเรื่องที่อ่านสู่เรื่องในชีวิตประจำวันของตัวนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน
3. เขียนเรื่องกับครูในกลุ่ม หรือเขียนเรื่องเกี่ยวกับตัวนักเรียนเองในกลุ่มย่อยหรือ

ตามลำพัง

4. อภิปรายและสนทนา เกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนขึ้นในชั้นที่ 3
5. ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ

ขั้นตอนในการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่จะนำไปใช้กับระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1

นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปราย สนทนาเกี่ยวกับ
เรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู โดยใช้การทำไคอะแกรม (Mapping)

2

ครูโยงเรื่องเข้าสู่เรื่องในชีวิตประจำวันของนักเรียนเองและ
อภิปรายร่วมกัน

3

นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม เขียนเรื่องเองในกลุ่มย่อย
เขียนเองตามลำพัง

4

อภิปรายและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนขึ้น
ในชั้นที่ 3

5

ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ

ขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นนี้ จะคำนึงถึงกระบวนการของหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนและเวลาในการเรียนรู้ (Learning time) ของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามวัยและสติปัญญา บางคนอาจเรียนรู้ได้ช้าและบางคนอาจเรียนรู้ได้เร็ว ดังนั้นครูควรให้เวลาแก่ผู้เรียนสำหรับการฝึกปฏิบัติทางภาษาให้มาก

ขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์ แบ่งออกได้ 5 ขั้นตอนตามลำดับ ขั้นดังต่อไปนี้

1. ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเริ่มลองฝึกลองดูกับสิ่งที่เรียนรู้นั้น
2. ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการฝึกทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน และมีความถูกต้องมากขึ้น
3. ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนมากขึ้น เพราะมีประสบการณ์ในการลองฝึกลองดูหลายครั้ง
4. ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีความชำนาญในความรู้ที่ได้เรียนมาและสามารถนำความรู้ที่นำมาประยุกต์ในชีวิตประจำวันของคนได้
5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาคิดแปลงหรือปรับใช้ได้ทุกสถานการณ์ที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะเน้นความแม่นยำ ในการเรียนรู้ของผู้เรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ กิจกรรมต่าง ๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนตลอดเวลา ว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนได้หรือไม่

2.6 จุดมุ่งหมายทั่วไปของการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2.7 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายคำทุกคำ ในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้
2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดโต้ตอบแสดงความคิดเห็น และสรุปความให้เป็นที่น่าสนใจได้
4. เขียนสะกดคำศัพท์ และประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนพูดจากหน่วยการเรียนรู้ได้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรให้ถูกต้องเป็นที่น่าสนใจได้
6. บอกความหมาย และเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายวรรคตอนได้
7. สื่อความหมายของภาษาทางกาย อารมณ์ วาจา หรือสีหน้าท่าทางได้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ วาดภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้
8. ร่วมมือกับเพื่อน และช่วยเหลือแบ่งปันกันในการทำงานร่วมกันได้

2.8 การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การจัดกระบวนการเรียนการสอน ด้วยวิธีการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะยึดหลักการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนโดยจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจกระบวนการหรือวิธีการ
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า

ดังนั้น ในการจัดทำหนังสือเพื่อใช้ในการเรียนการสอน จึงแบ่งเป็น 3 ประเภท โดยยึดเอาจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นหลัก ดังนี้

1. หนังสือประเภทนิทาน นิยาย เช่น หนูอ้อยกวาดบ้าน
2. หนังสือประเภทวิธีการ เช่น มาทำหมวกกันเดอะ
3. หนังสือประเภทสารคดี เช่น ต้นไม้แสนดี

ภาษาที่ใช้ในหนังสือเหล่านี้ จะใช้ความเหมาะสมของเด็กแต่ละระดับชั้น สำหรับเด็กในชั้นที่สูงขึ้น ก็จะเพิ่มโครงสร้างทางไวยากรณ์และเนื้อหาที่ยากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์มากขึ้น

2.9 แนวทางการประเมินวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ครูผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมของนักเรียนได้ ดังนี้

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับ หลังจากฟังครูพูดจบแล้ว (Recall)
2. การสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยการแสดงบทบาทสมมติและวาดภาพ

ประกอบเรื่อง (Communication)

3. การบอกลำดับก่อน - หลัง ของเรื่อง ในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่องในชั้นที่ 3 (Ordering)

4. การออกเสียงคำต่าง ๆ ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่นเกม
5. การเรียงประโยคจากการเล่นเกม
6. การสะกดคำและแต่งประโยค หลังจากการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
7. การร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่มแบบประชาธิปไตย
8. ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน (สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษา

ค้นคว้าด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง)

วิธีประเมินผล

ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในขณะที่ยังเรียนและการตรวจผลงานของนักเรียน

2.10 ประโยชน์ของการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ผู้เรียนได้ความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนรู้การสอนทุกขั้นตอน เช่น

การฟังนิทาน การแสดงบทบาทสมมติ การวาดภาพและการเล่นเกม

2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษา อย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจความหมาย หรือ ความถี่รวบยอดของภาษาก่อนที่จะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์ในลักษณะบูรณาการ เช่น ในขั้นตอนที่ 1, 2 และ 3 เป็นต้น

3. ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาในทักษะต่าง ๆ ในลักษณะบูรณาการตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนสุดท้ายโดยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การซักถาม การโต้ตอบ และการเล่าเรื่อง

4. ผู้เรียนจะมีโอกาสได้คุ้นเคยกับกระบวนการอ่านที่ถูกต้องและเหมาะสมกับการรับรู้ของมนุษย์ เช่น ความสนใจ การใช้ประสาทสัมผัสเค็มและการระลึกสิ่งที่อ่านได้

5. ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินงานร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกการทำงานแบบประชาธิปไตย การยอมรับฟังความคิดเห็น และการฝึกความรับผิดชอบต่อการทำงาน

ผู้เรียนมีโอกาสดังกล่าวสามารถเฉพาะด้าน และเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การวาดภาพ เป็นต้น

2.11 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้วยวิธีการแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ขั้นที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครู

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และบอกรายละเอียดของเรื่องได้

นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอ่านเรื่องได้เองแล้ว ครูควรให้นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน จะอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจสลับกันไปได้บ้าง

จุดมุ่งหมายสำคัญ ต้องการให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องและบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้

บทบาทของผู้สอน

ผู้สอนควรใช้ไคอะแกรม (Mapping) เพื่อช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น การลำดับเรื่อง การโยงความสำคัญของเรื่องที่สัมพันธ์กัน เช่น เป็นเหตุเป็นผลกัน เป็นปัญหาและ

การแก้ไขปัญหานั้น การเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างของเรื่อง นอกจากนั้นยังเกี่ยวกับการให้รายละเอียดของเรื่องอีกด้วย ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผลจากการอ่านและสรุปความคิดด้วยตนเอง ควรใช้เวลาอภิปรายและสนทนาเรื่องในแต่ละหน้าอย่างละเอียดอย่าใจร้อน เพราะการฝึกอ่านโดยใช้ความคิดประกอบการอภิปรายจะช่วยฝึกนักเรียนให้เคยชินกับการอ่านโดยใช้กระบวนการทางความคิดได้มาก และจะทำให้สามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งเป็นการอ่านขั้นสูงต่อไปในอนาคตได้

การอ่านออกเสียงไปเรื่อย ๆ จะไม่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนมากนัก ผู้สอนควรให้นักเรียนหยุดช่วงการอ่านเป็นตอน ๆ และอภิปรายร่วมกัน จะทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายได้ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับเรื่องภาพประกอบในบทเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจการเรียนมีชีวิตชีวาขึ้นได้

การทำไคอะแกรมแสดงความสัมพันธ์ของเรื่อง ควรทำง่าย ๆ โดยใช้ปากกาสีเมจิกสรุปและโยงแผนภูมิ ให้เข้าใจได้ง่าย ๆ เช่นจากคำถามของครู "มีตัวละครอะไรบ้างในเรื่องนักเรียนจำได้ไหม"

หมอ แม่ อ้อ อ้อย ครู

หมอ

แม่

อ้อ

อ้อย

ครู

ทำไม อ้อ จึงหันดู นักเรียนตอบได้ไหม แล้วเมื่อหันดูอ้อทำอะไร

รับประทานนมยัม → อ้อหันดู → ไปหาหมอหัน

ขั้นที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องในชีวิตประจำวันของตัวนักเรียนเองและ

อภิปรายร่วมกัน

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่าน เป็นความคิดของตนเอง พร้อมทั้งรู้จักวิเคราะห์เรื่องที่อ่านให้เชื่อมโยงกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันของตนเอง เพื่อการนำความคิดรวบยอดที่สำคัญไปใช้

ในขั้นนี้ ครูควรตั้งคำถามอภิปรายและการสนทนาจากเรื่องที่อ่านในขั้นที่ 1 เข้าสู่เรื่องราวที่นักเรียนจะพบในชีวิตประจำวันของนักเรียนเอง เพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดวิเคราะห์สิ่งที่สำคัญ และเป็นประโยชน์แก่ตนเองจากเรื่องที่อ่านได้ เป็นต้น เช่น เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักชาติของทหารกล้าคนหนึ่ง ครูก็จะตั้งเรื่องเข้าสู่ตัวนักเรียนโดยถามว่า ถ้านักเรียนเป็นทหารกล้าคนนั้น นักเรียนจะทำอย่างไร นักเรียนคิดว่าชาตินั้นสำคัญแค่ไหน นักเรียนจะรักและทำอย่างไร ทหารกล้าคนนั้นไหม นักเรียนชอบทหารกล้าคนนั้นไหม เพราะเหตุใด

การสนทนา อภิปรายโดยตั้งเข้าสู่เรื่องของนักเรียน จะทำให้คนอภิปรายมีชีวิตชีวามากขึ้น นักเรียนจะมีโอกาสได้พูด ได้แสดงความคิดเห็นของตนเองมากขึ้น ผู้สอนจะมีโอกาสแก้ปัญหา การออกเสียง การใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่เด็กได้ด้วย โดยการย้ำความที่เด็กพูดโดยไม่ต้องบอกว่าผิด หรือถูกเด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้ได้จากที่ครูพูดอย่างถูกต้อง ในขั้นนี้ถ้าเรื่องราวในการอภิปรายซับซ้อนมากก็ควรใช้ไคอะแกรมช่วยได้

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม หรือเขียนเรื่องเกี่ยวกับตัวเองในกลุ่มย่อย หรือเขียนตามลำพังได้

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และฝึกทักษะการเขียน ในรูปแบบที่เป็นความคิดของตนเองได้มากขึ้น จากตัวอย่างบทเรียนที่พบในขั้นตอนนี้เนื่องจากผู้เรียนในระดับนี้เขียนได้บ้างแล้วผู้สอนสามารถให้นักเรียนผลัดกันออกมาเขียนเรื่องที่ละประโยคหรือที่ละตอนได้โดย ตกลง เรื่องที่จะเขียนร่วมกันก่อน ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการดำเนินการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน เมื่อจบเรื่องที่ละตอนให้นักเรียนผลัดกันออกมาวาดภาพประกอบ หรือวาดจากกระดาษของตนแล้วนำมาติดคือได้

ในการเขียนเรื่องร่วมกัน สามารถให้นักเรียนเขียนเรื่องเป็นของตนเองได้ไม่จำเป็นต้องเหมือนเรื่องที่อ่านเสมอไป เพียงแต่พยายามให้คงรูปแบบแนวการเขียน และความสำคัญของคำหรือประโยคบางอย่าง ที่คิดว่าจำเป็นที่นักเรียนต้องเรียนไว้เท่านั้น เนื่องจากไม่จำเป็นต้องเหมือนเรื่องที่อ่าน สักกระยะหนึ่งให้นักเรียนฝึกเขียนร่วมกันในกลุ่มย่อย นักเรียนอาจต่างคนต่างเขียนเรื่องของตนเองก็ได้ แต่ละกลุ่มต่าง ๆ กันไปได้

ขั้นที่ 4 อภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนในขั้นตอนที่ 3

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนสามารถอ่านและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อพัฒนาการเขียนของตนเองต่อไป

ในขั้นนี้ ผู้สอนควรให้นักเรียนสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องที่ช่วยกันเขียนขึ้น ทั้งที่เกี่ยวกับภาษาที่ใช้และความคิดเห็นต่าง ๆ รวมทั้งทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจผลงานของตน และรู้จักแก้ไขภาษาที่เขียนเพื่อสื่อความหมายด้วยการอภิปราย

ขั้นที่ 5 กิจกรรมทางภาษา

จุดมุ่งหมาย ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน

กิจกรรมทางภาษาในขั้นตอนนี้ อาจจะจัดได้หลายอย่าง ดังนี้

1. ให้นักเรียนอ่านหรือเขียนเรื่องร่วมกันในกลุ่มเล็ก หรือค้นคว้าเรื่องต่าง ๆ ที่ครูเสนอแนะ แล้วนำมารายงาน อ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้นให้เพื่อน ๆ สรุปความ
2. จัดกิจกรรมคู่ ให้นักเรียนผลัดกันอ่านเรื่องสั้น ผลัดกันสรุปความหรือผลัดกันเล่าเรื่องสั้นที่ได้ไปค้นคว้ามา
3. ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วผลัดกันถามตอบ
4. เขียนรายงานสั้นหรือเขียนเรื่องสั้น ตามที่ได้ไปค้นคว้าหรืออ่านหนังสือประกอบ
5. เล่นเกมทางภาษาอื่น ๆ เช่น การต่อคำหรือประโยคเป็นเรื่อง การเติมข้อมูลของเรื่องที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ ฯลฯ

6. การเขียนคำบอกเป็นรายคำ หรือเป็นกลุ่ม การเขียนเรื่องจากภาพ

กิจกรรมทางภาษาในชั้นตอนนี้ ควรให้มีเนื้อหาสาระที่ต่อเนื่องกันกับชั้นตอนอื่น ๆ ที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อการทบทวน และเพื่อฝึกย้ำความแม่นยำในการอ่านและเขียน รวมทั้งการฟังและการพูดด้วย ฯลฯ

การจัดชั้นเรียน

ควรมีการออกแบบการจัดชั้นเรียน เป็นกลุ่มใหญ่และกลุ่มเล็กตามลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั้นตอน ผู้สอนต้องคอยควบคุมและช่วยเหลือผู้เรียนในขณะทำกิจกรรมเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนการใช้กิจกรรมเพื่อการช่วยเสริมอาจกระทำได้พร้อม ๆ กัน โดยแยกกิจกรรมแก่นักเรียนที่เก่งและอ่อน ให้ต่างกันตามความสามารถได้ นักเรียนเก่งให้กิจกรรมที่ยากขึ้นและท้าทายมากขึ้น สำหรับนักเรียนอ่อนอาจให้กิจกรรมที่สามารถทำได้ง่ายเป็นขั้นตอน เพิ่มยากขึ้นทีละน้อย เป็นต้น ความเอาใจใส่ของครูสำคัญที่สุดสำหรับนักเรียนทุกระดับความสามารถ การให้แบบฝึกหัดหรือทบทวนสำหรับนักเรียนที่อ่อนจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเรียนรู้ได้มาก แต่ต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอ

เกมและแบบฝึกหัด

เกมและแบบฝึกหัดจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้น เกี่ยวกับคำและกลุ่มคำประโยค ส่วนหนึ่งที่เคยใช้ในหนังสืองานเขียนที่นักเรียนเขียนขึ้นเอง หรือเป็นกลุ่ม จะทำให้นักเรียนได้ทบทวนการใช้ภาษาอ่านและเขียนได้เป็นอย่างดี

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2525 : 76) กล่าวถึงการใช้เกมทางภาษาว่าเกมจะช่วยเร้าความสนใจของนักเรียนได้ดีมาก เพราะการเล่นเกมนจะช่วยให้เกิดสนุกสนานกับการเรียนและการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น

คอบสัน (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. 2522 : 243; อ้างอิงมาจาก Dobson . 1977 : 9 - 17) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเกมไปใช้ในการสอนภาษาว่าการนำเกมไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาจะทำให้ผู้เรียนสนุกสนานและเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ได้เป็นอย่างมาก

ครุยส์แซงค์ (Cruichshank.1977 : 74 - 89) ได้กล่าวว่า การนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอนภาษามีประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของเด็กในวิชาต่าง ๆ
2. เป็นการย้ำทวนวิชาที่เรียนไปแล้ว
3. เป็นการเพิ่มทักษะที่ดีแก่ผู้เล่นที่ละเอียดละน้อยด้วยตนเอง
4. ช่วยส่งเสริมการสอนของครูให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะขั้นตอนในการใช้เกมประกอบการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ขั้นตั้งจุดมุ่งหมาย คือผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายเสียก่อนว่าต้องการให้เด็กได้ประโยชน์อะไรบ้างหรือฝึกทักษะด้านใดบ้าง
2. ขั้นตอนออกแบบ หลังจากตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้แล้ว ผู้สอนต้องออกแบบเกมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งเอาไว้ และการแข่งขันต้องเป็นไปตามเกมหรือกติกาของเกมนั้น ๆ
3. ขั้นทดสอบเกม ในขั้นนี้จะต้องเตรียมสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเตรียมพร้อมในการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นด้วย

ดังนั้น การนำเกมหรือกิจกรรมทางภาษาเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนจะช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น เพราะนักเรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาเกือบทุกทักษะ

2.12 วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับหนังสือประเภทวิธีการ

หนังสือประเภทนิทานและสารคดี มีวิธีการสอนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก หนังสือประเภทวิธีการจะมีตัวละครน้อยกว่าหรือไม่มีเลย หนังสือประเภทวิธีการจะมีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นที่ 1 และ 2 ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันอภิปรายหรือสนทนา จะเปลี่ยนแปลง ดังนี้

1.1 ครูแนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง เช่นเรื่อง "มาทำหมวกกันเดอะ"
ครูก็แนะนำวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการทำหมวก เช่นกระดาษแข็งทำเป็นแบบหมวก กระดาษ
สำหรับทำหมวก ที่หนีบกระดาษ เป็นต้น

วิธีแนะนำ ครูจะยกวัสดุแต่ละชิ้นออกมาแสดงให้นักเรียนดูพร้อมทั้งถาม เช่น
ครูชูกระดาษขึ้นและถามว่าอะไร ครูพูดว่า "กระดาษ" หลาย ๆ ครั้ง แล้วให้นักเรียนพูดตาม

1.2 ครูสาธิตวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ทีละขั้นอย่างช้า ๆ และชัดเจน เช่น

หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ

สอง - ทาบกระดาษลงบนกระดาษแผ่นนี้ (ชี้ไปด้วย)

สาม - ใช้คินสอลากเข้าเส้นไปรอบ ๆ กระดาษ

ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง ลำดับขั้นตอน สนทนาหรืออภิปราย
อ่านออกเสียงและแสดงบทบาทสมมุติ

ในขั้นตอนนี้ให้นักเรียนลองเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไป และลองลำดับขั้นตอน
กว่าครูทำอะไรบ้าง จากนั้นลองให้นักเรียนพูดด้วยความรู้อย่างช้า ๆ ทีละขั้นตอน หลังจากนั้นให้
นักเรียนแบ่งกลุ่ม แล้วลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูอธิบาย

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน

ให้นักเรียนช่วยกันลำดับขั้นตอนวิธีการทำสิ่งนั้นอีกครั้ง และเริ่มตกลงกันเขียนเรื่อง
เกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งนั้น ๆ เป็นขั้น ๆ หรือเป็นข้อก็ได้ เช่น

หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ

สอง -

สาม -

แล้วดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอนของวิธีการสอนหนังสือประเภทนิทาน นิยาย

ข้อเสนอแนะในการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ผู้สอนต้องศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการ เทคนิคการสอนโดยละเอียด และทดลองสอนด้วยตนเองทุกขั้นตอน
2. ผู้สอนไม่ควรข้ามขั้นตอน เพราะจะทำให้การพัฒนาด้านภาษาไม่เป็นไปตามหลักการและทฤษฎีการสอน
3. ผู้สอนไม่ควรคำนึงถึงหนังสือเรียนชุดเก่าที่เคยใช้ แต่ควรพยายามศึกษาแนวทางการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาให้เข้าใจ
4. การจัดกิจกรรมในชั้นที่ 6 ครูไม่ควรสอดแทรกกิจกรรมที่ไม่พัฒนาทักษะภาษา
5. การวัดผลประเมินผลการเรียนทำได้ทุกขั้นตอนการสอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

งานวิจัยต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวทางที่ใช้ในเทรเกอร์ พาร์ค เรียกว่า Concentrated Language Encounter Teaching หรือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยทำการทดลองกับเด็กอะโบริจิน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ เด็กในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน (Walker and others. 1983 : 72)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับโปรแกรมภาษาที่เทรเกอร์ พาร์ค ที่โรงเรียน Napperby และ Marryvale โดยทำการทดลองกับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในระดับ Junior และ Senior โดยใช้เนื้อหาในการทดลองเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารทั้ง 2 ระดับ ใช้เวลาในการทดลอง 18 เดือน ผลการทดลองพบว่านักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นมาก (Walker and others. 1984 : 45)

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2527 ริชาร์ด วอล์คเกอร์ เบรคัน บาร์ทเล็ท และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ให้เวลาทดลอง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น และสามารถจำคำศัพท์ คำพูดและบทสนทนาจากหนังสือได้นาน ๆ ทั้งที่นักเรียนไม่มีพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Walker, Bartlett and Saowalak Rattanavich. 1984 : 58)

นัคดา ขจรนที ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแรงจูงใจและความคงทนในการจำแตกต่างกันกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (นัคดา ขจรนที. 2530 : 104)

ประภาพันธ์ นิลอรุณ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางภาษา ที่เรียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก โรงเรียนบ้านสังขะ และโรงเรียนคณวิद्याคาร อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 50 คน ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า เด็กปฐมวัยที่เรียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่เรียนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(ประภาพันธ์ นิลอรุณ. 2530 : 75)

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และคนอื่น ๆ ได้ทำการทดลองสอนภาษาไทยด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ ภาษาโดยทำการทดลองสอนเปรียบเทียบการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ในโครงการนำร่องของศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยและความสนใจในการ เรียนภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2530 : 7)

นันทรัตน์ ชื่นชม ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติโดยศึกษากับ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมศึกษาสามัคคีวิทยาลักษณ์นครนิเวศ ประสานมิตรในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน และกลุ่มควบคุม 25 คน เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 เวลาทำการทดลอง ทั้งหมด 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนความ คงทนในการจำปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มมีความสามารถไม่แตกต่างกัน (นันทรัตน์ ชื่นชม. 2531 : 62 - 65)

มัลลิกา ภักดิ์ผดุง ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและ พัฒนาคิดต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ โดยใช้ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกพรม ตั้งตรงจิต 7 อำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างและใช้เวลาในการทดลอง 9 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการ สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความเข้าใจในการอ่าน มีความสามารถในการเขียน และมี พัฒนาคิดต่อการเรียนภาษา สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05 และ .001 ตามลำดับ (มัลลิกา ภักดิ์ผดุง. 2531 : 204 - 110)

สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการ เขียนคำ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง

ประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประชาบำรุง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ จำนวนนักเรียน 52 คน โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนคำ และความคงในการจำสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ (สุธามาตย์ สังข์ลาโพธิ์. 2531 : 108 - 114)

สุรศักดิ์ กาญจนการุญ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีการสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ โรงเรียนเบญจมคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 52 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 26 คน ระยะเวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่านการเขียนและความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 (สุรศักดิ์ กาญจนการุญ. 2531 : 89 - 93)

จากผลการค้นคว้าดังกล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียนพร้อมทั้งมีความสามารถในการอ่านและเขียนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะส่งผลต่อความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและบุคลิกภาพประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูหรือไม่

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการวัคซีนุคลิกภาพ

จุดมุ่งหมายในการวัคซีนุคลิกภาพ

เฟอร์กูสัน (Ferguson . 1978 : 16) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการวัคซีนุคลิกภาพไว้

3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของบุคคลเพียงคนเดียว เป็นการศึกษาที่พยายามจะอธิบาย ทำนาย และควบคุมพฤติกรรมของบุคคลเพียงคนเดียว

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมรายกลุ่ม เป็นการศึกษาที่พยายามอธิบาย ทำนายและควบคุม พฤติกรรมของบุคคลเป็นรายกลุ่ม เช่นพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพของคนไทย คนจีน คนญี่ปุ่น หรือ คนอเมริกัน เป็นต้น

3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมอันเนื่องมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่ม ซึ่งอาจแยก ศึกษาได้ 2 แนวทางคือ การศึกษาพฤติกรรมของบุคคลอันเนื่องมาจากกลุ่ม และการศึกษาพฤติกรรม ของกลุ่มที่เนื่องมาจากบุคคลที่เป็นสมาชิก

ส่วนเคลินมันซ์ (Kleinmuntz . 1930 : 14 - 15) ได้จัดแบ่งจุดมุ่งหมายในการวัคซีนุคลิกภาพไว้ 4 แนวทางด้วยกันคือ

1. เพื่อวินิจฉัยโรค เป็นการวัดเพื่อจัดประเภทบุคลิกภาพออกตามลักษณะของโรคจิตแบบต่าง ๆ

2. เพื่อการแนะแนวและจิตบำบัด เป็นการประเมิน บุคลิกภาพของบุคคลก่อนหลังและระหว่างที่กำลังรักษาโรค เพื่อจะปรับปรุงบุคลิกภาพที่มีปัญหา หรือพัฒนาบุคลิกภาพให้มีการปรับตัวดีขึ้น

3. เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน เป็นการวัดเพื่อเลือกสรรบุคคลให้ทำงานที่เหมาะสมกับตนเองให้มากที่สุด เป็นการจัดคนให้ตรงกับงาน เพื่อให้ได้ผลงานที่ดีที่สุด

4. เพื่อการวิจัยทางบุคลิกภาพ เป็นการวัดบุคลิกภาพก่อนและหลังการทดลอง เพื่อเป็นการประเมินผลการฝึก หรือการทดลองว่าได้ผลอย่างไร ตลอดจนเป็นการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลว่าดีมาน้อยเพียงใด

จากจุดมุ่งหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การวัดบุคลิกภาพมีจุดมุ่งหมายใหญ่ ๆ อยู่ 2 ประการ คือวัดเพื่อเป็นการประเมินเครื่องมือ เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงเครื่องมือให้มีคุณภาพ และวัดเพื่อให้ได้ข้อมูลมาสร้างเป็นทฤษฎีขึ้นมา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพประชาธิปไตย

ความหมายของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า "บุคลิกภาพ" ไว้แตกต่างกัน ทั้งนี้ แอลพอร์ต (Allport. 1961 : 28) ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์อยู่ภายในจิตใจบุคคล ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

กอร์ดอน (Gordon. 1963 : 14) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพเป็นผลรวมทั้งหมดของพฤติกรรมในแต่บุคคล

กู๊ด (Good. 1973 : 417) ให้นิยามไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นผลรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ทั้งหมดของบุคคล

แมคแคนเนลล์ (Mecannell. 1974 : 600) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงเป็นแบบแผนพฤติกรรม เพื่อให้การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม คุณลักษณะที่กล่าวนี้ หมายถึง ค่านิยม แรงจูงใจ ทัศนคติ อารมณ์ ความสามารถด้านต่าง ๆ มโนภาพแห่งตน (Self - Image) และเซาร์ปัญญา

มอร์ริส (Morris. 1979 : 618) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง รูปแบบลักษณะต่าง ๆ (Traits) ประจำตัวของบุคคลที่เกี่ยวกับพฤติกรรม อารมณ์ ความคิด หัตถ์คดี

เวอร์นอน (บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ. 2526 ; อ้างอิงมาจาก Vernon . 1980 : 569) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพหมายถึง โครงสร้างสมมติ (Hypothical Structure) ภายใต้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ หลายพฤติกรรม และเป็นแบบแผนคุณลักษณะ (Characteristic Patterns) ของการกระทำต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

คีย์ ชุมสาย (2508 : 348) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ กระบวนการรวมหน่วยอันหนึ่ง ซึ่งประกอบขึ้นด้วยรูปร่าง ลักษณะ และพฤติกรรมที่เป็นเครื่องเตือนนิสัยของคน ๆ หนึ่ง ซึ่งทำให้คนอื่นกำหนดคุณค่าของคน ๆ นั้นด้วยอารมณ์ และไม่ใช่ด้วยเหตุผลปัญญาหรือเชาว์

บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ (2524 : 41) ได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า คือทุกสิ่งทุกอย่างอันได้แก่ ลักษณะท่าทีการแสดงออก รูปร่างหน้าตา ความรู้สึก ฯลฯ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกต้องการความคงตัว สำหรับเป็นพฤติกรรมเฉพาะของบุคคล อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาพอสมควร

เชิกศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2526 : 5) ให้ความหมายไว้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะนิสัย (Traits) ที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้นที่แสดงออกหรือตอบสนอง (Interaction) ต่อสิ่งแวดล้อม

จรรยา สุวรรทัต (2526 : 74) ให้นิยามว่า บุคลิกภาพคือ คุณลักษณะกลุ่มหนึ่งซึ่งแยกบุคคลด้วยตาเห็น ได้ว่าไม่เหมือนกัน แต่ละคนจะมีแบบฉบับของคุณลักษณะนี้เป็นของตนเองเปรียบเสมือนรอยพิมพ์นิ้วมือ

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัย (Traits) ที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่มีความคงเส้นคงวา สามารถสังเกตศึกษาได้ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ในรูปแบบการกระทำหรือไม่กระทำ อาจได้แก่ เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความสนใจ ตลอดจนลักษณะทางอารมณ์ และสติปัญญา

2. ความหมายประชาธิปไตย

คำว่า "ประชาธิปไตย" หรือ "Democracy" ในภาษาอังกฤษเป็นคำที่มาจากภาษากรีกเพราะ Cracy มาจากคำว่า Kratein ซึ่งแปลว่า "การปกครอง" ส่วน Deme หรือ Demos หมายถึง "ประชาชน" ฉะนั้นคำว่า "ประชาธิปไตย" หรือ "Democracy" จึงแปลว่า การปกครองโดยประชาชนคือประชาชนมีอำนาจสูงสุด (ปัญญา ปุณเป็ย. 2518 : 10)

จาก Encyclopedia of Social Science (1969 : 347 - 348) ได้สรุปประชาธิปไตยไว้เป็น 3 ระบบคือ

1. ประชาธิปไตยในระบบการเมือง การปกครอง (Political Democracy) เป็นประชาธิปไตยที่เน้นถึงรูปแบบของรัฐบาล ระบบการปกครอง การกำหนดให้มีรัฐธรรมนูญ รัฐสภา ตลอดจนการจัดตั้งองค์การต่าง ๆ ตามปรัชญาของประชาธิปไตย

2. ประชาธิปไตยระบบเศรษฐกิจ (Economic Democracy) เป็นเรื่องของการจัดระบบเศรษฐกิจในสังคมแบบเสรีนิยม คุ้มครองสิทธิและแรงงาน เคารพสิทธิปัญญาของบุคคล ประกันประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพ การสร้างพลังต่อรอง (Bargaining Power) ในทางเศรษฐกิจ และแรงงาน การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมในสังคม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในทางเศรษฐกิจ

3. ประชาธิปไตยในระบบบุคลิกภาพหรือวิถีชีวิตของบุคคล (Democratic Personality) เน้นถึงการประพฤติปฏิบัติของในเชิงพฤติกรรมศาสตร์ เพราะถือว่าประชาธิปไตยเป็นวิถีทางการดำเนินชีวิตของบุคคล (Democracy as a way of life) ในสังคม เช่น การเคารพสิทธิของผู้อื่น การมีวินัยต่อตนเอง ต่อสังคม การรับผิดชอบในหน้าที่ ตลอดจนการใช้สิทธิของตนอย่างสมบูรณ์ภายในขอบเขตของกฎหมาย และกติกาของสังคม การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล

เคสเซล (Kessel. 1970 : 3 - 4) ได้แยกประชาธิปไตย เป็น 2 ระดับ ตามลักษณะโครงสร้างและเนื้อหาของประชาธิปไตย คือ

1. ประชาธิปไตยระบับมหภาค (Macro - Democracy) เป็นประชาธิปไตยในระบบการเมือง การปกครอง รูปแบบของรัฐบาล และรัฐสภา การจัดตั้งองค์การ และ กฎหมายสำหรับใช้เป็นกติกาในการปกครองประเทศ

2. ประชาธิปไตยระดับจุลภาค (Micro - Democracy) เป็นประชาธิปไตยในระบบ
พฤติกรรม หรือการประพฤติปฏิบัติของบุคคลในสังคม การสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในกลุ่มชนต่าง ๆ

จรรยา สุภาพ (2525 : 87) ให้ความหมายของประชาธิปไตยว่าประชาธิปไตย
(Democracy) หมายถึงการปกครองโดยประชาชนซึ่งอาจเป็นทางตรง หรือทางอ้อม (โดยผ่าน
ผู้แทนราษฎร) ก็ได้

การปกครองตนเองนี้เรียกว่า ประชาธิปไตย ซึ่งกรรปด้วยหลักการขั้นมูลฐานหลายประการ
กล่าวคือ

1. ถือว่าบุคคลทุกคนมีคุณค่าและมีความเท่าเทียมกัน
2. มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลและสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการปกครองตนเองได้เป็นอย่างดี
3. ถือว่าบุคคลพึงมีเสรีภาพและได้รับหลักประกันในการที่จะมีและใช้เสรีภาพนั้น

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (2518 : 19) ยังได้กล่าวไว้สอดคล้องกันอีกว่า ประชาธิปไตย
หมายถึง สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค แต่สิทธิในระบอบประชาธิปไตยนั้นประกอบด้วยการรู้จัก
หน้าที่ เสรีภาพในระบอบประชาธิปไตย คือ เสรีภาพที่จะต้องไม่กระทบกระเทือนต่อบุคคลอื่นไม่ว่า
จะเป็นไปในทางใด ๆ และความเสมอภาคในระบอบประชาธิปไตยคือความเสมอภาคในโอกาสที่
จะทำการงานทุกชนิด ตลอดจนความเสมอภาคในการที่จะก้าวหน้าออกไปในกิจการงาน

จากความหมายของประชาธิปไตยตามทัศนะของบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าว สรุปได้ว่า
ประชาธิปไตย หมายถึง ระบอบการปกครองที่ประชาชนมีอำนาจสูงสุด โดยมีหลักเสรีภาพ เสมอภาค
ภราดรภาพและวิธีการดำเนินชีวิตที่ประกอบด้วยการเคารพซึ่งกันและกัน การแบ่งปันกัน ร่วมมือ และ
ประสานงานกันและการมีความเชื่อมั่นในวิธีการแห่งปัญญา และผู้มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยนั้น จะต้อง
เป็นผู้ที่เคารพในสิทธิเสรีภาพซึ่งกันและกัน เคารพในความคิดและการกระทำของตนเองและผู้อื่นให้
ความร่วมมือช่วยเหลือแบ่งปันประสานงานซึ่งกันและกัน อาสาทำงานตามความสามารถ ทำตามมติของ
ส่วนรวม มีความละเอียดรอบคอบ มีเหตุผล ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการทำงานหรือกิจกรรมใด ๆ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยแตกต่างกัน
4. บุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
5. บุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอมะนัง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 051 จำนวน 3 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอมะนัง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 051 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 50 คน ได้มาจากการจับฉลากจากกลุ่มประชากร 3 ห้องเรียน แล้วจับฉลากเข้ากลุ่มที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน กลุ่มที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จากนั้นจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ใช้แนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุมโดยใช้แนวการสอนตามคู่มือครู
3. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านและเขียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

และหาคุณภาพแล้ว ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ให้นักเรียนเขียนเรียงความ

1 เรื่อง จากภาพที่กำหนดให้

4. แบบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย โดยใช้แบบวัดของ สันติ สุขทรัพย์ ซึ่งได้ตรวจสอบหาคุณภาพไว้แล้ว มาใช้ในการวิจัย (สันติ สุขทรัพย์. 2528 : 131 - 144)

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองใช้แนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง 1 ชุด และแผนการสอนของกลุ่มควบคุมใช้แนวการสอนตามคู่มือครู 1 ชุด ใช้เวลาทดลองทำการสอน กลุ่มละ 16 คาบ ๆ ละ 50 นาที แผนการสอนสร้างจากบทเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 051 จากหนังสือ Practice In Comprehension เนื้อหาที่ใช้สอนมี 4 เรื่อง และแยกประเภทตามจุดมุ่งหมายในการอ่านดังนี้

เรื่องประเภทนิทานนิยาย ได้แก่ King Midas และ When John went to the party

เรื่องประเภทสารคดี ได้แก่ The angel of Klong Toey Slum

เรื่องประเภทวิธีการ ได้แก่ How to remove used stamp safely

เนื้อหาจากเอกสารจริงในชีวิตประจำวันที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

เสริมทักษะ อ 051 จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ Documents และ Advertisement, Label,

Instruction

ลักษณะของแผนการสอนตามวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีดังนี้

- ขั้นที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปราย สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกับครู เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมโดยใช้ไคอะแกรม (mapping)
- ขั้นที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องราวในชีวิตประจำวันของตัวนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่อง
- ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 ให้นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู ระยะที่ 2 ให้นักเรียนเขียนเรื่องเป็นกลุ่มย่อย ระยะที่ 3 ให้นักเรียนเขียนเรื่องเป็นรายบุคคล เพื่อฝึกให้นักเรียนได้ฝึกการสื่อความหมายของภาษาเขียนพร้อมทั้งได้แสดงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการในการสื่อความหมาย

ขั้นที่ 4 อภิปรายและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนในขั้นที่ 3 เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงและการแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่นักเรียนเขียนและนักเรียนอ่าน

ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ เพื่อเสริมทักษะทางภาษา ให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาจนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่าน เขียน เรียบเรียงด้วยคำให้เป็นประโยคได้ รวมทั้งเข้าใจในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้มาแล้ว

ลักษณะของแผนการสอนตามวิธีตามคู่มือครู มีขั้นตอนดังนี้

- ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ คือการทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับผู้เรียน
- ขั้นที่ 2 แจ้งวัตถุประสงค์ เป็นการแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเมื่อนักเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้วนักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่องตลอดจนสามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง
- ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องใช้ เป็นการที่ครูจะทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนควรรู้โดยการใช้คำถาม หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนในเรื่องคำศัพท์ ส่วนวาทะ โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมายคำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยใช้อุปกรณ์ประกอบ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยการให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูคอยแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามที่ครูกำหนดให้ คำถามที่ใช้เป็นคำถามประเภทต้องการข้อมูล (Wh - Questions) หรือประเภทตอบใช่หรือไม่ใช่ (Yes/No - Questions)

ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดลงในแผ่นงาน

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติงาน ครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไขและอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตจากการอ่านและการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน โดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม การสร้างแผนการสอนทั้ง 2 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ (อ 051) ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะทดลอง ได้แก่ เนื้อหาจากหนังสือ Practice In Comprehension และเนื้อหาที่เป็นเอกสารจริง (Authentic Materials)
3. ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 14 - 17) และหนังสือพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของ เทพิน นิละภมร (2527 : 44 - 83)
4. ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจากเอกสารประกอบการสอนจากผลการวิจัยของ คร. ริชาร์ด วอลด์เคอร์, คร. เบรนตัน บาร์ทเลตต์ (1984 : 1 - 12) และคร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 1 - 4)
5. นำแผนการสอนทั้ง 2 ชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่านตรวจ คือ รศ. คร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, คร. สุติมา เจียมศิริ และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ เพื่อความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา

6. นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจและแก้ไขแล้ว ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกัลยาณวัตร ขอนแก่น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน หลังจากทราบข้อบกพร่องแล้วผู้วิจัยนำแผนสอนนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทดลองสอนจริง

7. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนตามเนื้อหาที่กำหนดไว้แล้ว แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านในด้านการแปลความ ตีความ จับใจความ ขยายความและเรียงลำดับเหตุการณ์จากข้อความและเนื้อเรื่องที่อ่านตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ของรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 051 เป็นข้อสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก รวมกัน จำนวน 40 ข้อ

8. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน ในด้านการใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้ถูกต้องตามความนิยมของเจ้าของภาษาในด้านการลำดับความ ลำดับความคิดได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ การใช้ภาษา ไวยากรณ์และตัวสะกดถูกต้อง รวมทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ความยาวไม่ต่ำกว่า 10 ประโยค

การสร้างแบบทดสอบมีลำดับขั้นตอนการศึกษาและการสร้างแบบทดสอบดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพร์ตุล (2520 : 118 - 210) และศึกษาจากหนังสือที่เกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบทางภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

1.1 เอกสารคำสอน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 107 - 123)

1.2 เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับการวัดผลและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529)

1.3 Language Test at School ของ Oller (1979 : 381 - 400)

1.4 Testing Communicative Performance ของ Carrell (1980 :

37 - 49)

1.5 Writing English language Test ของ Heaton (1988 : 105 -

144)

2. สร้างแบบทดสอบและนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย คร.ชุตินา เจียมศิริ และอาจารย์ชจร สุขรังสรรค์ โดยพิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความถูกต้องเห็นดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อทดสอบที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความถูกต้องของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วนำไปหาค่าครุณความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และค่าครุณความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อทดสอบที่มีค่าครุณความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าครุณความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะคัดออกหรือไม่ก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไขแต่งข้อทดสอบใหม่ (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. 2527 :69 - 70)

3. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกัลยาณวัตร อ.เมือง จ.ขอนแก่น ปีการศึกษา 2533 จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก โดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อโดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพเป็นรายข้อโดยใช้

เทคนิค 27% ของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำหาค่า p และ r โดยการเปิดตารางสำเร็จของ จุง เทห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วจึงคัดเลือกข้อทดสอบที่มีระดับความยาก (p) ในช่วง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป เป็นข้อทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจำนวน 40 ข้อ จากข้อสอบ 80 ข้อ

4.1.1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถทางการเขียนในด้านการใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้ถูกต้องตามความนิยมของเจ้าของภาษาในด้านการลำดับความ ลำดับความคิด ได้ความชัดเจนและสื่อความหมายได้การใช้ภาษา ไวยากรณ์ และตัวสะกดถูกต้อง รวมทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ ความยาวไม่น้อยกว่า 10 ประโยค

4.1.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย คร.ชุตินา เจียมศิริ และอาจารย์ขจร สุขรังสรรค์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจนและความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่ง

4.1.3 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

4.1.4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Saowalak Rattanaovich. 1987 : 54 - 55)

4.1.5 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54 - 55) แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาค่าความยาก โดยใช้เทคนิค 25% โดยใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวชย์. 2523 : 198) คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวชย์. 2523 : 199) แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Alpha Coefficient (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 171)

ตาราง 1 เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์พิจารณา	คะแนนเต็ม
1. การลำดับความ (Writing Organizing : Well - planned writing)	5
2. ลำดับความคิดได้ความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา, ไวยากรณ์, ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน (Comprehensible Writing : The reader can understand the overall writing)	5

4.2.6 กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจข้อทดสอบการเขียนเรียงความของนักเรียน ดังนี้

1. มีวุฒิต่างค่าปริญญาตรีสาขาการสอนภาษาอังกฤษ
2. มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 3 ปี

4.2.7 หากค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2531 : 70)

5. แบบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

5.1 ผู้วิจัยได้นำแบบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย ของ สันติ สุทธิทรัพย์ (2528 : 131 - 144) โดยนำมาเฉพาะตอนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ถามความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำบางอย่างของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้และเรื่องทั่ว ๆ ไป จำนวน 60 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

- (0) ข้าพเจ้าให้เกียรติเพื่อน ๆ เสมอ
- (00) ข้าพเจ้าเล่นกีฬาร่วมกับเพื่อนไม่ได้

ข้อ	ใช่	ไม่ใช่
0	/	
00		/

วิธีตรวจให้คะแนน คือหลักการให้คะแนนดังนี้

1. ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบ "ใช่" ไม่มีการให้ครั้งคะแนนหรือเศษของคะแนน
2. ให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบ "ไม่ใช่" เว้นว่างหรือตอบเกินกว่าหนึ่งตัวเลือก
3. มีข้อคำถามบางข้อที่เป็นข้อความในทางปฏิเสธ การให้คะแนนจะตรงข้ามกับสองข้อแรก
ที่กล่าวมา คือให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบ "ไม่ใช่" ให้ 0 คะแนน สำหรับที่ตอบ "ใช่"

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Non Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 216) ดังแสดงไว้ในแผนวิจัย ดังตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบถาม	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂
C	T ₂	-	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

- E แทน กลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 C แทน กลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนตามคู่มือครู
 X แทน การจัดการทำการทดลองสอนวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 T_1 แทน การสอบที่จัดการกระทำก่อนการทดลอง
 T_2 แทน การสอบที่จัดการกระทำหลังการทดลอง

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 การสุ่มตัวอย่าง มีวิธีดำเนินการดังนี้

วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่าง (Simple random sampling) โดยให้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มมา 2 ห้องเรียน มาจาก 3 ห้องเรียน จำนวน 150 คนแล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 50 คน ซึ่งนักเรียนจาก 3 ห้องเรียนนี้จัดแบบคละกัน

2.2 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้ และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

2.3 ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) ทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดบุคลิกภาพ ประชาธิปไตย

2.4 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่มโดยเนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาของการสอนเท่ากัน คือใช้เวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที แต่ละกลุ่มสอน 2 คาบ ต่อสัปดาห์ ให้เวลาทดลองรวม 8 สัปดาห์ แตกต่างกันเพียงกันวิธีสอน กลุ่มทดลองใช้การสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

การกำหนดตารางทดลองการสอน

วัน เวลา	09.20 - 10.10	13.00 - 13.50
อังคาร	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
พฤหัสบดี	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม

2.5 ทำการทดสอบหลังการสอน (Post - test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ประชาธิปไตยยุคใหม่ที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการทดลองวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2531 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

1.2 ความแปรปรวน (Variance) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา

สายยศ. 2531 : 63)

สูตร

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนข้อมูล
	$N-1$	แทน จำนวนตัวแปรอิสระ
	X	แทน คะแนนแต่ละตัว

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 หาค่าครรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร

(บุญเชิด บุญโณนันตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ครรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน ผลรวมของคะแนนความถี่เห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.3 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทาง

การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% และตารางวิเคราะห์ข้อสอบ จุงเคห์ ฟาน ของฟาน

(Fan. 1992 : 3 - 53)

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

คำนวณจากสูตร KR-20 ของ กูเคอร์-ริชาร์ดสัน (ลัวัน สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1 - p$

s^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

2.5 หาค่าความยากของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดคัตนัย โดย

ใช้สูตร Index of Difficulty (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2523 : 198)

$$\text{Index of Difficulty} = \frac{S_H - S_L - (n_p)(X_{\min})}{n_T(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ S_H แทน ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มสูง

S_L แทน ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มต่ำ

$X_{\max}$ แทน คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้

$X_{\min}$ แทน คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้

n_T แทน จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

2.6 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัย โดยใช้สูตร Index of Discrimination (โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สันธุระเวช. 2523 : 199)

$$\text{Index of Discrimination} = \frac{S_H - S_L}{n_H(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	S_H	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมของ FX ของคะแนนกลุ่มต่ำ
	$X_{\max}$	แทน	คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้
	$n_{\min}$	แทน	คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้
	n_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

2.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนชนิดอัตนัย โดยใช้สูตร α - Coefficient (ล้วน สายยศ และอังกฎา สายยศ. 2531 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2.8 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ

โดยคำนวณจากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 70)

$$r_{XY} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนน X ผู้ตรวจคนที่ 1
	ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนน Y ผู้ตรวจคนที่ 2
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣY^2	แทน	ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
	N	แทน	จำนวนคน (Case)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพ ประชาธิปไตยระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้ t - test Difference Score (Scott and Wertheimer. 1966 : 264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{\sqrt{\frac{s_D^2}{n_1} + \frac{s_D^2}{n_2}}}$$

$$s_D^2 = \frac{\Sigma(D_1 - MD_1)^2 + \Sigma(D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

- เมื่อ D_1 แทน ผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ 1
 D_2 แทน ผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ 2
 MD_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
 ของกลุ่มที่ 1
 n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1
 n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 2

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนบุคลิกภาพประชาธิปไตย ระหว่างนักเรียน
 2 กลุ่ม โดยคำนวณจากสูตร t-test แบบ dependent (ลิ้น สายยศ และ อังคณา สายยศ.
 2531 : 84) โดยใช้สูตร

$$D = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N แทน จำนวนคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การเขียนและบุคลิกภาพ ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำมาเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพประชาธิปไตยภายในกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

MD แทน คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบหลังการทดลองและก่อนการทดลอง

s^2_D	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนผลต่างของคะแนนสอบหลังการทดลองและก่อนการทดลอง
ΣD	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนสอบหลังการทดลองและก่อนการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมของผลต่างกำลังสองของคะแนนสอบหลังการทดลองและก่อนการทดลอง
t	แทน	ค่าอัตราส่วนนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้พิจารณา
df	แทน	ขั้นแห่งความอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	s^2_D	t
กลุ่มทดลอง	50	9.94	9.40	2.323*
กลุ่มควบคุม	50	8.66	5.78	

$$t_{.05} = 2.000 ; df = 98$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1.

ตาราง 3 เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	s^2_D	t
กลุ่มทดลอง	50	5.16	2.95	2.296*
กลุ่มควบคุม	50	4.40	2.53	

$$t = 2.000 ; df = 98$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือมีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2.

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ดังปรากฏผลในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	MD	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	50	9.68	13.81	13.76 **
กลุ่มควบคุม	50	1.42	0.86	

$$t_{.01} = 2.660 ; df = 98$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู มีบุคลิกภาพประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3.

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพประชาธิปไตยภายในกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพประชาธิปไตยภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	D	D ²	$\sqrt{\frac{N(\Sigma D)^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}$	t
กลุ่มทดลอง	50	484	5362	26.28	18.42 ^{**}
กลุ่มควบคุม	50	71	143	6.56 ✓	10.82 ^{**}

$$t_{.01} = 2.423 ; df = 49$$

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีบุคลิกภาพประชาธิปไตย สูงกว่าก่อนการทดลองที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีบุคลิกภาพประชาธิปไตยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาว่า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพประชาธิปไตยภายในกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง.

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยแตกต่างกัน
4. บุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
5. บุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาเสริมทักษะ (อ 051) จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 150 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 50 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอน

2.1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ดำเนินการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 4 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

2.1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนตามคู่มือครู

จำนวน 4 แผน

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวัดความสามารถทางการอ่านในด้านการแปลความ ตีความ ชยายความ จับใจความ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แต่ละข้อมีความยากง่าย (p) ระหว่าง .22 - .77 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .21 - .61 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.72

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาและวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 051 โดยเขียนเรียงความ 1 เรื่อง โดยนักเรียนสามารถลำดับความ ลำดับความคิดได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ใช้ภาษา ไวยากรณ์ และตัวสะกดได้ถูกต้อง รวมทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพที่กำหนดให้ ความยาวไม่น้อยกว่า 10 ประโยค แบบทดสอบนี้มีความยาก เท่ากับ 0.25 ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.38 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การตรวจของผู้ตรวจ 2 คน เท่ากับ 0.98 ใช้เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1978 : 54 - 55)

2.4 แบบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย ผู้วิจัยได้นำแบบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตยของสันติ สุขทรัพย์ (2528 : 131 - 144) ซึ่งได้ทำคุณภาพไว้เรียบร้อยแล้ว โดยนำมาเฉพาะตอนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ตามความรู้สึก ความคิดเห็น หรือ การกระทำบางอย่างของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องของการเรียนและเรื่องทั่ว ๆ ไป จำนวน 60 ข้อ

3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้คือ

3.1 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

3.2 ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนที่สร้างไว้ กลุ่มตัวอย่างละ 16 คาบ

3.3 หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง ด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับก่อนการทดลอง

3.4 ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้ t-test Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้ t-test Difference Score
4. เปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตย ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้ t-test Difference Score
5. เปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test Dependent

สรุปผลการศึกษากันคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีบุคลิกภาพประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู จากผลของการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้คือ

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ริชาร์ด วอล์คเกอร์ เบรตัน บาร์ทเลต และ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Richard Walker, Brendan Bartlett and Saowalak Rattanaovich. 1984 : 12) ที่พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสามารถทำให้นักเรียนอ่านเรื่องได้ เข้าใจความหมายของเรื่อง และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษส่งผลให้ความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัคคา ขจรนที (2530 : 104) และสุธีพร ปาเคศ (2531 : 87) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษรวมทั้งมีแรงจูงใจ ความคงทนในการจำและระลึกสิ่งที่อ่าน ได้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนของคู่มือครู นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ ชาคิมนศรี ที่พบว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานอกจากจะทำให้เด็กมีความสามารถทางการอ่านและเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแนวการสอนตามคู่มือครูแล้ว การสอนแบบ

มุ่งประสบการณ์ภาษายังทำให้มนุษย์สัมพันธ์ของนักเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอีกด้วย สิ่งซึ่งส่งผลให้ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครุนั้น อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนที่ยึดแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา ซึ่งว่าด้วยเนื้อหา บริบทภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละชุมชน ที่อาจแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เป็นสำคัญ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกริอยากแสดงออกทางภาษาหรืออยากทดลองใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จากหลักการดังกล่าวมาแล้ว เมื่อนำมาจัดเป็นกิจกรรมการสอนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดได้ตอบกับครูในลักษณะการตอบคำถามเกี่ยวกับภาพประกอบ เนื้อเรื่องที่เรียน หรือของจริงที่นำมาเป็นอุปกรณ์การสอน หรือเป็นการถามตอบเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน การแสดงท่าทางประกอบ การบรรยาย หรือการสาธิต การให้ผู้เรียนได้ฝึกกระถึงสิ่งที่เรียนไปแล้วโดยการเล่าเรื่องย้อนกลับ หรือการแสดงบทบาทสมมติอาจจะเป็นการแสดงเฉพาะท่าทางหรือมีบทบาทประกอบการแสดง ตลอดจนการให้ผู้เรียนเขียนเรื่องราวในรูปของหนังสือเล่มใหญ่ ค้างล้นเป็นสิ่งเร้าเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากใช้ภาษาด้วยตนเองทั้งสิ้น และเป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างสัมพันธ์และต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นธรรมชาติของการเรียนภาษา ผู้เรียนจะทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนด้วยความสนุกเพลิดเพลินเพราะได้พูดคุยกับเพื่อนในกลุ่ม ทำงานด้วยกันและขณะเดียวกันก็ได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน การที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมทางภาษาหลาย ๆ ลักษณะ และหลายทักษะ ย่อมก่อให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียน ซึ่ง เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2530 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า ความแม่นยำในเนื้อหาและประสบการณ์จะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนได้เป็นทั้งผู้อ่านและผู้เขียนไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมหลายรูปแบบ

ตามขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะทำให้เกิดความตื่นตัวอยู่เสมอเพราะกิจกรรมไม่ซ้ำซาก และได้เคลื่อนไหวอริยาบพน้อย ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้ผู้เรียนสนใจและสนุกสนานในการเรียนการอ่าน ซึ่งแฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 319) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ของการอ่านก็คือความสนใจ และการอ่านต้องทำให้เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างในสัดส่วนไล่เรียงกัน อีกทั้งควรจัดกิจกรรมให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนด้วย ซึ่งการที่ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการอ่าน ทำให้อ่านบทเรียนได้เร็วก็จะเกิดความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จในการอ่าน เมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านก็ส่งผลต่อการเขียนด้วย อุไร แฉล้ม (2521 : บทคัดย่อ) และกุสุมา มานะสุนทร (2519 : บทคัดย่อ) ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับแนวคิดของมิลเลอร์ (Miller. 1982 : CS 107262) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนว่าควรจะได้เรียนไปด้วยกัน นอกจากนี้การจัดเนื้อหาควรมุ่งเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคม ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาที่ผู้เรียนเรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าการสอนตามคู่มือครูจะเน้นด้านการสอนแบบวิเคราะห์ภาษามากกว่า

1.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนที่ยึดหลักแนวทฤษฎีธรรมชาติ เน้นการจัดขั้นตอนกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของภาษาก่อน ก่อนที่จะพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนหรือตัวสะกด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดแรงจูงใจตามธรรมชาติของการอ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องการสื่อความหมายจากตัวเขียนได้อย่างรวดเร็ว เมื่อผู้เรียนได้ประสบการณ์เดิมจากการอ่านเรื่องแล้วก็นำมาประยุกต์ใช้ในการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 68) ที่กล่าวไว้ว่าในการสอนอ่านภาษาที่สอง การสอนอ่านต่อผู้ที่เรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ คือมุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่านและหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อนมุ่งเพียงกระบวนการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับ การสอนตามคู่มือครูแล้ว การสอนตามคู่มือครูจะเน้นความหมายของตัวเขียนกับตัวอักษรไปพร้อม ๆ กัน

2. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตยระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่มของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู บุคลิกภาพประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าคะแนนบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนการเปรียบเทียบบุคลิกภาพประชาธิปไตยภายในกลุ่มของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลองปรากฏว่า

นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีบุคลิกภาพประชาธิปไตยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีบุคลิกภาพประชาธิปไตยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สิ่งที่ส่งผลให้บุคลิกภาพประชาธิปไตยภายในกลุ่มของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง รวมทั้งสูงขึ้นกว่าบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้คือ

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จัดให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มอย่างต่อเนื่องและผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมาก และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและผู้เรียนด้วยกันเองอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมดังกล่าวนั้นเริ่มตั้งแต่กิจกรรมขั้นแรกของการสอนต่อเนื่องไปจนถึงกิจกรรมขั้นสุดท้าย นั่นคือ กิจกรรมการอภิปราย สนทนา ซักถาม ตอบคำถามเกี่ยวกับภาพและเนื้อหาที่เรียน การเล่าเรื่องย้อนกลับลำดับเรื่อง การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ การเล่นเกมเพื่อฝึกองค์ประกอบย่อยของภาษาซึ่งได้แก่การอ่าน การเขียนคำ และประโยค จะเห็นได้ว่าการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวนี้ นอกจากผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษา

ตามความต้องการของตนในการสื่อสารกับคนอื่นแล้ว ยังทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การร่วมกันคิดแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อที่จะให้ได้ผลงานของกลุ่มที่ดีที่สุด กิจกรรมดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนที่ทำงานเป็นกลุ่มหรือทำกิจกรรมกลุ่มมีลักษณะที่แสดงถึงบุคลิกภาพประชาธิปไตย เช่น มีความรับผิดชอบร่วมกัน มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น รู้จักปัญหาและความต้องการของผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในวิธีการแก้ปัญหา ดังนั้นนักเรียนที่ได้ทำงานร่วมกันจึงมีบุคลิกภาพประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งในการทำกิจกรรมกลุ่มนี้ ฮาร์ดี (Hardy. 1980 : 46) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถที่จะเข้ากับผู้อื่นได้ และก่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง และสเปรนเจอร์ (Sprenger. 1973 : 12 - 15) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมกลุ่มในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้นและได้ฝึกทักษะการสื่อสารจริง ผู้เรียนกล้าแสดงออก มีความตื่นตัวและรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ คิม และเคลเลา (Kim and Kellough. 1974 : 101 - 102) กล่าวว่า การสอนเป็นทีม เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม โดยสมาชิกในทีมมีความสามารถแตกต่างกันออกไป แต่ร่วมมือกันทำงานเพื่อแก้ปัญหาที่ครูกำหนดไว้ โดยมีครูเป็นผู้แนะแนวทางในการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมในการเรียนร่วมกันเป็นทีม ๆ ละ 4 - 6 คน เป็นการฝึกฝนบุคลิกภาพแบบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรชาติ มานิตย์ (2530 : 44) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนเป็นทีม มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และจากงานวิจัยของ สมพงษ์ พวงคำ (2528 : 63) พบว่านักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ มีทัศนคติต่อบุคลิกภาพประชาธิปไตยไปในทางที่ดีมากกว่านักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนแบบปกติ

การที่กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อบุคลิกภาพประชาธิปไตยไปในทางที่ดีมากกว่าวิธีสอนแบบปกติ อาจเป็นเพราะว่าวิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ได้ให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและแสดงความสามารถร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในกลุ่ม จากการทำให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้การปฏิบัติตนในการอยู่

ร่วมกับผู้อื่น การแสดงออกของตนและการยอมรับบุคคลอื่น มีการวิเคราะห์พฤติกรรมของตนและของกลุ่มที่ตั้งที่ เยาวภา เศษะกุลต์ (2517 : 156) กล่าวว่าการสอนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ช่วยส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และส่งเสริมบรรยากาศแบบประชาธิปไตย และจากผลการวิจัยของ วิไลวรรณ สันตวโกลม (2522 : 47) พบว่าการเรียนในกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์นั้น ผู้เรียนได้ฝึกคุณลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การใช้ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าแสดงความคิดเห็นของตนและกล้าตัดสินใจ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของบุคลิกภาพประชาธิปไตย ดังนั้นวิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์จึงช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อบุคลิกภาพประชาธิปไตยไปในทางที่ดีขึ้น

ส่วนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้คู่มือครู มีบุคลิกภาพประชาธิปไตยสูงกว่าก่อนการทดลองที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้คู่มือครูมีบุคลิกภาพประชาธิปไตยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าเนื้อหาในบทเรียนที่นำมาสอนในครั้งนี้ ได้สอดแทรกคุณธรรมต่าง ๆ เอาไว้มาก นอกจากผู้วิจัยจะทำหน้าที่สอนแล้ว ยังได้อบรมแนะนำแก่นักเรียนไปในตัวด้วย สอดคล้องกับแนวความคิดของ อัลมอนด์ และ เวอร์บา (Almond and Verba. 1961 : 10) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่าครูอาจารย์เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการอบรมปลูกฝัง Political Socialization ให้แก่นักเรียนมีบุคลิกภาพเป็นประชาธิปไตย เช่นมีความเชื่อมั่น มีความรับผิดชอบ มีความสนใจต่อระบบการเมืองการปกครอง สอดคล้องกับอุดมการณ์ของประชาธิปไตย (Democratic Ideology) เกี่ยวกับความสำคัญของครูอาจารย์ที่มีต่อการปลูกฝังบุคลิกภาพประชาธิปไตยนั้น ไชมอนด์ (Symond. 1967 : 253) ได้กล่าวว่า "ครูนั้นมีอิทธิพลต่อตัวเด็ก บุคลิกภาพและท่าทีของครูย่อมมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็ก เพราะห้องเรียนเปรียบเสมือนรัฐสภาขนาดเล็กที่จะสอนประชาธิปไตยให้แก่เยาวชนโดยพร้อมมูล" ซึ่งเป็นการสนับสนุนความคิดเห็นของนายคำร่า ณ เมืองใต้ (2517 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างบุคลิกภาพประชาธิปไตยไว้ว่า "ส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดในการสอน การอบรม และการสร้างพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ได้แก่สถาบันการศึกษาหรือครู เรามั่นใจว่าครูอาจารย์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุด"

สรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพประชาธิปไตยสูงขึ้นกว่าการสอนตามคู่มือครู

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลของการศึกษาค้นคว้า พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ส่งผลดีต่อนักเรียนทั้งในด้านความสามารถทางการอ่าน การเขียนในวิชาภาษาอังกฤษและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียน ดังนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรพิจารณาในการนำเอาเทคนิค วิธีการสอน รวมถึงกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นการสอนเสริมนอกเวลาเรียน และควรมีการจัดอบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการสอนอ่าน และเขียนด้วยการสอนแบบประสบการณ์ภาษาในด้านเทคนิค วิธีสอน เนื้อหาที่ใช้ แก่ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.2 ในการสอนคาบแรก ครูผู้สอนต้องย่ำรายละเอียดของกระบวนการเรียนการสอนในแต่ละขั้นว่าเป็นไปในรูปแบบใด หลังจากปฐมฤกษ์นักเรียนมาก่อนแล้ว จนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ พร้อมกับนี้ในการสอนคาบแรก ๆ เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับขั้นตอนการสอนใหม่ได้เร็ว การเลือกเนื้อหาที่สั้น ๆ ง่าย มีสื่อการสอนประกอบที่เข้าใจ จะทำให้นักเรียนเข้าใจขั้นตอนการสอนและมีความมั่นใจในการเรียนได้เร็วขึ้นและมากขึ้น

1.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้ให้โอกาสผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองมากที่สุด รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักคิดแก้ปัญหา ครูผู้สอนจึงต้องพยายามกระตุ้นให้นักเรียนพยายามค้นพบและค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เพราะการค้นพบความจริงใด ๆ ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ และจดจำได้ดี"

1.4 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ครูต้องมุ่งให้นักเรียนเป็นคนรู้จักสังเกตสนใจสิ่งแวดล้อม ให้เด็กคิดว่าขณะที่เขาทำงานนั้น ทำไปทำไม เพื่ออะไร ทำอย่างไรจึงจะดีขึ้นกว่าที่เคยปฏิบัติมา เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ ซึ่งจะมีผลต่อความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนนิสัยการทำงานอย่างมีเป้าหมาย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักศึกษาผู้ใหญ่ เพราะนักศึกษาผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ขาดโอกาสทางการเรียน และไม่มีพื้นฐานที่ดีในวิชาการต่าง ๆ เท่าที่ควร เมื่อนำเอาเทคนิควิธีการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปใช้ จะทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่มีแรงจูงใจและความอยากรู้อยากเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาทดลองโดยพิจารณาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น พฤติกรรม ตั้งใจเรียน ความมีระเบียบวินัย ความสามารถและทัศนคติที่ดีต่อการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นต้น

2.3 ในการวิจัย ควรควบคุมตามแผนการสอนจริง ไม่ควรเพิ่มเติมข้อมูลใด ๆ ลงไป เพราะจะทำให้ควบคุมตัวแปรไม่ได้

ข้อสังเกตจากการทดลอง

1. นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการแสดงความคิดเห็น ในการโยงเรื่องจากบทเรียนเข้าสู่ชีวิตประจำวันมาก และนักเรียนได้รับความสนุกสนานในการโต้แย้งซึ่งกันและกัน พร้อมกับมีการกล่าวติดตลกกลายความเรื่อย ซึ่งทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนมีชีวิตชีวาขึ้นมาก

2. นักเรียนในกลุ่มทดลองชอบการทำ Big Book และการวาดภาพมาก เพราะนักเรียนส่วนหนึ่งเป็นสมาชิกของชุมนุมศิลปะซึ่งมีความสามารถในการเขียนตัวอักษรและการวาดภาพมาก จึงเป็น

โอกาสที่ได้แสดงศักยภาพของคนได้เต็มที่ ส่วนผู้ที่ไม่มีความสามารถทางด้านนี้ก็ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วย และแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ทำให้บรรยากาศในการทำงาน การอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็น และสรุปแนวทางแก้ไข เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น

3. ในช่วงท้ายของการทดลอง นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบ ร่วมมือกับเพื่อน นักเรียนในชั้นมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน คำนึงถึงกลุ่มและมีความพร้อมเพรียงเป็นสำคัญอย่างเห็นได้ชัด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สมวิเชียร. ประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเคษา, 2528.
- กองกาดูจน์ นิตพิงศ์. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา. ปรินทิพพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2526. อักส์เนา.
- กุสุมา มานะสุนทร. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อักส์เนา.
- กึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. ประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์, 2527.
- ฉลวย ชาวนาวิก. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีและไม่มี การนำเรื่องในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินทิพพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2527.
- ชวาล แพร่สกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร, 2523.
- ชัยพร วิชชาวุธ. การวิจัยเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- ระปะนีย์ นาครทรรพ. การสอนทักษะเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.
- ณรงค์ โฉมเฉลา. "อิทธิพลของภาษาอังกฤษในการเขียนบทความทางวิทยาศาสตร์," วารสาร สงขลานครินทร์. 5(1) : 81 - 83; มกราคม - มีนาคม 2526.

นภาพร ทรัพย์ทวีบุญ. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในสถาบันฝึกหัดครู
ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516.
อัครสำเนา.

นัคดา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ
และความคงทนในการจำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี
มุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัครสำเนา.

นันทรัตน์ ชื่นชม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และความคงทนในการจำของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ. ปริญญาโท
ศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัครสำเนา.

นิภา ศรีไพโรจน์. สถิติอนุพาราเมตริก. มหาสารคาม : ภาควิชาการศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2528.

นิภา สนั่นอากิจ. การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยงานราชการและ
รัฐวิสาหกิจ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
อัครสำเนา.

นิยม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้เรียน
โปรแกรมวิทยาศาสตร์กับโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการ
ศึกษา 9. กรุงเทพฯ : ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
อัครสำเนา.

เน่งน้อย เพียรสุขสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนแบบใช้เกมและแบบธรรมคา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัครสำเนา.

บุญเชิด ภูมิดอนันทพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

ประภาพันธ์ นิลอรุณ. ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในห้องเรียนที่มีปัญหาทางภาษา.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

อัครสำเนา.

ประสาธ อิศรปริศา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กราฟิกอาร์ต,

2523.

ประสิทธิ์ นรศาสตร์. การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

มัธยมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัครสำเนา.

ปัญญา ปุຍเป็ย. การศึกษาบุคลิกภาพประชาธิปไตยของอาจารย์วิทยาลัยครู. ปริญญาานิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516. อัครสำเนา.

ปิ่นประภา บุครไสว. การศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนแบบสืบสวน และวิธีสอนแบบปกติที่ส่งผลให้เกิด

ทัศนคติต่อบุคลิกภาพประชาธิปไตยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2523. อัครสำเนา.

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา,

2522.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทาง

การศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.

ไพโรจน์ คารามาศ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อบุคลิกภาพประชาธิปไตย

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบซิติกกับการสอนตาม

หลักสูตรพุทธศักราช 2521. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัครสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. การหาคุณภาพของเครื่องมือ. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2528.

_____. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2530.

วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : กองการวิจัยทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2523.

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

ศรินครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัยเรื่องความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครู.

ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรินครินทร์วิโรฒ ปทุมวัน, 2528.

ศรวิทย์ สุวรรณกิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย

ศรินครินทร์วิโรฒ พิษณุโลก, 2522.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : กุรุสภา, 2521.

สมจิตร วรณวิไลย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรินครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร,
2527. อักส์นา.

สมเชาว์ ชาคินอุดม. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อักส์นา.

สมบูรณ์ ชิตพงษ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521
วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรินครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร. 2527.

สมุทร เชื้อเขาวนิจ. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : บริษัทวัฒนาพานิช, 2527.

สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความสามารถในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง ประสิทธิภาพภาษากับการสอนปกติ. ปรินญานพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อักสำเนา.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. การปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สุธีร ปาคะที. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึก สิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง ประสิทธิภาพภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อักสำเนา.

สุรศักดิ์ กาญจนการุญ. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน ความคงทนในการ เรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ที่ได้รับการสอน โดยวิธีมุ่งประสิทธิภาพภาษา กับวิธีสอนตามปกติในวิชาภาษาไทย. ปรินญานพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อักสำเนา.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2520.

_____. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. คู่มือวิธีสอนแบบมุ่งประสิทธิภาพภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและ การสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. โครงการวิจัยและพัฒนาการอ่านของประเทศไทย. กรุงเทพฯ :

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

_____. จุลสารวิชาการหมายเลข 9 วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. กรุงเทพฯ :

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2530.

_____. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. เอกสารอักษรรุ่น.

_____. เอกสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการคิด. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อักษรรุ่น.

_____. การจัดศูนย์การอ่าน (ฉบับย่อ). กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.

_____. การพัฒนาการอ่านแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ประมวลรวม, 2531.

อจจรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

อักษรเจริญทัศน์, 2529.

อุทัย ภิรมย์รัน และเพ็ญศรี รังสิยากุล. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

อุไรวรรณ สดงการณ์. ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับแนว

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2527.

Bartlett, Brendan J., And Turner and Perter Mathams. "Top - Level Structure : A significant relation in the family of Memory - Strategies for Fifth - Graders," Brisbane Collage of Advanced Education. Semester, 1 : 168 - 210, 1984.

Bond, G.L. and M.A. Tinker. Reading Difficulties, Their Diagnosis and Correction. New York : Appleten - Century - Crofts, 1976.

- Carroll, Brendan J. Testing Communicative Performance. Pergamon Press, 1980.
- _____. Language and Thought. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1964.
- Dakin, Julian. The Language Laboratory and Language Learning. New York : Longman Group Ltd., 1973.
- Dechant Emerald V. Improve the Teaching of Reading. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1982.
- Department of Education. Making Big Books. Northern Territory, 1984.
- Dubin, Fraida. "What Every EEL Teacher Should Know About Reading," English Teaching Forum. 3 : 14 - 16; July, 1982.
- X Fan, chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Testing Service Princeton, 1952.
- Finocchiaro, Mary and Michael Bonomo. The Foreign Language Learner A Guide for Teachers. New York : Regents Publishing Company, 1973.
- Goodman, Kenneth S. "Behind the Eye : What Happens in Reading," Reading : Process and Program. Illinois : National Council of Teachers of English, 1970.
- Harris A.J. How to Increase Reading Ability. 4 rd ed. New York : Longmans, Green and Co., 1956.
- Harris, David, P. Construction the Test : Reading English as a second Language winthrop. 1972.
- Lado, Robert. Language Teaching : A Scientific Approach. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1964.
- Meyer, Bonnie J.F. David M. Brande and George J. Bluth. "Use of top - level Structure in Text : Key for Reading Comprehension of Ninth - grade Students, " Reading Research quarterly. 17(1) : 72 - 103, 1980.
- Miller, Bonnie L. "Reading and Writing : is a connection," Education Resources information Centre. 44 : 207262, June, 1982.

- Miller, L.L. Developing Reading Efficiency. Minnesota : Burgess
Reblishing Company, 1972.
- Oller, John W. Language Test of School : A pragmatic Approach. London :
Longman, 1979.
- Scott, William A and Michael Wertheimer. Introduction to Psychological
Research. 3rd ed., New York : John Wiley and Sons, Inc., 1966.
- Smith, Frank, Understanding Reading. Toronto : Holt, Rinehart and
Winston, Inc., 1970.
- Valette, Rebeca. Modern Language Testing. Harcourt Brace Javanovich,
Inc., 1977.
- Walker, Richard F. The English Used by Entering Children at Traeger Park
School. Canberra : Australian Curriculum Development Centre
Occasional Paper 11, 1983.
- Walker, Richard F., B.J. Bartlett and S. Rattanvich. Teacher's Notes
on a Program of Concentrated Language Encounter Teaching.
October, 1984.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก

แผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 051

Lesson plan for experimental group.

Subject : English 051

Class : M.3

Time : 50 minutes a session total 16 session.

Aims :

Reading Abilities

1. Students are able to comprehend about passages, Conversations or short stories they have read and are able to write the main idea and answer the questions correctly.
2. Students are able to summarize the contents, stating their own points of view and describe the characters in the text or the stories they have read.
3. Students are able to interpret the content of the story they have read.
4. Students are able to tell the story in correct sequence.

Writing Abilities

1. Students are able to write sentences by using grammatical structure they have studied correctly.
2. Students are able to describe the events and pictures.
3. Students are able to show their writing abilities by writing a story about a given subject.

Content Practice in Comprehension Book (2 051)

1. King Midas.
2. When John went to the party.
3. The Angel of the Klong Toey Slum.
4. How to remove the used stamps safely.

Procedures

1. Students read the story all together and then discuss or talk about the story given by the teacher. Let the students write down the main idea by using the mapping process.

2. Bringing in the ideas from lessons to the students' points of view on their own daily lives and discussing about these together.

3. Negotiating the story in a big or small group.

4. Correcting the writing in 3 together by discussing and brainstorming.

5. Working on language activities in order to understand the small units of the language and to practise their language skills.

6. Evaluating students.

Experimental group

King Midas

Long ago there lived a very rich King Midas. He had a very beautiful daughter called Marygold. Although he dearly loved his daughter. Midas loved gold more than anything else. Under his palace Midas had a secret room where he stored the golden treasures which he collected. One day a stranger visited King Midas and offered to grant him a wish. Midas wished for the golden touch. when he awoke the following morning everything that Midas touched turned into gold. His food turned into gold his furniture turned into gold, and even his beloved daughter turned into gold. Midas became very sad. He had learned in the hard way that gold did not satisfy him, when the stranger returned, Midas asked to give back the golden touch. The stranger told him to wash in the nearby river and used its water to bring life back to his daughter and change his belongings back to the way they were.

.....

General objectives

1. Students are able to comprehend what they have read and are able to write the main idea and details correctly.
2. Students are able to read and write about interesting things in daily life.

Terminal objectives

1. Students are able to practise the reading skill correctly.
2. Students are able to answer the questions in the text.
3. Students are able to comprehend the conception of the text.

Teaching activities

1. Let the students ask and answer the questions about anything in their life, in pairs.
2. Teacher and students talk about something that concern gold, showing a picture of gold for leading to the lesson.
 - Do you know gold?
 - Do you like gold?
 - Is gold cheap or expensive?
 - Do you have a golden necklace?
3. Teacher reads the text, Students listen. Teacher gives them the concept and schema.
4. Show the diagram, for having more interest, and summarize the main idea
5. Let students read the text to relate reading and writing.
6. Show the vocabulary cards to emphasis the new words.

Teaching aids

Picture

Words cards

Diagram

Evaluate

1. Observe how they use structure and vocabulary.
2. Observe while they answering questions.
3. Observe how they pay attention.

.....

Stage IIGeneral Objectives

Students are able to read a short text and are able to know the main idea correctly.

Terminal Objectives

1. Students know how to bring forth schema to discuss about the lesson.
2. Students are able to answer the questions in English.
3. Students are able to do the activity and practice following teacher's instruction.

Teaching Activities.

1. Let students talk. Teacher asks them Wh. question or Yes/No questions, about the text.
 - Where did the King live?
 - Where did the King keep his treasures?
 - What did the King want more and more?
 - What did the King ask from the stranger?
2. Let students talk about some events that happend in their daily life that concerns the lesson.
 - This story teaches us that we should be happy with what we have.
 - We can infer from the passage that gold cannot always buy happiness.

3. Let students give their opinion. Teacher asks what is your opinion? Students may give their opinion as follows.

- Gold is not as important as life.
- Gold cannot buy every thing.
- Gold cannot always buy happiness.

Ask students if they could have a wish, what would they wish for?

- Would they like to wish for the gold? Why?

Teaching aids

Pictures

Word cards

Evaluate

1. Observe how students pay attention.
2. Observe the interaction between teacher and students.

.....

Stage III

General Objectives

Students can show their language ability, and "creative thinking". Students can work to their full ability, and perhaps efficiently.

Terminal Objectives

1. Students are able to use vocabulary and structure correctly.
2. Students are able to increase their vocabulary.
3. Students are able to organize their idea.
4. Students can work all together.
5. Students are able to use their experience with their work.
6. Students may have "creative thinking".
7. Students have tasks for their information gathering.

Teaching Activities

1. Organize students in 8 groups, each group has 6 students.
2. Organize their duty as - a leader
 - an editor
 - a graphic artist
 - a secretary etc.
3. Each group will write a story all together. (The story have to concern the lesson)
4. Let students draw pictures for the story to encourage their interest.

5. Give their work to the teacher. Teacher corrects their mistake and give them advice.

6. Let students read in order to comprehend the words.

Teaching Aids

Large paper

Magic color

Scissors

Glue tape

Pencil

Eraser

Evaluate

1. Observe while students work in groups.
2. Observe how they pay attention.
3. Check their task, check the pictures the students draw if they relate to the story or not.
4. Check the words and sentences the students write.

Note

Maybe students cannot finish their work in time. So teacher lets them continue as homework. Teacher corrects it and gives advice about their work. Let students improve their work. Students hand it to teacher again. Teacher has assured the improvment, give them back.

.....

Stage IVGeneral Objectives

1. Students are able to criticise the story they write.
2. Students are able to summarize, express their idea, and describe the content of the story.

Terminal Objectives

1. Students can speak English in classroom.
2. Students are able to express their own idea to other people.
3. Students are able to answer the questions by using the schema.
4. Students enjoy changing their own idea as they understand better.
5. Students are able to solve their problems.

Teaching Activities

1. Each group lets the representative (leader) present their work. Teacher gently interrupts if they have a mistake.
2. Ask students Wh. questions YES/NO question about their work.
3. Let all students solve the problem with the situation given.

For example

Now many people are cheated by groups of people, because of gold. Somebody pretended to have lost a golden necklace or something like that, then someone found it and show it to you. He or she asked you to exchange with your own necklace. (Yours, he or she says is not as - expensive as his (hers). After that, you found that necklace is not real, so is worth nothing.

If you meet this situation, what will you do?

Teaching Aids

Students' task.

Evaluate

1. Observe how students use structure and vocabulary, when they give an opinion. Teacher gently interrupts if find mistakes. teacher gives advice.

2. Observe how much students pay attention.

3. Observe while they present their work.

4. Observe while students discuss and answer.

.....

Stage V

General Objectives

1. Students can demonstrate their reading abilities by comprehending the main idea and the details of the story they have read.
2. Students can work all together and solve problems

Terminal Objectives

1. Students can tell the story in correct sequence.
2. Students can play roles.
3. Students can express their opinion to solve the problem.
4. Students can express their own thinking in a creative way.
5. Students can show their abilities by speaking, listening and remembering the story.
6. Students can communicate by using their own points of view.

Teaching Activities

1. Let students retell the story "King Midas" from the beginning until the end by asking questions, according to connect the event.
2. Devide students in 8 groups. Each group has 6 students. Let each group act in the manner of a character in the story, by choosing a given card with the character's name.
3. Let each group have a plan for preparing their actions.
4. Teacher concludes the story again, and lets students do the exercise.

Teaching Aids

- Authentic material
- Picture about the story.
- Work sheets

Evaluate

1. Observe while students play roles.
2. Observe students' conversation.
3. Observe how they use the words in the role play.
4. Check their exercises.

.....

When John went to the party

One day John went to the big party. He was wearing old clothes when he arrived, so nobody paid attention to him or even gave him a seat at the table. Then John went home, put on his best clothes, and then returned to the party. The host immediately rose and went to greet him. He took him to the best table, gave him a very good seat, and offered him the best dishes.

John put his clothes in food and said, "Eat coat.!"

The other guests were very astonished and said. "What are you doing?"

John answered "I thought you had invited my coat to dinner when I was dressed in my old clothes, nobody looked at me; nobody offered me food or drink. Then I went home and come back wearing these clothes, and you gave me the best food and drink. So you must have offered these things to my clothes, not to me".

.....

General Objectives

1. Students are able to use language for communication easily.
2. Students are able to communicate in any situation, actively-participating.

Terminal Objectives

1. Students are able to use more vocabulary and more difficult grammatical structures.
2. Students are able to describe and tell a short story.
3. Students are able to read aloud correctly.

Teaching Activities

1. Motivate students with easy questions.
 - Have you ever been to a party?
 - Where have you been to at a party?
 - When have you been to?
 - Whom did you go with?
 - What do they do at the party?
2. Show the picture of the party. Teacher explains which occasion the party takes place, for example : New Year's day, birthday, a wedding anniversary; a victory at sports.
3. Ask about the picture.
 - What are the characters doing?
4. Teacher reads the story for the students.
5. Teacher shows diagram to explain the concept of the story.
6. Let students read for linking the reading and writing.
7. Show the vocabulary cards to the increase interest.

Teaching Aids

- Word cards
- diagram
- picture of the party

Evaluate

1. Observe how much they pay attention
2. Observe while students answer questions

.....

Stage II

General Objectives

1. Students are able to comprehend what they read are able to know the main idea and details correctly.

Terminal Objectives

1. Students are able to bring schema to discuss about lessons.
2. Students are able to answer the questions in English.
3. Students are able to use the structure and vocabulary correctly.

Teaching Activities

1. Let students tell about something that happens in their daily life, for example tell about the party that they last gone to, what about the atmosphere at the party? What is something they encountered there?

2. Let students express their idea.

- If you want to celebrate about your sports victory, will you have a party?

- When an important events come, will you have a party? Why?

3. Teacher will correct answers and suggest something from experience.

Teaching Aids

- picture about the party
- card words
- structural chart

Evaluate

1. Observe how students pay attentions.
2. Observe while the students answer and express their idea.

Stage III

General Objectives

1. Students can show the writing abilities by writing the story given.
2. Students are able to describe the event and the pictures

Terminal Objectives

1. Students are able to use vocabulary and structure correctly.
2. Students are able to put the story in order.
3. Students are able to organize the idea.
4. Students are able to work all together.
5. Students have creative thinking in solving problems.
6. Students have the resouce of information.
7. Students are able to use their experience and schema with their work

Teaching Activities

1. Organize students in 8 groups, each group has 6 students.
2. Organize their duty as a (an)
 - leader
 - secretary
 - editor
 - graphic artist etc.
3. Let each group write about the party. Teacher is an adviser.

4. Let students draw a pictures for motivating their interest and for recreation.
5. Give the work to the teacher. Teacher corrects the mistakes.
6. Let students read to comprehend the meaning correctly.

Teaching Aids

- paper
- color
- scissors
- glue tape
- pencil
- eraser

Evaluate

1. Observe while students working in group.
2. Check their work, check the pictures, if they relate to a story or not.
3. Check the words and sentences the students write.

Notes

May be the students cannot finish their work in time. So teacher lets them continue as homework. Teacher corrects it and give advice about their mistakes. Let students improve their work. Students hand it to the teacher again. Teacher makes sure of progress, then gives back to the students.

.....

Stage IV

General Objectives

1. Students are able to criticise the story they write.
2. Students are able to summarize and express their idea and describe the characters of the story.

Terminal Objectives

1. Students are able to speak English in the classroom.
2. Students are able to express their own idea to the other people in English.
3. Students are able to answer questions by using the schema.
4. Students enjoy exchanging their own idea as they understand.
5. Students can solve problems in communications.

Teaching Activities

1. Each group lets a representative present their work. Teacher suddenly interrupts, if they have mistakes.
2. Give students WH/ question. YES/NO question about their work.
3. Let all students solve the problem with the situation given.

For example

If you go late for the party, if you find a hole in your trousers or shirt, or you suddenly get sick at the party, What will you do?

Teaching Aids

Students' Work

Evaluate

1. Observe how students use structure and vocabulary when they give an opinion. Teacher suddenly interrupts while finding a mistakes.
2. Observe how much students pay attention.
3. Observe while they present their work. Teacher gives judgement and advice.
4. Observe while students discuss and answer.

.....

Stage VGeneral Objectives

1. Students are able to express their "special abilities"
2. Students are able to use their schema for communication.
3. Students are able to be fluent in the content of the example.

Terminal Objectives

1. Students are able to complete the sentences correctly relating to the example.

Teaching Activities

1. Give the work sheets to the students.
2. Let them do the exercises in 30 minutes.
3. Let the students exchange their work with their friends.
4. Give an answer to them on the other sheet.
5. Let them check the answer and assigne the mark 1 or 0
 - the correct answer = 1
 - the wrong answer = 0

Teachins Aids

work sheets

Evaluate

Ask about how much everybody gets as marks. Students who get low marks should improve.

.....

Experimental Group

"The angel of the Klong Toey slum"

The "angel of the Klong Toey slum", Mrs. Prateep Ungsongtham, was officially presented with the 1980 John D. Rockefeller III. Youth Award on July 7, 1981. The money award totalled US\$ 10,000 (about 200,000 Bht.)

Mrs. Prateep is the first Asian to receive the award, which was given to her for her hard work in the helping people, especially the children of the slum area.

It is the second international award for Mrs. Prateep, who, since the age of 16, has worked tirelessly to give education to the children of the Klong Toey slum where she was born, raised, and still lives.

In 1979 she won the Magsaysay Award for public service. This award is given in honour of the third president of the Philippines, Magsaysay, to people or organizations that do good for Asian people. She used the 200,000 Bht she received from that award to set up the Duang Prateep Foundation. She also built a nursery to serve the need of slum parents who have to work and leave the children behind.

In the beginning, Mrs. Prateep taught about 60 slum children, since 1980 her school, the Pattana Village Community School, has increased to 700 pupils, 200 of whom go to kindergarden. The school has a staff of 40 and Mrs. Prateep is the school's acting principal.

.....

General Objectives

1. Students are able to comprehend about the passage, conversation or short story they have read and are able to write the main idea and answer the questions correctly.
2. Students are able to read and write about interesting things in daily life.
3. Students have an advanced knowledge about something that happen in their society or in the world.

Terminal Objectives

1. Students are able to read loudly.
2. Students are able to speak English in the classroom.
3. Students are able to answer the questions correctly.
4. Students are able to express their own opinion.

Teaching Activities

1. Teacher shows the picture of the slum and asks students.
 - What do you call such places in Thai?
 - Have you ever seen it?
 - Where have you seen it?
 - What is it like?
 - How do you feel about it?
 - Are there any slum in our town?
2. Teacher tells about the causes of slums.

Now there a large number of poor people from the villages who go to work and settle in Bangkok or big cities. On the one hand they can get money to earn their living, they can have a better life, but on the other hand when many people live together anywhere, it causes many problems, for examples : the badly built residence, badly built houses, small and dirty alleys, air and water pollution, crime and addiction, etc.

3. Teacher reads the text loudly and actively for the students.

4. Teacher shows the diagram for making stronger points about the main idea.

5. Let students read, for relating reading and writing.

6. Teacher shows the vocabulary cards to emphasis the new words.

Teaching Aids

- picture of slum

- diagram

Evaluate

1. Observe from the students' attention.

2. Observe while the students answer questions.

.....

Stage II

General Objectives

Students are able to comprehend what they read and are able to know the main idea and details correctly.

Terminal Objectives

1. Students know how to bring schema to discuss about the lesson.
2. Students are able to answer the questions in English.
3. Students are able to use the structure and vocabulary correctly.

Teaching Activities

1. Let students tell a story about something that happened in daily life that concern the lesson.

Tell the students, you can see the poor people who live near the railway rail in our town. There're crowded badly houses. These people have immigrated from the villages to earn their living by riding a samlor, collecting the old materials that someone has rejected for selling. Many crime can happen in slums, due to unemployment, and addiction too, to dangerous drugs.

Ask students :

- Do you know Mrs. Prateep?
- Do you like her? Why?

When students answer, teacher summarizes

She does every thing for the advantage of slum people. The slum people can live happily so the effect concerns us, that we can live happily too, because of possibly less crime, and possibly less addiction.

Ask the students :

As you are a student, can you solve the problem about slums?

The answer is expected to.....

- Giving advice "how to live perfectly" to them.
- Giving advice "how to find a good Job" to them.
- Establishing a club for getting sum money to help poor children.
- Going to teach children and give good advice, when having time.

Teaching Aids

- picture of slum
- word cards

Evaluate

1. Observe how students' pay attention.
2. Observe while students discuss and answer the questions.

.....

Stage III

General Objectives

1. Students are able to show their writing abilities by writing a story about a given subjects.

2. Students are able to describe the events and the pictures.

Terminal Objectives

1. Students are able to use vocabulary and structure correctly.

2. Students are able to put the story in order.

3. Students are able to organize the idea.

4. Students are able to work all together.

5. Students have "creative thinking" in solving problem.

6. Students have the resouce of information.

7. Students are able to use their experience and schema with their work.

Teaching Activities

1. Organize students in 8 groups, each group has 6 students.

2. Organize their duty as a (an) leader, secretary, editor and graphic artist etc.

3. Let each group write about the story that concerns slums, for example the poverty, unemployment, crime, addiction, etc. The students can choose the topic as they like. The teacher is an advicer.

4. Let students draw pictures for motivating their interest and relaxation.

5. Give the story to the teacher. Teacher corrects it.

6. Let students read to comprehend the meaning correctly.

Teaching Aids

- paper
- color
- scissors
- glue tape
- pencil
- eraser

Evaluate

1. Observe while students working in groups.
2. Check their work, check the picture the students draw, if they relate to the story or not.
3. Check the words and sentences the students write.

Note

May be the students cannot finish their work in time. So the teacher lets them continues as homework. Teacher corrects it and give advice about mistakes. Let students improve their work. Students hand it to the teacher again. Teacher has assured the improvments, give them back.

.....

Stage IV

General Objectives

1. Students are able to criticise the story they write.
2. Students are able to summarize, express their idea and describe the character of the story.

Terminal Objectives

1. The students can speak English in the classroom.
2. Students can express their idea to other people.
3. Students can answer the questions, by using the schema.
4. Students enjoy changing their own idea as they understand.
5. Students can solve the problems.

Teaching Activities

1. Each group let the group's representative (leader) present their work. Teacher suddenly interrupts if they have a mistake.
2. Ask students WH/ question, YES/NO question about their work.
3. Let all students solve problems with the situation given.

For Example : Teacher asks students.

If you win a lottery what will you do?

The students may answer.

- I will buy a car.
- I will buy a house.
- I will travel around the world.

Teacher asks :

- And what about the benefit for the society?

Will you donate?

For what? For the poor? For the old? or for the poor children?

Ask the students why they donate for all these people?

Students may give the reasons for example. The children will grow up to be adults. We have to help them so when they have good experience in their childhood they will become good adults. If they get good food they 'll grow up well.

Teaching Aids

- students' work

Evaluate

1. Observe while students discuss and answer.
2. Observe how they pay attention.
3. Observe how students using structure, vocabulary, when they give an opinion.
4. Observe while they present their work. Teacher gives advice.

.....

Stage VGeneral Objectives

1. Students are able to show their language abilities and improve "creative thinking".
2. Students are able to do an essay on the topic given.

Terminal Objectives

1. Students are able to use vocabulary, structure, and punctuation, correctly.
2. Students are able to communicate, by using their imagination.
3. Students are able to be fluent in the content of the exercises.

Teaching Activities

Let students write an essay "How to help poor people"

Teaching Aids

- paper

Evaluate

Check students' work. How about structure, vocabulary, punctuation, idiom and the content.

.....

144

Experimental group

"How to remove used stamps safely"

You can safely put most used stamps into water, and the paper will not be ruined when they get wet. Here are some helpful suggestion if you wish to remove stamps from envelopes.

First take a small, shallow dish or plate, and put some clean water in it. Second, find a piece of clean, white blotting-paper into the dish until it's damp, making sure that the paper does not become too wet. Then put the stamps face upwards on the blotting paper. Leave the stamps there for 20 - 30 minutes. After that, remove them the blotting-paper; and lay them face downwards on piece of clean, dry, white blotting-paper. Finally, let them dry for about an hour, and then they will be ready to be kept in a stamps album if you wish.

.....

General Objectives

1. Students are able to express their thinking abilities and are able to use the knowledge and method in daily life.
2. Students are able to read the passage, text or short story, knowing the main idea and are able to answer the questions.
3. Students are able to summarize the content correctly.

Terminal Objectives

1. Students are able to comprehend various methods by reading.
2. Students are able to demonstrate how to do simple tasks.
3. Students are able to use vocabulary, structure correctly.

Teaching Activities

1. Teacher shows the materials.

Teacher greets students

"Good morning , students, today I will show you how to remove stamps from envelopes.

"Now here are the materials :"

- a small shallow dish
- clean water
- two pieces of clean, white blotting-paper.
- the used stamps on the envelopes

2. Teacher demonstrates the method :

1. Take a small, shallow dish and put some clean water in it.
2. Find a piece of clean, white blotting-paper about the same size as the dish.

3. Put the blotting-paper into the dish until it's damp.
4. Put the stamps face upwards on the blotting-paper.
5. Leave the stamps there for 20 - 30 minutes.
6. Remove them from the blotting-paper.
7. Lay them face downwards on a piece of clean, dry, white blotting-paper.

8. Let them dry about an hour and then they will be ready to be kept in a stamp album if you wish.

3. Discuss or talk about the stamps by "diagram".

Teacher introduces about stamps

- When we send a letter to anybody we use stamps, each stamp has a story to tell us, you can see birds and animal that you have never seen. King and President of many countries. You can follow the history of nations, flowers or many beautiful things, many historical things etc.

Besides, you can get knowledge, you can get recreation too.

After that, teacher show, the diagram to emphasis the main idea

Teaching Aids

- a small shallow dish
- clean water
- two pieces of clean, white blotting-paper
- the used stamps on the envelopes
- word cards
- structural chart
- diagram

Evaluate

1. Observe how the students pay attention.
2. Observe while the students answers and express their idea.

Stage II

Relate the story to the students' daily life. Discuss all together.

Teacher asks students, what is their hobby?

Students may answer :

- Singing a song.

Teacher asks : What kind of song?

When they answer, then teacher asks about other kind of hobby. Until someone may answer "collecting stamps," If not, teacher says her (his) hobby is collecting stamps. So the teacher tells about stamps.

- So I will talk with you about stamps

Teacher asks : People who are collecting stamps. raise your hand, please.

When students raise their hand, teacher asks them.

- How can you get them?

The students may answer :

- Buy stamps

- Exchange stamps,

- My father, mother, brother, sister or cousin, give them to me.

or get it from our own letters. Let students tell about the advantage of stamps.

- For sending letters.

- We can see a beautiful colors and beautiful things in them,.

- getting knowledge because :

a. Each stamps has a story to tell of far away countries and strange people.

b. Seeing and animal that we have never seen.

c. Following history.

Teaching Aids

- card words
- structural chart

Evaluate

1. Observe how the students pay attention.
2. Observe when they answer the questions.

.....

Stage III

Write the story all together (each individually)

General Objectives

1. Students are able to express their thinking abilities by writing the story.
2. The students are able to describe the events an pictures.

Terminal Objectives

1. Students are able to use vocabulary and grammatical structure correctly.
2. Students are able to put the story in order.
3. Students are able to organize and collect the idea.
4. Students are able to work all together.
5. Students enhance their creative thinking.
6. Students use the resouce of information.
7. Students are able to use their experience and schema in planing their work.

Teaching Activities

1. Organize students in 8 groups, each group has 6 students.
2. Organize their duty as a leader, a secretary, an editor and a graphic artists, etc.
3. Let each group write about "their hobby" The teacher is an advicer.

4. Let student draw a picture for motivating their interest and for recreation.

5. Giving the work to the teacher, teacher corrects it.

6. Let students read to comprehend the meaning correctly.

Teaching Aids

- paper
- color
- scissors
- glue tape
- pencil
- eraser

Evaluate

1. Observe while students are working in groups.

2. Check their work, check their pictures (students drawing) if they relate to the story or not.

3. Check the words and sentences that the students write.

Note :

May be the students cannot finish their work in time. So teacher lets them continue as homework. Teacher corrects it and gives advice about it. Let students improve their work again. Teacher makes sure there are improvement, then give them back to the students.

.....

Stage IV

General Objectives

1. Students are able to criticise the story they write.
2. Students are able to summarize and express their idea and describe the characters of the story.

Terminal Objectives

1. Students are able to speak English in the classroom.
2. Students are able to express their old idea to other people.
3. Students are able to answer questions by using the schema.
4. Students enjoy changing their own idea as needed.
5. Students are able to solve their problems.

Teaching Activities

1. Let the group's representative to present their work. Teacher will interrupt, if they have a mistake.
2. Give students WH/questions YES/NO question about their work.
3. Let all students solve the problems with the situation given.

For example

If you are assigned to organize about stamps' exhibition, what will you do?

Teaching Aids

- Students' work.

Evaluate

1. Observe how students are using structure and vocabulary, when they give an opinion. Teacher suddenly interrupts when finding mistakes.

2. Observe how students pay attention.

3. Observe while they present their work. Teacher gives a judgement and an idea.

4. Observe while students discuss and answer.

.....

Stage V

Students are fluent in the content, but they can be at ease !

Terminal Objectives

Students are able to express according to their listening and speaking abilities.

Teaching Activities

1. Teacher asks several students.

- What is your hobby?

Students may answer : in many way.....

- listening to music.

- listening to songs.

- drawing pictures.

- collecting stamps.

- singing a song.

- playing tennis.

- taking care of a baby.

- making dresses.

- reading books.

- feeding a bird.

2. let each student sit on a chair in a circle, but there is no place for one of the people. So he (she) has to stand in the center of the circle. The students who sit will ask him(her).

- Whose is the wind blowing?

Student who stand answer as he (she) likes. May be "the win is blowing to the students who plants a tree".

So the people who plant trees stand up (always more than one) and run quickly to change seats. The students who stand try quickly to sit instead of someone who is finding another seat. However there will be someone left, he (she) has to stand in the circle's center and has to answer question asked by the group. He (she) can answer as he (she) likes. The action continues until the time is up. The students who never go in the circle's center are the winner. Everybody claps the hands for them.

Teaching Aids

- word cards

Evaluate

Observe from their enjoyment.

.....

Lesson plan for control group

Subject English 051

Claas M. 3

Time 50 minutes a session total 16 sessions.

Aims :

Reading Abilities

1. Students are able to comprehend about the passage, conversation or short story they have read and are able to write the main idea and answer the questions correctly.
2. Students are able to summarize the content, stating their own points of view and describe the characters in the text or story they have read.
3. Students are able to interpret about the content of the story they have read.
4. Students are able to tell the story in correct sequence.

Writing Abilities

1. Students are able to write sentences by using grammatical structure they have studied correctly.
2. Students are able to describe the events and pictures.

3. Students are able to show their writing abilities by writing a story about a given subject.

content : Practice in comprehension Book (2 051)

- King Midas.
- When John went to the party.
- The angel of the Klong Toey Slum.
- How to remove used stamps safely.

Procedures

1. Leading to the Lesson.
2. Stating the objectives.
3. Revising the old knowledge.
4. Presenting the new lesson.
5. Teaching.
6. Students study.
7. Checking the students exercises.
8. Evaluating.
9. Making clear and transferring.

.....

Control Group

King Midas

Long ago there lived a very rich King names Midas. He had a very beautiful daughter called Marygold. Although he dearly loved his daughter Midas loved gold more than anything else. Under his palace Midas had a secret room where he stored the golden treasures which he collected.

One day a stranger visited King Midas and offered to grant him a wish. Midas wished for the golden Touch when he awoke the following morning every thing that Midas touched turned into gold, his food turned into gold, and even his beloved daughter turned into gold. Midas became very sad. He had learned in the hard way that gold did not satisfy him. When the stranger returned, Midas asked to give back the Golden Touch. The stranger told him to wash in the nearby river and use its water to bring life back to his daughter and change his belongings back to the way they were.

General Objectives

1. Students are able to comprehend what they have read and are able to write the main idea and details correctly.
2. Students are able to read and write about interesting things in daily life.

Terminal Objectives

1. Students are able to practise the reading skill correctly.
2. Students are able to answer the questions in the text.
3. Students are able to comprehend the concepts of the text.

Teaching Activities

1. Leading to the lesson

Teacher greets students, showing the picture that concern the story, in order to build up the students' attention. Teacher shows the picture of golden necklace. Teacher asks them,

- What is it?
- Do you like it?
- Why?

2. Teacher states objectives

Teacher states the objectives (above)

3. Revise the old knowledge

Teacher explains about vocabulary, grammatical structure, various idioms that students find in the story.

About vocabulary, teacher reviews the names of metals such as :

- gold
- silver
- copper
- tin etc.

About grammatical structure, teacher reviews.

Past simple tense.

4. Presenting the new lesson

Teacher explains the new vocabulary and grammatical structure by using word cards and a structural chart.

the new vocabulary

- dearly
- stored
- to grant him a wish
- satisfy
- belongings

grammatical structure

Although

5. Teaching

Teacher teaches students a passage in this way.

- Teacher reads the passage to the students aloud once, students listen
- Teacher reads the passage and the students read after the teacher.
- Teacher explains the new vocabulary and grammatical structure by using visual aids such as pictures and word cards.

6. Students study

Let students read the passage themselves. Then write the answers to the questions (answer the questions) according to the passage they have read.

7. Check the students' exercises

Check the students' exercise, correct their mistakes. Praise them when their work is good. Teacher explains clearly one more time to help them understand the passage better.

8. Evaluate

Evaluate the students by asking them questions, observing them when they do the exercise, and correct their exercises.

9. Emphasis and transfer

Let students do more exercises or give them homework, to summarize or revise the content, and let them take note of new vocabulary and grammatical structure in their note books.

Teaching Aids

- work sheets
- word cards
- structural charts

.....

Control group

When John went to the party

One day John went to a big party. He was wearing old clothes when he arrives, so nobody paid attention to him or even gave him a seat at the table. Then John went home, put on his best clothes, and then returned to the party. The host immediately rose and went to greet him. He took him to the best table, gave him a very good seat, and offered him the best dishes.

John put his coat in the food and said, "Eat coat".

The other guests were very astonished and said, "What are you doing?"

John answered, "I thought you had invited my coat to dinner. When I was dressed in my old clothes, nobody looked at me; nobody offered me food or drink. Then I went home and come back wearing these clothes, and you gave me the best food and drink. So you must have offered these things to my clothes, not to me".

.....

General Objectives

1. Students are able to use language for communication easily.
2. Students are able to communicate in any situation, actively - participating.

Terminal Objectives

1. Students are able to use more vocabulary and more difficult grammatical structures.
2. Students are able to describe and tell a short story.
3. Students are able to read aloud correctly.

Teaching Activities

1. Leading to the lesson

1.1 Teacher greets students

Good morning students. Have you ever been to the party?"

Where have you been to at a party?.

When?.

Whom did you go with?.

What do they do at the party?

1.2 Show the picture of the party. Teacher explains which occasion the party takes place, for example. New Year's day, birthday, wedding anniversary, a victory in sports, etc.

1.3 Ask about the picture. What are the characters doing?

2. Teacher states the objective.

Teacher states the objectives (above)

3. Revise the old knowledge

Teacher explains about vocabulary, grammatical structure, various idioms that students used to study before.

4. Presenting the new lesson

Teacher explains new vocabulary and grammatical structure by using word cards and a structural chart.

5. Teaching

Teacher teaches students a passage in this way.

- Teacher reads the passage to the students aloud once, students listen.

- Teacher reads the passage and the students read after the teacher

Teacher explains the new vocabulary and grammatical structure by using visual aids such as pictures word cards, and a structural chart.

6. Students study

Let students read the passage themselves. Then write the answer to the questions (answer the questions) according to the passage they have read.

7. Check the students's exercises

Check the students's exercises, correct their mistakes, praise them when their work is good. Teacher explains clearly one time to help them understand the passage better.

8. Evaluate

Evaluate the students by asking them questions, observing them when they do the exercises, and correct their exercises.

9. Emphasis and transfer

Let students do more exercises or give them homework to summarize or revise the content, and let them take notes of new vocabulary and grammatical structure in their notebooks.

Teaching Aids

- work sheets
- word cards
- structural charts

.....

Control Group

"The angel of the Klong Toey Slum"

The "angel" of the Klong Toey slum, Mrs. Prateep Ungsongtham, was officially presented with the 1980 John D. Rockefeller III. Youth Award on July 7, 1981. The money award totalled US\$10,000 (about 200,000 bht.)

Mrs. Prateep is the first Asian to receive the award, which was given to her for her hard work in helping people, especially the children of the slum area.

It is the second international award for Mrs. Prateep, who, since the age of 16, has worked tirelessly to give education to the children of the Klong Toey slum where she was born, raised, and still lives.

In 1979 she won the Magsaysay Award for public service. This Award is given in honour of the third President of the Philippines, Magsaysay, to people or organizations that do good for Asian people. She used the 200,000 Bht she received from that award to set up the Duang Prateep Foundation. She also built a nursery to serve the needs of slum parents who have to work and leave their children behind.

In the beginning, Mrs. Prateep taught about 60 slum children. Since 1980 her school, the Pattana Village Community School, has increased to 700 pupils, 200 of whom go to kindergarden. The school has a staff of 40 and Mrs. Prateep is the school's acting principal.

.....

General Objectives

1. Students are able to comprehend about the passage, conversation or short story they have read and are able to write the main idea and answer the questions correctly.
2. Students are able to read and write about interesting things in daily life.
3. Students have an advanced knowledge about somethings that happened in their society or in the world.

Terminal Objectives

1. Students are able to read loudly.
2. Students are able to speak English in classroom.
3. Students are able to answer the questions correctly.
4. Students are able to express their own opinion.

Teaching Activities

1. Leading the lesson

Teacher greets students.

"Good morning students". Show the picture of a slum and asks students.

- Do you know slum?
- What do you call such place in Thai?
- Have you ever seen it?
- Where have you seen it?
- What does it look like?
- How do you feel about it?
- Are there any slums in our town?

2. State the Objectives

Teacher states the objectives (above)

3. Revise the old knowledge

Teacher explains about vocabulary, grammatical structure, various idioms that students used to study before.

4. Presenting the new lesson

Teacher explains new vocabulary and grammatical structure, by using word cards and structural chart.

5. Teaching

Teacher teaches students a passage in this way.

- Teacher reads the passage to the students aloud once, students listen.

- Teacher reads the passage and students read after the teacher.

- Teacher explains the new vocabulary and grammatical structure by using visual aids as pictures, word cards, and structural chart.

6. Students study

Let students read the passage themselves. Then write the answer to the questions (answer the questions) according to the passage they have read.

7. Check the students' exercises

Check the students' exercises, correct their mistakes. Praise them when their work is good. Teacher explains clearly one more time to help them understand the passage better.

8. Evaluate

Evaluate the students by asking them questions. Observing them when they do the exercises, correct their exercises.

9. Emphasise and transfer

Let students do more exercises or give them homework to summarize or revise the content and let them take note of new vocabulary and grammatical structure in their note books.

Teaching Aids

- work sheet
- word cards
- structural chart.

Control Group

"How to remove used stamps safely"

You can safely put most used stamps into water, and the paper will not be ruined when they get wet. Here are some helpful suggestions if you wish to remove stamps from envelopes.

First, take a small, shallow dish or plate, and put some clean water in it. Second, find a piece of clean, white blotting-paper about the same size as the dish. Next, put the blotting-paper into the dish until it is damp, making sure that paper does not become too wet. Then put the stamps face upwards on the blotting-paper. Leave the stamps there for 20 - 30 minutes. After that, remove them from the blotting-paper and lay them face downwards on piece of clean, dry, white blotting-paper. Finally, let them dry for about an hour, and then they will be ready to be kept in a stamp album if you wish.

.....

General Objectives

1. Students are able to show their writing abilities and are able to use "knowledge and method" in daily life.
2. Students are able to read the passage text, on short story, knowing the main idea, and are able to answer questions.
3. Students are able to summarize the content correctly.

Terminal Objectives

1. Students are able to comprehend various methods by reading.
2. Students are able to demonstrate how to do the easy method.
3. Students are able to use vocabulary and grammatical structure correctly.

Teaching Activities

1. Leading to the Lesson

Teacher greets students

"Good morning students" and showing the letter.

Teacher says "Yesterday I got a letter from my friend"

Teacher pointed to its right hand corner

"Here a very beautiful stamp. I want to keep it. do you want to know how to take it off the letter?"

2. Teacher states the objective.

Teacher states the objectives (above).

3. Revise the old knowldge

Teacher explains about vocabulary, grammatical structure, various idiom that students used to study.

4. Presenting the new lesson

Teacher explains new vocabulary and grammatical structure by using word cards and a structural chart.

5. Teaching

Teacher teaches students a passage this way.

- Teacher reads the passage to the students once, students listen.

- Teacher reads the passage, and the students read after the teacher.

- Teacher explains the new vocabulary and grammatical structure by using visual aids, such as pictures, word cards, and a structural chart.

6. Students study

Let the students read the passage themselves. Then write the answers to the questions (answer the questions), according to the passage they have read.

7. Check the students's exercises

Check the students' exercises, correct their mistakes. Praise them when their work is good. Teacher explains clearly on more time to help them understand the passage better.

8. Evaluate

Evaluate the students by asking them questions, observing them when they do the exercises, and correct their exercises.

9. Emphasis and transfer.

Let students do more exercises, or give them homework to summarize or revise the content, and let them take note of new vocabulary and grammatical structure in this note book.

Teacher Aids

- a letter
- word cards
- structural charts.
- work sheets.

.....

ภาคผนวก ข.

- แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามทัศนคติภาพประชาธิปไตย
- ตารางแสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านรายวิชา อ 051
- ตารางคะแนนความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ
- ตารางคะแนนทัศนคติภาพประชาธิปไตย
- ตารางแสดงความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียน

ภาษาอังกฤษเสริมทักษะ อ 051

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 1.30 ชั่วโมง

40 คะแนน

ตอนที่ 1 แบบวัดความเข้าใจในการอ่าน

40 ข้อ

วัตถุประสงค์

เมื่อกำหนดข้อความ บทสนทนา หรือเรื่องสั้น ๆ นักเรียนสามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านและตอบคำถามได้

Bedouins

The Bedouins live in the desert in the south of Tunisia. It is very hot there. There is not much water, so there are not many trees or plants. The Bedouins do not grow crops. They raise sheep, and they get most of their food from their animals. They drink a lot of sheep's milk. But they do not eat much meat because they do not want to kill their animals. When the Bedouins need vegetables and grains, they go to the town with a market and sell sheep's milk and wool.

.....

Choose the best answer,

1. Where do the Bedouins live?
 - a. In the desert in Tunisia.
 - b. In the desert in the South.
 - c. In the South of Tunisia.
 - d. In the South.

2. How about the weather?
 - a. It's cold.
 - b. It's not so cold.
 - c. It's rather cold.
 - d. It's not cold.
3. There are not many trees because.....
 - a. it's hot
 - b. it's very hot
 - c. there are not many plants
 - d. there are not much water
4. Where do the Bedouine get their food from?
 - a. Sheep
 - b. Animal
 - c. Crops
 - d. Milk
5. Why do they drink a lot of sheep'milk?
 - a. They like sheep's milk.
 - b. They don't want to kill their sheep.
 - c. They have a lot of sheep.
 - d. They like sheep.
6. Where do they get cheese from?
 - a. Sheep's milk
 - b. Animals
 - c. Meat
 - d. Desert

7. Do the Bedouins need vegetables or grains?
 - a. Yes, they do.
 - b. No, they don't.
 - c. there's no vegetables and grains in the desert.
 - d. the story doesn't say.
8. When do the Bedouins go to the town?
 - a. They like to go the town.
 - b. They need vegetables and grains.
 - c. They want to sell animal.
 - d. They want to go to the market.
9. How can they get money?
 - a. They sell sheep's milk and wool.
 - b. They sell sheep.
 - c. They sell wool.
 - d. They sell sheep's wool.
10. If we don't want our country become desert, what can we do?
 - a. Planting a lot of crops
 - b. Do not kill the animals
 - c. Do not raise the sheep
 - d. Don't cut the trees

.....

วัตถุประสงค์

เมื่อกำหนดข้อความ บทสนทนา หรือเรื่องสั้น ๆ นักเรียนสามารถสรุปเรื่องที่อ่าน และแสดงความคิดเห็นรวมทั้งบรรยายเกี่ยวกับบุคคลสำคัญของเรื่องได้.

Women and fashion

Women and fashion are like a couple which move together. Certainly where there are women, there is fashion. Surely every woman would like to dress up nicely according the fashion to catch the attention of others and to attract somebody's feeling especially the opposite sex. Thus fashionable clothes can help to improve their personality and self-confidence. Modern fashion comes in many different styles, such as mini-skirts, shirts with waist coats, long, wide trousers, baggy clothes, body - fitting ones and so on. If you consider clearly, you find that fashion moves as a circle. The fashion of many years before return to be popular in the present. However, although fashion changes quickly, we should dress up properly for each situation and time according to our means.

.....

Exposition

Choose the best answer

11. What can move together?
- a. Women.
 - b. fashion.
 - c. Women and fashion.
 - d. Women and a couple.
12. Wherever you can see women, What can you also see?
- a. A couple.
 - b. Fashion
 - c. Movie.
 - d. The attention of others.
13. Why do women dress up?
- a. To show how beautiful they are.
 - b. To catch the attention of the others.
 - c. To satisfy themselves
 - d. To attract their personality
14. The opposite sex means....
- a. Men.
 - b. Women.
 - c. Boys.
 - d. Girls.

15. What about modern fashion?
- a. It comes in easy styles.
 - b. It comes in different styles.
 - c. It comes in difficult styles.
 - d. It comes in the same styles.
16. How about fashion?
- a. Move as a circle
 - b. May be changed
 - c. waste money
 - d. Always beautiful
17. Which sentence is true?
- a. Fashion always continues changing.
 - b. Fashion of many years can return to present.
 - c. Fashion makes you pay much money, but no advantages.
 - d. Fashion can change one's personality.
18. What does the story say?
- a. Everybody has to dress up
 - b. Everybody has to save money
 - c. Dressing up beautifully makes you popular.
 - d. Women and fashion are like a couple.
19. Although fashion changes quickly.?
- a. We should accept it.
 - b. We should not accept it.
 - c. We should dress up properly for each situation.
 - d. We should wear anything we like.

20. Which sentence is incorrect.?

- a. The teenagers like fashion.
- b. The women like fashion.
- c. The men like fashion.
- d. Nobody likes fashion.

วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถอ่านข้อความ แล้วตีความหมายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

Children's Education

(A) Children's education is changing very rapidly today. In the past, teacher made them (21) sit still for hours. They(22) made them (23) memorise all sorts of things. In other words the children had to repeat until they (24) knew them(25) by heart.

(B) Today, many teachers wonder if it is possible to make them(26) learn at all. They(27) say you can only help them (28) learn. They, (29) you must let them(30) learn and discover things for themselves.

.....

According the below choice, choose the best answer about the text you have read.

- a. lessons
- b. children
- c. teacher
- d. children's education

21. them (21) =
22. They (22) =
23. them (23) =
24. They (24) =
25. them (25) =
26. them (26) =
27. They (27) =
28. They (28) =
29. They (29) =
30. them (30) =

วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

According to this passage, choose the best answer from 31 - 34.

Boss : What are you going to do next week?

Sue : Oh! nothing much. There is a concert at the Festival Hall on

Wednesday. I am going to that with my sister. And the day before this day, there's a film.

I want to see. So, I am going to the cinema one evening. There are my evening classes on Tuesdays and Thursday, and there's a television programme I want to see on Monday.

31. When Sue and her sister are going to the concert?
- a. After the evening class.
 - b. The day before yesterday.
 - c. On Wednesday.
 - d. On one evening.
32. When is she going to see a film?
- a. On Monday.
 - b. On Tuesday
 - c. On Thursday
 - d. On Tuesday and Thursday
33. What is Sue going to do on Thursday?
- a. Watch TV.
 - b. Go to the cinema.
 - c. Study
 - d. Go to Festival Hall.
34. When is the television programme?
- a. On Sunday
 - b. On Monday
 - c. On Tuesday
 - d. On Wednesday

.....

According to this passage, choose the best answer from 35 - 40

Sue : You leave on Monday morning at eight. First you go to Paris, then on Wednesday evening you go to Hamburg. You stay in Hamburg until Thursday evening, then you go to Munick. You come back from Munick on Saturday evening.

Boss : Good!

35. When did the boss leave?

- a. On sunday
- b. On Monday
- c. On Tuesday
- d. On Wednesday

36. Where did he go first?

- a. Paris
- b. Hamburg
- c. Munick
- d. Paris and Munick

37. Then where did he go?

- a. Paris
- b. Munick
- c. Hamburg
- d. Paris and Munick

38. How long does he stay there?
- a. Until Thursday
 - b. For 2 evening
 - c. For 2 days
 - d. On Saturday evening
39. Yesterday, after school. I went shopping. I didn't see the accident, when I was looking in the shop window.
- a. Before I went shopping. I saw the accident.
 - b. Before I went shopping I went to school.
 - c. before the accident, I went to school.
 - d. Before school, the accident happened.
40. Which sentence is true?
- a. When I was looking in the shop window, the accident happened.
 - b. The accident happened, before I was looking in the shop window.
 - c. The accident happened after I was looking in the shop window.
 - d. The accident happened, because I was looking in the shop window.

.....

ตอนที่ 2

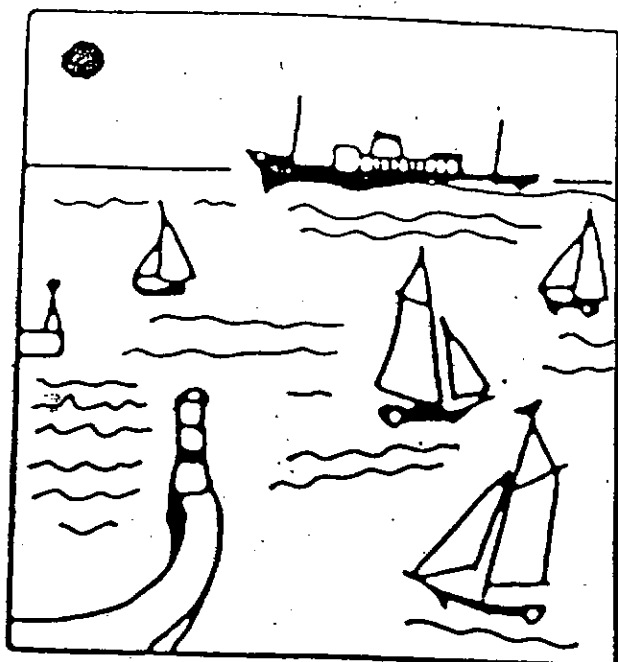
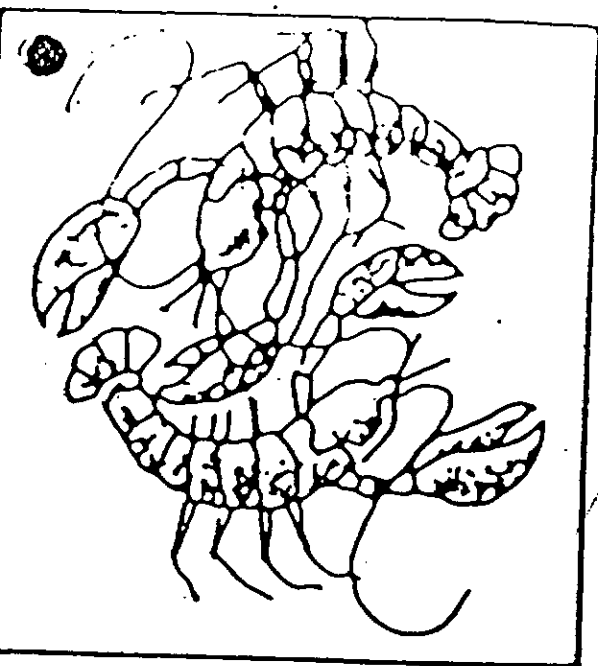
แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียน (30 นาที)

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดสถานการณ์หรือรูปภาพให้ นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้ โดยสามารถเขียนลำดับเรื่องราวได้ สืบความหมายจากความคิดให้เป็นที่น่าสนใจ ได้อย่างชัดเจน ใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดได้ถูกต้องและมีความสมบูรณ์ของการเขียน

คำสั่ง

จงเขียนเรียงความ 1 เรื่องจากภาพชุดที่กำหนดให้ มีความยาวไม่น้อยกว่า 10 ประโยค

แบบสอบถามวัดบุคลิกภาพประชาธิปไตย

คำชี้แจง 1. . แบบทดสอบชุดนี้ใช้ในงานวิจัย เพื่อต้องการทราบความรู้สึก ความคิดเห็น หรือการกระทำบางอย่างของนักเรียนที่เกี่ยวกับการเรียนและเรื่องทั่ว ๆ ไป โดยมีข้อความให้นักเรียนอ่านแล้วให้พิจารณาว่า นักเรียนมีลักษณะนิสัย ความรู้สึก ความคิดเห็น หรือปฏิบัติเช่นนั้นหรือไม่ ดังนั้น คำตอบของนักเรียนจึงไม่มีถูกหรือผิดอย่างแท้จริงและไม่กระทบกระเทือนผลการเรียนของนักเรียน ข้อสำคัญขอให้นักเรียนตอบแบบทดสอบนี้ให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด ผลการวิจัยจึงจะถูกต้อง

2. แบบทดสอบนี้มี 5 หน้า รวม 60 ข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

3. การตอบคำถามแต่ละข้อขอให้ทำอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเมื่ออ่านข้อคำถามแต่ละข้อจบแล้ว ขอให้ตอบ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ทันที

4. วิธีทำตอบ ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ให้คำว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ตามที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ และห้ามนักเรียนขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

ตัวอย่าง

(0) ข้าพเจ้าให้เกียรติเพื่อน ๆ เสมอ

(00) ข้าพเจ้ามักเล่นกีฬาพร้อมกับเพื่อนไม่ได้

ข้อ	ใช่	ไม่ใช่
0	/	
00		/

ใช่	ไม่ใช่

1. ข้าพเจ้าไม่ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการสังเกตหรือการทดลองซ้ำ
2. การรวบรวมข้อมูลให้มากที่สุดก่อนที่จะลงสรุปนั้นเป็นการเสียเวลา ข้าพเจ้าจะไม่ทำเป็นอันขาด
3. สิ่งที่เป็นสาธารณสมบัติไม่ใช่ทรัพย์สินของบุคคลคนหนึ่ง ใครจะทำอะไรก็ได้ ไม่เดือดร้อนกับเรา

ใช่	ไม่ใช่	
		4. กระบวนการของวิธีการทางวิทยาศาสตร์มีขั้นตอนมากทำให้การแก้ปัญหาล่าช้า ข้าพเจ้าจึงไม่ใช่
		5. ข้าพเจ้าแสวงหาหลักฐานจากการสังเกตหรือการทดลองเพื่อสนับสนุนหรือ คัดค้านคำอธิบาย
		6. แม้ว่าเราจะไม่ถูกกับเพื่อนร่วมงานบางคนในเรื่องส่วนตัว แต่เราก็คงทำงาน ร่วมกับเขาได้
		7. ข้าพเจ้าไม่แคร์ต่อการกระทำของผู้อื่น
		8. ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องคุยคุ้ยเขี่ยมากนัก ถ้าโชคก็ทดสอบผ่าน
		9. ข้าพเจ้าจะรวบรวมข้อมูลอย่างเพียงพอ ก่อนจะลงสรุปเรื่องต่าง ๆ
		10. เมื่อคนเรามีความสามารถไม่เท่ากันจึงไม่ควรให้สิทธิเสรีภาพแก่ทุกคนเท่าเทียมกัน
		11. ข้าพเจ้าจะนำรายละเอียดต่าง ๆ ในบทเรียนมาวิเคราะห์ก่อนที่จะนำไปใช้เสมอ
		12. ข้าพเจ้าเกรงว่าจะต้องรับภาระเพิ่มขึ้นจึงหลีกเลี่ยงการเสนอวิธีการแก้ปัญหาที่ ยุ่งยากแก่ส่วนรวมถึงแม้ว่าจะเป็นวิธีที่ให้ผลดีก็ตาม
		13. ถ้าเพื่อนคนใดเรียนอ่อนในวิชาที่ข้าพเจ้าถนัด ข้าพเจ้าจะช่วยชี้แนะให้
		14. ข้าพเจ้าเป็นมิตรกับทุกคนโดยไม่แบ่งชั้นวรรณะ
		15. การแก้ปัญหาด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน
		16. ข้าพเจ้าคิดว่าการกระทำของข้าพเจ้าถูก แม้ว่าเพื่อน ๆ จะลงความเห็นว่ามี ผิดก็ตาม
		17. ข้าพเจ้ารับอาสาช่วยกิจกรรมของโรงเรียน แม้จะอยากดูหนังสื่อ
		18. ก่อนมาโรงเรียนข้าพเจ้าจะตรวจสอบความเรียบร้อยของอุปกรณ์การเรียนเสมอ
		19. การแก้ปัญหาประชากรล้นโลกต้องออกกฎหมายบังคับให้ประชาชนมีลูกไม่เกิน 2 คน

ใช่	ไม่ใช่

55. ข้าพเจ้าเป็นคนถือตัว
56. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ข้าพเจ้าจะแก้ปัญหาโดยการตั้งสมมติฐานก่อน
57. ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าวิธีการทางวิทยาศาสตร์จะพิสูจน์ให้เห็นข้อเท็จจริงได้
58. เวลาทำงานข้าพเจ้าไม่ชอบปรึกษาหารือกับคนอื่น
59. ภาระที่ได้รับจากหมู่คณะข้าพเจ้าจะพยายามปฏิบัติจนสุดความสามารถ
60. ข้าพเจ้าเข้าร่วมในกิจกรรมทุกอย่างของหมู่คณะ แม้ว่าจะมีบางอย่างที่ไม่เห็นด้วย

.....

ตาราง 6 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ทางการอ่านรายวิชา อ 051 จำนวน 40 ข้อ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1.	.55	.34	21.	.46	.61
2.	.39	.31	22.	.52	.38
3.	.71	.30	23.	.55	.26
4.	.46	.35	24.	.65	.32
5.	.75	.71	25.	.35	.32
6.	.77	.45	26.	.52	.46
7.	.46	.35	27.	.57	.38
8.	.48	.46	28.	.77	.45
9.	.43	.30	29.	.65	.32
10.	.31	.24	30.	.37	.35
11.	.22	.27	31.	.77	.76
12.	.57	.30	32.	.37	.35
13.	.65	.32	33.	.57	.47
14.	.33	.28	34.	.59	.26
15.	.31	.24	35.	.61	.39
16.	.25	.21	36.	.33	.28
17.	.63	.35	37.	.43	.30
18.	.57	.30	38.	.46	.43
19.	.48	.30	39.	.27	.26
20.	.77	.61	40.	.69	.38

ตาราง 7 แสดงคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการสอบ
ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ข้อ	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1.	8	12	4	21.	12	17	5
2.	9	12	3	22.	11	15	4
3.	8	11	3	23.	6	11	5
4.	10	15	5	24.	5	9	4
5.	4	7	3	25.	8	14	6
6.	7	10	3	26.	11	18	7
7.	7	14	7	27.	8	10	2
8.	8	17	9	28.	8	13	5
9.	10	14	4	29.	9	12	3
10.	7	10	3	30.	5	14	9
11.	10	14	4	31.	9	15	6
12.	5	12	7	32.	8	12	4
13.	9	13	4	33.	10	13	3
14.	10	15	5	34.	8	12	4
15.	11	19	8	35.	8	13	5
16.	6	12	6	36.	7	12	5
17.	12	17	5	37.	10	15	5
18.	5	12	7	38.	12	15	3
19.	12	17	5	39.	7	12	5
20.	8	15	7	40.	10	17	7

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
41.	9	14	5	46.	4	10	6
42.	8	12	4	47.	5	11	6
43.	10	18	8	48.	10	14	4
44.	7	10	3	49.	6	13	7
45.	6	13	7	50.	10	14	4

$$\Sigma D = 258$$

$$D = 5.16$$

$$S_D^2 = 2.95$$

ตาราง 8 แสดงความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนการ
ทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1.	10	11	1	21.	4	11	7
2.	4	10	6	22.	8	13	5
3.	6	12	6	23.	8	13	5
4.	4	8	4	24.	7	10	3
5.	5	11	6	25.	9	11	2
6.	6	9	3	26.	5	11	6
7.	5	9	4	27.	7	11	4
8.	9	12	3	28.	11	16	5
9.	7	11	4	29.	8	13	5
10.	7	10	3	30.	10	15	5
11.	5	11	6	31.	7	14	7
12.	5	11	6	32.	4	10	6
13.	3	8	5	33.	5	9	4
14.	8	12	4	34.	9	15	6
15.	4	10	6	35.	7	13	6
16.	5	6	1	36.	5	9	4
17.	3	8	5	37.	7	10	3
18.	6	9	3	38.	9	11	2
19.	5	10	5	39.	8	10	2
20.	7	12	5	40.	6	8	2

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
41.	6	10	4	46.	9	13	4
42.	6	12	6	47.	8	9	1
43.	5	10	5	48.	8	13	5
44.	11	16	5	49.	4	7	3
45.	9	13	4	50.	6	10	4

$$\Sigma D = 220$$

$$D = 4.40$$

$$S_D^2 = 2.53$$

ตาราง 9 แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อน
การทดลอง และหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1.	16	24	8	21.	21	33	12
2.	17	23	6	22.	22	31	9
3.	16	22	6	23.	12	22	10
4.	20	31	11	24.	10	19	9
5.	8	15	7	25.	15	27	12
6.	14	20	6	26.	20	32	12
7.	14	27	13	27.	14	20	6
8.	15	34	19	28.	15	23	8
9.	21	28	7	29.	21	30	9
10.	13	20	7	30.	12	22	10
11.	20	28	8	31.	15	28	13
12.	9	24	15	32.	17	24	7
13.	17	25	8	33.	20	27	7
14.	20	30	10	34.	14	25	11
15.	21	37	16	35.	15	28	13
16.	13	25	12	36.	12	21	9
17.	24	35	11	37.	15	24	9
18.	11	23	12	38.	20	27	7
19.	24	33	9	39.	16	23	7
20.	16	30	14	40.	18	31	13

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
41.	17	25	8	46.	10	21	11
42.	16	23	7	47.	11	20	9
43.	18	34	16	48.	19	25	6
44.	16	25	9	49.	14	29	15
45.	14	23	9	50.	19	28	9

$$\Sigma D = 497$$

$$D = 9.94$$

$$S_D^2 = 9.40$$

ตาราง 10 แสดงคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบระหว่างการสอน
ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1.	16	20	4	21.	10	18	8
2.	8	17	9	22.	17	24	7
3.	9	21	12	23.	14	23	9
4.	9	18	9	24.	12	19	7
5.	10	19	9	25.	16	20	4
6.	12	19	7	26.	12	22	10
7.	10	18	8	27.	12	21	9
8.	16	27	11	28.	20	30	10
9.	13	23	10	29.	15	28	13
10.	12	23	11	30.	18	26	8
11.	11	21	10	31.	14	29	15
12.	10	15	5	32.	8	17	9
13.	8	16	8	33.	10	20	10
14.	15	24	9	34.	15	23	8
15.	6	17	11	35.	14	20	6
16.	10	17	7	36.	11	23	12
17.	6	14	8	37.	12	22	10
18.	10	17	7	38.	15	23	8
19.	9	19	10	39.	16	23	7
20.	12	22	10	40.	16	24	8

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
41.	13	23	10	46.	18	20	2
42.	12	22	10	47.	14	21	7
43.	10	17	7	48.	18	23	5
44.	20	30	10	49.	8	16	8
45.	17	26	9	50.	10	21	11

$$\Sigma D = 433$$

$$D = 8.66$$

$$S_D^2 = 5.78$$

ตาราง 11 แสดงคะแนนบุคลิกภาพประชาธิปไตย เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนการทดลองและ
หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1.	28	42	14	21.	40	52	12
2.	34	46	12	22.	37	52	15
3.	33	50	17	23.	40	44	4
4.	42	51	9	24.	30	39	9
5.	32	42	10	25.	42	45	3
6.	25	40	15	26.	34	46	12
7.	26	32	6	27.	30	38	8
8.	34	46	12	28.	29	40	11
9.	35	49	14	29.	36	50	14
10.	36	52	16	30.	36	48	12
11.	33	43	10	31.	26	34	8
12.	33	45	12	32.	45	49	4
13.	37	42	5	33.	40	45	5
14.	35	47	12	34.	32	42	10
15.	38	46	8	35.	34	47	13
16.	32	42	10	36.	33	42	9
17.	41	51	10	37.	38	47	2
18.	40	42	2	38.	41	48	7
19.	31	42	11	39.	37	49	12
20.	35	38	3	40.	38	40	10

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
41.	40	47	7	46.	26	34	8
42.	41	46	5	47.	36	48	12
43.	35	39	4	48.	41	49	8
44.	36	44	8	49.	42	50	8
45.	31	45	14	50.	31	46	15

$$\Sigma D = 484$$

$$D^2 = 9.68$$

$$S_D^2 = 13.81$$

ตาราง 12 แสดงคะแนนบุคลิกภาพประชาธิปไตย เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนการทดลอง
หลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
1.	36	38	2	21.	39	40	1
2.	43	45	2	22.	32	34	2
3.	38	40	2	23.	35	37	2
4.	28	29	1	24.	27	29	2
5.	39	42	3	25.	29	30	1
6.	35	35	0	26.	30	31	1
7.	39	40	1	27.	39	40	1
8.	40	41	1	28.	37	39	2
9.	38	40	2	29.	34	35	1
10.	40	41	1	30.	40	40	0
11.	37	40	3	31.	34	35	1
12.	40	42	2	32.	31	32	1
13.	34	37	3	33.	33	35	2
14.	36	36	0	34.	32	33	1
15.	35	37	2	35.	38	41	3
16.	30	31	1	36.	32	32	0
17.	29	29	0	37.	33	34	1
18.	35	36	1	38.	32	34	2
19.	35	35	0	39.	35	36	1
20.	30	30	0	40.	30	32	2

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	เลขที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D
41.	33	34	1	46.	32	35	3
42.	35	37	2	47.	39	40	1
43.	34	34	0	48.	39	40	1
44.	36	39	3	49.	40	42	2
45.	33	34	1	50.	41	44	3

$$\Sigma D = 71$$

$$D = 1.42$$

$$s_D^2 = 0.861$$

ตาราง 13 แสดงความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่าน 40 ข้อ

ข้อ	p	q	pq	ข้อ	p	r	pq
1.	.54	.46	.2484	21.	.62	.38	.2356
2.	.51	.49	.2499	22.	.74	.26	.1924
3.	.65	.35	.2275	23.	.68	.32	.2176
4.	.73	.27	.1971	24.	.61	.39	.2379
5.	.82	.18	.1476	25.	.46	.57	.2484
6.	.75	.25	.1875	26.	.53	.47	.2491
7.	.55	.45	.2475	27.	.60	.40	.2400
8.	.68	.32	.2176	28.	.71	.29	.2059
9.	.52	.48	.2496	29.	.53	.47	.2491
10.	.48	.52	.2496	30.	.44	.56	.2464
11.	.51	.49	.2499	31.	.31	.69	.2139
12.	.71	.29	.2059	32.	.42	.58	.2436
13.	.59	.41	.2419	33.	.54	.46	.2484
14.	.46	.54	.2484	34.	.63	.37	.2331
15.	.38	.62	.2356	35.	.65	.31	.2139
16.	.30	.70	.2100	36.	.43	.37	.1591
17.	.73	.27	.1971	37.	.48	.52	.2356
18.	.65	.35	.2275	38.	.53	.43	.2491
19.	.67	.33	.2211	39.	.32	.68	.2176
20.	.74	.26	.1924	40.	.72	.28	.2016

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{40}{39} \left(1 - \frac{8.9904}{30.22} \right) \\
 &= 1.03(1 - 0.2975) \\
 &= 1.03(0.7025) = 0.72
 \end{aligned}$$

$$\Sigma pq = 8.9904$$

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวรัตนา	ชื่อสกุล ณวิลงษ์
เกิดวันที่ 18	เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช 2496
สถานที่เกิด	อำเภอมะนัง จังหวัดขอนแก่น
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 98/3 ถนนหลังเมือง อำเภอมะนัง จังหวัดขอนแก่น
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอมะนัง จังหวัดขอนแก่น

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2515 มศ.5 จากโรงเรียนกัลยาณวัตร อ.มะนัง จังหวัดขอนแก่น
- พ.ศ. 2519 อบ. จากคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
- พ.ศ. 2534 กศ.ม. จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพประชาธิปไตย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
รัตนา ถวิลวงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

พฤษภาคม 2534

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 100 คน ได้มา โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม อย่างละ 50 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Non-Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการเรียนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหา ในการทดลองเดียวกัน

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามบุคลิกภาพประชาธิปไตย แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test Difference Score เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพประชาธิปไตยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และใช้ t-test Dependent เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของบุคลิกภาพประชาธิปไตยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ผลการทดลองพบว่า

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนแตกต่างจากการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนแตกต่างจากการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้บุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนแตกต่าง จากการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้บุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการสอนตามคู่มือครูทำให้ บุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' ENGLISH READING,
WRITING ABILITY AND DEMOCRATIC PERSONALITY THROUGH
THE INSTRUCTION BASED ON CONCENTRATED
LANGUAGE ENCOUNTERS (CLE) AND
THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

RATANA TAWINWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

May 1991

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa III Student's English reading, writing ability and Democratic Personality through the instruction based on Concentrated Language Encounters (CLE) and the Teacher's Manual.

One hundred Mathayom Suksa III students of Kanlayanawat School, Muang District, Khonkaen Province, during the first semester of the 1990 academic year were randomly selected into the experimental and control groups with 50 students in each. The Non-randomized control group pretest-posttest design was used in the experiment. The experimental group was taught through the instruction based on Concentrated Language Encounters (CLE) : whereas the control group was taught through the instruction based on the Teacher's Manual. Each group taught with the same content for sixteen 50 minutes' periods.

The instruments used were the English reading and writing ability test administered by the researcher and the Democratic Personality test by Santi Suksab. The score of English reading, writing ability and Democratic Personality between group comparison analyzed by the t-test Difference Score and within group comparison by the t-test Dependent.

The findings revealed that :

1. The English reading ability between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.
2. The English writing ability between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.
3. The Democratic personality between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
4. The Democratic personality of the experimental group between the pretest and the posttest was significantly different at the .01 level, but that of the control group was significantly different at the .01 level